

NOVI TEHNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LASKO, SLOVENSKE
KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

OB PRAZNIKU OBČINE CELJE

20. julij je praznik občine Celje. To je dan spomina na ustanovitev I. celjske čete v letu 1941, v času največje moči in osvajalnih teženj okupatorjev v Evropi, v času, ki pomeni zgodovinske dogodke v razvoju naše narodnosvobodilne vojne in revolucije jugoslovanskih narodov.

Občinski praznik pa ne pomeni samo spomin, priznanje in zahvalo tistim, ki so pričeli organiziran upor proti okupatorjem, tistim, ki so darovali svoja življenja za ideal naše ljudske revolucije, pač pa pomeni tudi razmišljanje o naši sedanjosti in prihodnosti. Pomeni našo obvezo, da na pridobitvah narodnosvobodilne borbe nadaljujemo z napori za nadaljnjo izgradnjo socialističnega samoupravnega družbenega sistema, v katerem bo delovni človek bolj neposredno odločal o vseh pomembnejših zadevah družbeno ekonomskih dogajanj.

Letos praznujemo občinski praznik v Storah, združen z velikimi delovnimi uspehi in manifestacijo štorskih železarjev ob otvoritvi največjega objekta v programu rekonstrukcije in izgradnje Železarnice Store — nove valjarne. Z novimi obrati se Železarna Store pojavlja kot eden najpomembnejših nosilcev razvoja gospodarstva celjske občine. Takšnih nosilcev potrebujemo čim več, da bomo lahko uresničili program našega razvoja, ki smo ga sprejeli že lansko leto v okvirnem srednjeročnem programu razvoja občine Celje za obdobje 1971—1975.

Ta program pomeni določeno prelomnico v dolgoletnem stagniranju gospodarskega razvoja, pomeni možnost za uspešen nadaljnji razvoj Celja in občine kot celote. Za uresničitev postavljenih ciljev, ki niso samo ambiciozni ampak tudi realni, bodo potrebni posebni napori vseh delovnih ljudi v organizacijah združenega dela, da z nadaljnjim združevanjem umskih in fizičnih sposobnosti, razpoložljivega kapitala ter s pripravljenostjo za večjo odgovornost in angažiranje, ustvarimo več kot smo doslej. Gospodarski rezultati lanskega leta in prvih mesecev letošnjega, kažejo kljub velikim težavam in problemom, s katerimi se srečujemo, zadovoljivo sliko, ki se odraža zlasti v povečanih ustvarjenih sredstvih akumulacije in znatno povečanem izvozu naše industrije. Z novimi proizvodnimi zmogljivostmi industrije in novimi izdelki, ki si utirajo pot na vedno bolj zahtevno jugoslovansko in tuja tržišča, moramo zadržati oziroma še pospešiti ta trend razvoja in si ustvariti pogoje za uresničitev ciljev srednjeročnega programa razvoja naše občine.

Ob občinskem prazniku moramo še posebej omeniti referendum za samoprисpevek, ki smo ga uspešno izvedli letos februarja. Z referendumom so občani naše občine z veliko večino pokazali svojo pripravljenost, da tudi z lastnimi prispevki in ponudbo pomagajo pri reševanju nekaterih najbolj perečih problemov v občini, to je na področju osnovnega šolstva in otroškega varstva. Za takšno razumevanje in pripravljenost je potrebno dati občanom vse priznanje, saj so s tem dokazali, da je možno le s solidarnostjo, z združenimi napori pričakovati večje uspehe v ustvarjanju boljših delovnih in življenjskih pogojev nas vseh.

Vsakoletni občinski praznik je gotovo tudi priložnost za razmišljanje o naši prihodnosti, o nalogah in problemih, ki nas čakajo in ki jih moramo uspešno reševati in rešiti. To je razmišljanje o nadaljnjih naporih za stabilizacijo gospodarstva, ki ji dajemo vso podporo. Nadalje o problemih in razvoju tistih družbenih področij, ki niso pomembna samo za našo občino ampak tudi za širšo okolico, kjer mislimo zlasti na srednje in višje šolstvo, zdravstvo in socialno varstvo. Posebno mesto in poudarek pri naših bodočih prizadevanjih je potrebno dati še zlasti okolju v katerem živimo in ustvarjamo. Le s pospešeno stanovanjsko izgradnjo, nadaljnjo urbanizacijo mesta, komunalnih urejevanj vseh naših krajev, lahko ustvarimo pogoje za lepše življenje.

V letošnjem letu pričenjamo tudi razpravo o II. fazi ustavnih sprememb, sprememb, ki bodo bistveno vplivale na družbeno dogajanje in življenje občanov ter delovnih organizacij. Od novega delegatskega sistema, ki se bo odrazil tudi v naši občinski skupščini, pričakujemo neposrednejše ter odgovornejše odločanje delovnih ljudi o vseh najpomembnejših družbeno ekonomskih vprašanjih in življenjskih problemih. Zato je potrebno, da se na razpravo o novem skupščinskem sistemu in ostalih ustavnih spremembah temeljito pripravimo in plodno sodelujemo z zavestjo, da je naša prihodnost le v naših rokah in da od naših prizadevanj ter dela zavisí bodoči razvoj ter družbeni in osebni standard.

Ob 20. juliju — prazniku občine Celje — izrekamo iskrene čestitke vsem občanom in delovnim organizacijam z željo, da bo naš razvoj v bodoče še uspešnejši in življenje lepše.

DUSAN BURNIK



V nedeljo so se zbrali v celjskem domu JLA koroški borci. Bila je to enota poročnika Frana Malgaja, ki je v bojih za severno mejo tragično padel. Na nedeljski svečanosti je predsednik celjske občinske skupščine inž. Dušan Burnik podelil borcem domicilno listino, razvili pa so tudi svoj prapor. Tako je v času občinskega praznika ta zgodovinski dan dal novo obeležje k zgodovini naše narodnostne in socialne osvoboditve.

Drago Medved

Ob dnevu vstaje

BLIŽJE IDEALOM

Dan vstaje, 22. julij, praznujemo v spomin na dogodek, ko je prvi strel iz partizanske puške začel obče ljudsko vstajo in ljudsko revolucijo na Slovenskem. V istem času so se komunisti in nekateri drugi rodoljubi že zbrali v bojne skupinice tudi na našem območju, saj praznujemo 20. julij kot dan ustanovitve prve celjske čete in hkrati tudi savinjske čete. Upor maloštevilnih je pomenil, da se ljudstvo ne more pomiriti z izdajalsko in kapitulantsko sramoto neljudskega režima, trem okupatorjem slovenske zemlje Nemcem, Italijanom in Madžarom pa je kmalu postalo jasno, da se je resnična vojna šele začela v trenutku, ko so mislili, da je naša domovina postala poceni plen.

Upor maloštevilnih se je razrastle v gibanje vsega ljudstva, iz malih četic so zrastle bataljoni, odredi in brigade, pa divizije in operativne grupe in štiriletni boj je bil kronan z zmago, z narodnostno in socialno osvoboditvijo.

Svoboda je nenadkriljiva vrednota, za katero tudi največje žrtve niso bile prevlekle. Tako je bilo leta 1941, ko je svoboda pomenila golo življenje, pravico do narodnostnega obstoja, tako je bilo vsa leta med vojno in po njej, tako je tudi danes. Danes še mnogo bolj kot nekoč, če ljudstvo pred trideset leti ni imelo izgubiti kaj dosti več kot svoje življenje in skromno imetje, danes to ljudstvo pod besedo svoboda razume tudi vse, kar smo jo po volji zgradili, pomeni humane, samoupravne odnose med ljudmi, pomeni pravico odločanja, krojitve svoje lastne usode. Danes smo na stopnji, ko moremo reči, da je precejšen del bojnih gesel in idealov prvih borcev za svobodo in nov družbeni red že uresničen.

Ob letošnjem Dnevu vstaje stojimo spet pred novim juršem, pred bitko za uveljavitev ustavnih dopolnil, ki naj slehernega med nami storijo še bolj svobodnega, ki naj izgladijo nepravilne razlike med ljudmi. Kolikor več zares svobodnih delovnih ljudi, toliko več braniteljev naše svobode in družbene ureditve. Ko zase ugotovljamo, koliko nam pomeni svoboda, se moramo vprašati, koliko ona pomeni sosedu, sodelavcu, delovnemu tovarišu in soobčanu.

J. KRASOVEC

T

STOP — pop moda shop

MLADO ZA MLADÉ

2. nadstropje

VELEBLAGOVNICA

T

z urednikove mize

Kot smo obljubili, dragi bralci, smo Vam v tej številki pripravili obilico zanimivega branja, pa kaj ne bi, saj je današnji Tehnik prazničen. Predstavili smo vam tudi letošnje Slandrove nagrajence, objavili pa smo tudi zanimiv zapis Frana Roša, ki ga boste lahko prebrali v dveh delih. V današnji številki je Berni Strmčnik zaključil pripoved o Roku Kopitarju, seveda pa bomo morda že v naslednji številki predstavili novega »našega znanca«.

Tokrat bodo zadovoljni tudi reševalci nagradne križanke Tkanine, saj je objavljen izid nagradnega žrebanja. Tudi v Ceytonu teče življenje dalje, le rubrika »Poslušate jih najraje« gre za nekaj časa na »dopust«, pa upajmo, da ne za dolgo.

Sicer pa upamo, da v naslednji številki, ki prav gotovo ne bo tako obsežna kot današnja, ne boste opazili vidnejših sprememb, preprosto zaradi tega, ker se bo takrat že vrnil z dopusta glavni odgovorni urednik Jože Voljand.

Pa pišite nam in ne izgubite poguma, čeprav se je naša stvar skrčila za polovico.

Občanom celjske občine čestitamo k prazniku jugoslovanskih narodov.

VAS UREDNIK

prometne nesreče

ZBIL JO JE V JAREK

MARIJA GAJSEK, iz Prožinske vasi, se je zvečer peljala iz Štor proti domu pravilno po skrajni desni strani ceste. Tedaj je za kolesarko pripeljal mopedist ANTON KRANJSEK, 23, iz Prožinske vasi in jo zaradi nepravilnega prehitavanja zbil v občestni jarek. Kolesarka je ostala nepoškodovana, Kranjšek pa je dobil pri padcu pretres možganov.

NESREČA V VELENJU

RUDOLF KRANCAN, 36, iz Velenja, je vozil z osebnim avtomobilom po Celjski cesti v Velenju in prehitel po levi strani pešca FRANCA VERDELJA, 61, iz Velenja, ki je hodil v isti smeri po desni strani ceste. Avtomobil je zadel pešca, katerega je vrglo v jarek. Zaradi lažjih poškodb so ga odpeljali v bolnišnico.

ZADEL JE V KAMEN

ZDENKO FRISKOVEČ, 35, se je peljal z mopedom iz Frankolovega proti Slovenskim Konjicam in v bližini peškoloma v Belem potoku zapeljal preveč na desno, zadel v občestni kamen in padel. Dobil je pretres možganov in druge poškodbe.

TRČENJE NA KRIŽIŠČU

EDVARD MELANŠEK, 27, iz Gaber pri Šoštanju, je vozil z osebnim avtomobilom iz Velenja proti Šoštanju, ko je s stranske ceste pripeljala z osebnim avtomobilom VERONIKA HUDOVERNIK, iz Velenja. V trčenju sta bila laže poškodovana voznica in Melanškov sopotnik ANTON HAJDNIK.

NEPRIJETEN NOSILEC

OLGA DEŽELAK, s Teharja, se je peljala po Teharski cesti proti domu. Z eno roko je držala krmilo, z drugo pa odprti dežnik. Na levi strani kolesa ni bil pritrjen nosilec zadnjega blatnika, ki se je med vožnjo zapletel med špice zadnjega kolesa. Izgubila je ravnotežje in padla v jarek, medtem ko je kolo ostalo na cesti. Za njo je pripeljal s kolesom na pomožni motor ALEKSANDER TREBOVC, 20, iz Kompol, ki je zadel v prevrnjeno kolo. Kolesarka je dobila težje, kolesar pa lažje poškodbe.

ŠEST POŠKODOVANIH

JOŽEF VEDENIK, 21, iz Dolenje vasi, je vozil s tovarnjakom proti Vranskemu. V Dobrteš vasi je z desne strani, s stranske ceste, pripeljal z osebnim avtomobilom tuje registracije JURIJ ZDOLSEK, 31, iz Košnice in zapeljal na prednostno cesto. Osebnim avtomobil je odbilo na travnik. Pri nesreči so bili hudo poškodovani voznik osebnega avtomobila in sopotniki ALOJZIJA DOBOVIČNIK, iz Celja, MARIJA ZDOLSEK in MARTINCA ZDOLSEK. Vse poškodovane so odpeljali v bolnišnico. Škode na vozilih je za 30.000 dinarjev.

Z DVORIŠČA NA CESTO

SILVESTER RAMPRE, 17, iz Erjavice, se je peljal z mopedom iz Rogaške Slatine proti Šmarju. V Ratanski vasi je z dvorišča pripeljal na cesto z osebnim avtomobilom STEFAN BREMEČ, 22, iz Ratanske vasi in zapeljal pot mopedistu. Pri padcu se je mopedist laže poškodoval, njegov sopotnik SREČKO ŠTRAUS, 19, iz Šmarja, pa si je zlomil nogo.



ZA VAŠE UGODJE — SODOBNA STANOVANJA

PROIZVODNJA GRADBENEGA MATERIALA:

betonska okna
betonske cevi
betonska opeka
betonske montažne garaže
betonske plošče za tla

PROJEKTIRAMO VISOKE IN NIZKE GRADNJE



CELJE

Poročilo se je 14 parov, od teh: FRANC MAVRIC, Ljubljana in NADA TOFANT, Celje; ALOJZ KOVAC, Prožinska vas in DANIELA PLEVNINIK, Celje; SILVESTER MARZEK, Celje in ANGELA UZMAH, Babna gora; MARJAN VALENČAK, Celje in BREDI BORSTNAR, Vransko; DRAGO GRACNER, Celje in MARIJA LOZAR, Gorica pri Smartnem ter RADIVOJ KLINCOR in ALENKA ARNŠEK, oba iz Celja.

LASKO

PETER MRDJA, Pula in RADICA LJUBIC, gospodinja, Aleksinac; MILAN IRŠIČ, sofer, Škofja vas in MARTINA BELEJ, poljedelka, Rifengozd.

SENTJUR PRI CELJU

MIHAEL GOLEZ, 62, kmetovalec in MARIJA CRETNIK, 51, kmetovalka, oba iz Pletovarja ter KONRAD BOLHA, 24, klepar, Ljubecna in JOZICA JAGER, 21, krojačica, Goričica.

ZALEC

HEINZ MULLER, 30, Nemčija in DANIELA VECEJ, 28, Orla vas; TONCEK PRISLAN, 23, Ločica in CVETKA TURNSEK, 20, Zalec; JANEZ HODURNIK, 58, Migojnice in MARIJA REZAR, 19, Zg. Ložnica; JOŽEF OSET, 32, Drešinja vas in MARIJA BRGLEZ, 19, Zg. Ložnica; MARJAN LORGAR, 21 in ZVEZDANA DERLIC, 24, oba iz Zalca; FRANCISEK PERKO, 76, Ločica pri Vranskem in ALOJZIJA ŠKAFAR, 60, Kuršinci.



CELJE

16 dečkov in 10 deklic.

LASKO

1 deček in 1 deklica.

SENTJUR PRI CELJU

1 deček in 2 deklici.

SMARJE PRI JELSAH

2 dečka.



CELJE

JURIJ CRETNIK, 78, Klanc; JOSIP BAJDE, 65, Celje; MARIJA KOKOSAR, 73, Podgorica; ELIZABETA DROBNIK, 60, Ponikva pri Grobelnem; IVANA ZUPANC, 60, Celje; ALOJZIJA MLAKAR, 60, Celje; JANEZ GLAVAC, 46, Celje; MARIJA SODER, 75, Celje; BORIS HROVAT, 1, Ljubljana; JOZEFA SELIČ, 56 Trobni dol; PAVLINA KMETIČ, 44, Obrežje; LUCIJA KAJBA, 90, Celje; MIHAEL AUDIČ, 69, Obrežje; JOSIP CAJHEN, 62, Kosteljsko; LEOPOLDINA RAZBORSEK, 74, Arja vas; IVANKA OZVALDIČ, 44, Rogatec; ANA HREN, 63, Zg. Zreče; ADOLF POLANC, 70, Parižlje in RUDOLF JANEŽIČ, 35, Celje.

LASKO

CVETO SELEVSEK, 41, papirničar, Radeče; FRANCISKA DUSAK, 74, druž. upokojenka, Tremérje; AMALIJA HAUMER, 89, druž. upokojenka, Trnov hrib; ANA SELIČ, 79, preužitkaričica, Rečica.

SENTJUR PRI CELJU

JAKOB MRAZ, 65, upokojenec, Osrednek.

SMARJE PRI JELSAH

JERNEJ DROFENIK, 83, Orehovec; CECILIJA ROMI, roj. Smodila, 86, Pristava pri Lesičnem in MARIJA ČERNELIČ, roj. Fridl, Vetrčak.

ZALEC

ROZALIJA SKET, roj. Tramšek, 76, upokojenka, Zalec; STEFANIJA DELAKORDA, roj. Zadel, 52, gospodinja, Celje.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

IVAN PEŠEC

V torek so v Radečah pokopali nadsveto prijubljene kulturalno-prosvetnega in javnega delavca Ivana Pešca, ki je nenadoma preminil v 75. letu starosti.

Ivan Pešec je kot železničarski uslužbenec polnih petdeset let živel in ustvarjal med Radečani, njegov vpliv in delavnost pa sta segala daleč čez meje domačega kraja. Ko so mu lani ob prazniku laške občine podeljevali občinsko nagrado »2. julija, so v utemeljitvi zapisali, da je bil pokojni Ivan Pešec najbolj ploden in ustvarjalen nosilec kulturnega življenja v Radečah, že pred vojno, zlasti pa po njej. Ljudem bodo v trajnem spominu ostale ljudske igre na prostem, ki jih je režiral, v njih igral, nosil glavno breme vsega dela, ki je za takšne stvaritve potrebno. »Miklova Zala«, »Divji lovec«, »Mitarjev Janez«, »Rokovnjača«, to so bile igre, ki jih je gledalo na desetstoteke ljudi. Z uspehom se je lotil tudi operet, od katerih so najbolj uspele »Planinska roža«, »Hmeljska princesa«, »Dijak — prosjak« in druge. V svoji petdesetletni dramski ustvarjalnosti je režiral preko 100 gledaliških del, med temi celo vrsto že prve dni po osvoboditvi.

Pokojni Ivan Pešec je kot zaslužen občan bil lani nagrajen tudi od svojih soobčanov v Radečah s plaketo ob 25-letnici osvoboditve Radeč. Pa ne samo na področju kulture, tudi v družbeno političnem življenju Radeč je bil nenadomestljiv javni delavec. Med zadnjimi aktivnostmi, v katerih je tako vneto in uspešno sodeloval, je bil uspešen referendum za samoprispevek, s katerim bodo zgradili v Radečah nov trakt k šoli.

Radeče in vsi občani Laške občine bodo zasluženega soobčana obdržali v trajnem spominu.

NOVI
TEDNIK
ČESTITA
JUBILANTU

Naš dopisnik iz Slovenskih Konjic VINKO LAN. GERHOLC praznuje v tem tednu petdesetletnico. Novi Tednik in Radio Celje mu k jubileju iskreno čestitata in želita tolikšno mero aktivnosti in sodelovanja kot ga je pokazal do zdaj, tudi v bodoče!

S CELJSKE
TRŽNICE

Tako kot v zadnjih tednih, je bila tudi ta teden tržnica polna sadja, zelenjave in jaje. V soboto je prišlo veliko Srbov s sadjem, dovolj pa je bilo tudi sadja iz našega Primorja. Cena se je nekaterim proizvodom znižala, drugim zvečala. Po ceni 5. din so bile prava poslastica na trgu prve lubenice in po ceni 15. din grozdje. Marelice po 10. din, breskev po 6-8. din, hrušk po 8-10. din in sliv po 5-6. din tudi ni manjkalo.

Lahko bi rekli, da je bila na trgu prava invazija solate po 5-6. din in ostale zelenjave, ki jo je bilo malo manj, a vseeno več kot dovolj. Tako je bila špinaca 10-15. din, koleraba po 6. din, novi krompir po 2,50 din, pesa po 4. din, fižol po 7-8. din, paradižnik po 7. din in kumarice po 5-6. din. Za ljubitelje gob so bile lisčke po 15. din in ajdovke po 30-40. din.

Da ni bilo jaje premalo, se ni bilo treba bati, bile pa so po 0,80-0,90 dln.

Na trgu pa so še poleg vse te obilice sadja in zelenjave prodajali žive piščance po 12. din in cvetje, predvsem nageljčke po silno nizki ceni.

up 09'0

D. J.

Mitja
Umnik (15)

To je tretji in istočasno zadnji sestavek o možnostih izrednega študija oziroma šolanja. Danes bo govora o strokovnem usposabljanju za določeno vrsto poklicev, skratka o različnih tečajih, ki kandidati usposobijo za določen ožji poklic oziroma profil.

TEČAJ ZA KURJACE CENTRALNIH KURJAV: V ta tečaj se lahko vpišejo tisti, ki že kurijo na napravah centralnega ogrevanja, ne glede na šolsko izobrazbo. Program tečaja obsega 210 ur in zajema strokovno računstvo, fiziko, kemijo, zgoznavanje, naprave, elektriko, varnost pri delu, prva pomoč in praktično delo z ogledi kurilnic. Po zaključku tečaja opravijo tečajniki izpite pred republiško komisijo Zveze energetikov SRS in dobijo spričevalo z nazivom izprašan kurjač centralnih kurjav, kar ustreza stopnji interne kvalifikacije. Tečaj DU Celje organizira dvakrat letno, v zimskem in spomladanskem času, prijave pa zbirajo do oktobra oziroma februarja.

TEČAJ ZA SKLADIŠČNIKE je namenjen delavcem, ki že imajo določene

izkušnje o skladiščnem delu ter najmanj dokončano osnovno šolo. Tečaj obsega naslednje predmete: organizacija in ekonomika podjetja, skladiščno poslovanje, strokovno računstvo, blagovnanstvo in varstvo pri delu. Traja 4 mesece, skupno 165 ur. Predavanja so dvakrat tedensko in dvakrat letno. Prijave sprejemajo do oktobra oziroma meseca februarja.

TEČAJ ZA VOZNIKE VILICARJEV: Namenjen je delavcem, ki že opravljajo delo voznika vilicarjev, vendar nimajo potrebne teoretične znanja in izpita iz varstva pri delu. Vpišejo se lahko vsi tisti, ki ustrezajo zahtevam delovnega mesta voznika vilicarjev in imajo po možnosti vozniški izpit B-kategorije. Predmeti: motoroznanstvo z vzdrževanjem, prometni predpisi, talni transport, varstvo pri delu in praktično delo. Tečaj obsega 90 ur, prilaga pa se tudi željam naročnika. Prijave zbirajo na DU do oktobra oziroma februarja.

TEČAJ ZA VARILCE: Namenjen je delavcem, ki si želijo pridobiti znanje iz tehnike varjenja; zani-

mivo je, da omejitve pri vpisu ni. Tečaji so ločeni za elektro varilce in za plamenske varilce, obsegajo po 145 ur pouka, od tega 125 ur praktičnih vaj in 20 ur osnovne tehnike varjenja in varstva pri delu. Tečaj je v popoldanskem času in traja 2 meseca.

TEČAJ ZA STROJEPISJE je namenjen vsem tistim, ki pri svojem delu potrebujejo strojeopisje. Program je razdeljen na dve stopnji in obsega praktične vaje desetprstnega slepega sistema, splošne osnove slovenskega pravopisa in pisarniško poslovanje. Začetni in nadaljevalni tečaj obsegata vsak po 100 ur in traja 4 mesece. Po uspešno opravljenem tečaju (nadaljevalnem) prejmejo slušatelji potrdilo, ki ustreza stopnji interne kvalifikacije. Prijave sprejemajo za jesenski tečaj do 5. septembra in za spomladanski tečaj do 15. januarja.

TEČAJ TEHNIŠKEGA RISANJA je namenjen predvsem kvalificiranim delavcem in delovodjem kovinarske, elektrotehniške in drugih strok, kjer so leti zaposleni in je potrebno znanje iz tehniškega risanja. Program obse-

ga osnove tehniškega risanja, opisne geometrije, tehnologijo materiala, in strojne elemente. Prva stopnja obsega 150 ur pouka, druga pa 100 ur. Prijave zbirajo do meseca oktobra.

TEČAJ ZA VRATARJE IN ČUVAJE traja 35 ur, v njem pa se slušatelji seznanijo z osnovami čuvanja in vratarške službe, s fizičnim in tehničnim varovanjem delovnih organizacij in osnovami požarne varnosti.

TEČAJ VARSTVA PRI DELU je namenjen vodilnim kadrom in organizatorjem dela ter delavcem na delovnih mestih s povečano nevarnostjo. Omenim naj še razne **TEČAJE ZA INTERNO KVALIFIKACIJO**, potem **ŠOLE ZA SPECIALIZIRANE POKLICE** (o tej vrsti izobraževanja je bilo tudi sicer v naši rubriki dosti govora!) in vrsta različnih seminarjev za funkcionalno izobraževanje strokovnih in vodilnih kadrov. S tem tudi zaključujem del področja izobraževanja odraslih in upam, da so dobili primeren odgovor tudi tisti naši bralci, ki so nam pisali prav za te informacije.

KAM PO OSNOVNI ŠOLI?

Vojnik

PRED PRAZNIKOM

22. julija bo Vojnik praznoval krajevni praznik v okviru 31. letnice vstaje. Dobro se pripravili, saj bodo priredili strelsko in gasilsko tekmovanje, proslavo z govorom, pomenu ZB in sprejem govornikov. Prišli bodo predstavniki Dobrne, Frankolovega, Ljubljane, Strmca in Trnovelja pa tudi borci iz Koroške. Vsi, ki bodo 22. julija prišli v Vojnik, bodo lahko povsodili še na mitingu.

V krajevni skupnosti Vojnik se srečujejo tudi s težavami, ki pa jih, če je le mogoče, hitro rešijo.

Predsednik krajevnih skupnosti HUBERT KOLSEK se po svojih močeh trudi, da bi bile razmere še naprej dobre. V Vojniku sta v gradnji dve avtobusni postajališči, in dva mostova; čez Hudinjo in

PREKOP BORCA V KALOBJU

28 let je moralo preteči, da so sorodniki — bratje Nježić — iz Bos. Gradiske zvedeli, da je njihov brat Slavko kot borec 13. slovenske brigade padel v NOV v Zgornjih Slemenah. Težko ranjenega so ga borci nosili preko Dramelj in Senturja v zaledje, a je med potjo izdihnil. Septembra 1944 so ga pokopali na kalobškem pokopališču. 3. 7. 1972 so prišli sorodniki in izkopali njegove kosti. Stevilni Kalobčani smo nemo in s spoštovanjem prisostvovali temu opravilu, ki nas je spomnilo hudičev iz NOB. V borbah za našo svobodo na Stajerskem je moral dati svoje življenje tudi član bratstva naroda iz Bosne.

Ko so zložili njegove kosti v malo pocinkano krsto in so jo po predpisih opravili svoje, smo hvalili občani prišli v krsto vrečico slovenske zemlje, v kateri je 28 let počival, okrasili krsto s šopkom nageljnov. Sorodnikom pa izročili sadike rožmarina, ki naj požene korenine na njegovem novem grobu v rodni Bosni in utrjuje zavest bratstva in enotnosti med našimi narodi.

28. junija

BITKA NA ROGLO

Tudi letos so Slovenske Konjice prispevale svoj delež v pripravi na splošni ljudski odpor. Sodelovala je tudi mladina in dokazala, da se zaveda svojih dolžnosti in da spoštuje preteklost.

Ze v sredo, 28. junija je del partizanskih enot krenil na Roglo, se pripravil in nato kot sovražnik izvršil napad na mesto. Meščani so bili pripravljeni in so sovražniku otežili orientacijo tako, da so tablice, ki so opozarjale, kje je banka, kje občina, kje postaja milice, prelepili — in tako smo dobili muzej, zakonsko posvetovalnico, ribiško društvo itd. Ko so opazili približevanje sovražnih vojakov, se je začelo streljanje. Mesto so branile brastrelke, puške in največ — hrabrost branilcev. Organizirana je bila prva pomoč, svoje sposobnosti so pokazali gasilci. Da se ne bi v ljudeh nasešil nemir, je vsak dan v ilegalni tiskarni izšel časopis Obvesčevalec, v katerem so ljudje dobili, jih seznanjali s položajem in jih pozivali k splošnemu odporu proti sovražniku. Odlikovali so se tudi mladinci, ki so raznašali propagandni material.

Utihihi so strelji, za sovražnika letaloma se je razblinil dim — sovražnik je bil premagan. Delovne organizacije so dokazale, da bi v primeru pravega napada znale reagirati.

Sledili so trije dnevi vaj enot teritorialne obrambe na Rogli, kamor so vse čete, ki so sestavljale IV. pohorski bataljon krenile iz svojih krajev: Konjice, Zreč, Loč, Vitanja v soboto 1. 7. 1972 zjutraj. Da to ni bil le izlet, nam je kmalu dokazala zaseda, v katero smo padli. Na Rogli je mladinski vod, ki je bil med potjo razdeljen med posamezne čete, izpolnjeval naloge, ki so bile določene zanj. Spoznali smo različne vrste pušk — ne le M 48, ki je že zastarela — tudi našo najmodernejšo polavtomatsko puško, brastrelko, ročno bombo... Kmalu smo vedeli vse o tem, kako se je treba postaviti v zbor, kaj je to marševski korak, pokazali so nam nekaj taktičnih vaj, nekateri izmed mladincev so celo streljali s tromblonskimi minami. Privadili smo se življenja na prostem, mrzlim nočem, vojaški hrani, disciplini. Med vso to resnost, omejitve pa smo vpleli svojo mladost, iznajdljivost, sposobnost za dojemanje neznanega in pripravljenost, da skupaj sprejmemo nekaj, kar nam bo nekoč morda dobro služilo. Za svoje delo smo bili tako v času napada na Slov. Konjice kot na vajah teritorialnih enot na Rogli, pohvaljeni. Občinska konferenca ZMS Slov. Konjice pa je nam mladincem, ki smo bili na Rogli, omogočila, da smo si ogledali osrednjo prireditev ob Dnevu borca v Zadobrovi pri Ljubljani.

VIDA PLANINC

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

SPOŠTOVANI PREDSEDNIK SKUPŠČINE OBČINE LAŠKO MIHA PROSEN

V našem časniku je bilo večkrat zapisana misel o tem, da bi kazalo ob izselitvi »Ljubljanske banke« v novo zgradbo njene dosedanje prostore v »graščini« nameniti muzejski zbirki. Le-ta ima sedaj svoje prostore v zadnjem krilu v nadstropju, ki je dostopno le po strmih stopnicah. Z ozirom na to, da je Laško zdraviliški kraj in da so pacienti večinoma težko pokretni, bi takšna institucija, ki priča o zgodovini in umetno-

sti kraja, v katerem biva, jo, morala biti dostopna tudi njim.

Čez nekaj let bo Laško praznovalo pomemben jubilej, ki bo povezan z zgodovino mesta. Bi zategadelj muzejski zbirki ne določili prostora, ki bo javnosti bolj na roko? Graščina pa je sama kot kulturno zgodovinska stavba najbolj primeren ambient za zbirko in za likovne razstave.

JURE KRAŠOVEC

SKRBI MLADIH KONJIČANOV

Po obeh sejah KK ZMS je tudi predsedstvo OK ZMS Slovenske Konjice razpravljalo o problemih učencev v gospodarstvu in o vlogi mladine v krajevni skupnosti. Izdelali smo program tistih delovnih obvez, ki so za nadaljnje delo konjiške mladine najbolj pomembne.

Ker je naša občina ena tistih, ki nimajo srednjih šol se vsi naši dijaki v solo vozijo. Največ mladih obiskuje šole v gospodarstvu in prav zato smo se odločili, da najprej skušamo rešiti njihove probleme. Učenci v gospodarstvu so tisti mladi ljudje, ki imajo najprej v praksi možnost uveljaviti se v samoupravljanju. Vendar opažamo, da je aktivna udeležba mladih v samoupravnih organih še zelo majhna, zato se moramo boriti predvsem za ustrezno povezavo mladih v gospodarskih organizacijah, ker bomo lahko uspešni le, če bomo povezani med seboj.

Priznati moramo, da je temu problemu naša OK ZMS posvečala vse premalo pozornosti. Nujno potrebno je, iz-

delati lasten program, po katerem bomo vestno izvrševali vse zadane naloge. Prva stvar, ki se ji bomo morali posvetiti, je analiza današnjega stanja. Dokler pa ne bomo poznali pogojev, v katerih delajo naši mladi učenci v gospodarstvu, tudi ne bomo mogli ničesar spreminjati. Zelo važno pri tej naši nalogi pa bo seveda tesno sodelovanje z aktivni v gospodarskih organizacijah. Želimo tudi, da bi nam pri tem pomagali sami učenci v gospodarstvu, ki rodo najlažje povedati kateri so njihovi največji problemi in na kakšen način jih rešiti.

Druga stvar, ki se je moramo takoj lotiti, pa je organiziranost mladine na vasi. Ker smo želeli zvedeti, kdo so mladi, ki živijo na vasi, kaj delajo, kakšne so njihove želje in pogoji za delo, smo izvedli anketo, ki nam je zanesljivo pokazala, da nezainteresiranosti med mladino ni, ampak smo za dosežanje nedelo krivi tisti, ki ji nismo znali nuditi priložnosti za uveljavitev. Mladi, ki se vključujejo v terenske mladinske

aktivne, čutijo veliko potrebo po izobraževanju. Anketa, ki smo jo izvedli, je pokazala, da ima 53 odstotkov mladih le osnovno šolsko izobražbo ali nedokončano osnovno šolo, 45 odstotkov mladih je končalo ali še obiskuje srednje šole in le 2 odstotka maturantov se uspe vpisati na visoke ali višje šole. Jasno je, da tisti, ki ostanejo po končani osnovni šoli doma, želijo, da bi se lahko kako drugače še naprej izobraževali, zato mislim, da je naloga mladinske organizacije, da uspe s pomočjo krajevnih skupnosti in delavske univerze organizirati tečaje, predavanja, politične šole, in druge oblike izobraževanja, ki bodo mlade pritegnile in povezale. Anketa nam je tudi pokazala, da zelo malo mladih ljudi namerava ostati na kmetijah. Sprašujemo se, zakaj tako? Tudi OK ZMS v naši občini bo morala mlade spodbujati, da se odločijo ostati na posestvih in jih maksimalno vključiti v družbeno-politično delo. saj je kmet prav tako enakovreden član socialistične družbe.

Marina Tavčar

Gostinci govorijo

POMENKI V KUHINJAH



Marija Govedič

Ce je vroče, vsakdo ohladi to po svoje se hoče. Zal pri gostinskem poklicu kuharja ali kuharice ni tako. Če je še tako vroče, gostje v lokalih in hotelih hočejo jesti. Eden postavi, drugi krompir. Ko se kuhar namuči, potem pa še kakšna ostra paše na njegov račun. Tokrat smo za to rubriko vtikali svoje nosove v kuhinje naših hotelov ter se pogovarjali z delavci, ki se kuhajo ob štedilnikih v ten pasjih dneh.

MARIJA GOVEDIČ (kuha v kuhinji hotela PAKA v Velenju) »Gostinsko šolo, kuharsko smer, sem začela obiskovati v Rogški Slatini. Tokrat sem se učila v Zdra-



Irena Jesenek

viliškem domu. V tem poklicu delam že sedemnajst let in mi je všeč. Z vročino je pa tako. Po tovarnih letih se človek vsega navadi. Sedaj mi je že čisto vseno, če je vročina ali mrzota. Delati je treba. Ker je dosti dela, še pomislimo ne na to. Z natakariji, mislim, da se zelo dobro razumemo.

IRENA JESENEK (kuha v hotelu Celeia v Celju) »Za kuharico sem se izučila v Celeii. Ta poklic mi ni preveč všeč. Mislim, da je zelo naporen in težak. Poleg tega, da je v kuhinji strašna vročina, moramo delati še ob vseh praznikih in nedeljah. Sedaj bom izredno študirala



Irena Aleksič

la ekonomsko turistično šolo, poleg tega pa bom zjutraj zaposlena. Ta poklic mi je mnogo privlačnejši. Z natakariji se kar dobro razumemo, seveda pa včasih od kreganja vseeno le pride. To pa predvsem zato, ker kakšna jed ni pravočasno narejena.

IRENA ALEKSIČ (kuha kot vajenka v hotelu Merx v Celju) »Letos sem začela obiskovati tretji letnik gostinske šole za kuharice. Poklic mi je zelo všeč. Je sicer precej naporno zaradi vročine, ki vlada v kuhinji, ampak po treh letih se tudi tega navadiš. Z natakariji se dobro razumemo.

Boris Milnar

LETOVIŠČE

»GORAN — SAVINJA«

V MAKARSKI

cena dnevnega penziona samo od 36.— do 50.— din!

Vse informacije in rezervacije dobite pri

MTP »POPOTNIK«
v Celju, Gledališka 2

Priporočamo nakup
v BLAGOVNICAH



VELENJE

konfekcija, perilo, pohištvo, keramika, gospodinj-ski stroji.

Celje

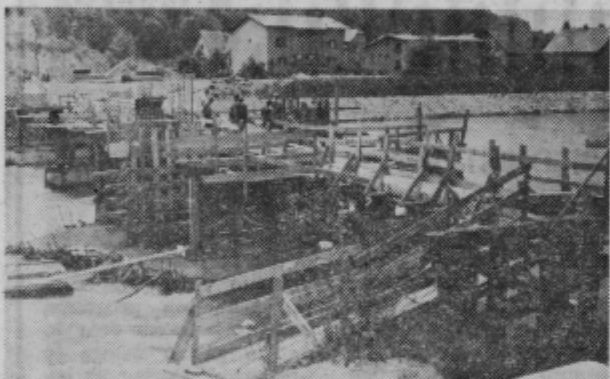
VISOKA
ODLIKOVANJA

V okviru prireditev in proslav na čast praznika celjske občine je predsednik občinske skupščine inž. Dušan Burnik izročil v ponedeljek, 17. t.m., visoka odlikovanja večjemu številu nekdanjih borcev in članov delovnih organizacij, s katerimi jih je odlikoval predsednik Tito.

Tako je red republike s srebrnim vencem dobil Milan Loštrk, red bratstva in enotnosti s srebrnim vencem Ivan Kobe, Bogomir Manfreda in Zofka Stojanović, red zasluge za narod s srebrno zvezdo Ivanka in Konrad Konec ter Stjepka Kovač. Poleg tega je predsednik Burnik podelil 17 medalj za hrabrost in 16 medalj zasluge za narod.

Red dela s srebrnim vencem so dobili Edo Gaspari (Aero), Leopold Lipovšek, Marjan Erjavc, Janko Prandolič in Anton Lenko (vsi PTT). Pet odlikovancev pa je prejel medaljo dela.

K vsem tem je treba prišteti še pet članov kolektiva celjske zlatarne, ki so že prej prejeli visoka odlikovanja, med njimi Vladimir Veber red dela z zlatim vencem.

RAZGIBANA
KOMUNALA

Most v podaljšku Čopove ulice: dolžina 83 m, širina 10,20 m, cena 2.080.000 rok 10. XI. 1972 — izvajalec: IN-GRAD Celje



Most v Polulah: dolžina 86 m, širina 9,60 m, cena 2.550.000, rok 20. XI. 1972, izvajalec INGRAD Celje



Rekonstrukcija ceste v Smartnem v Rožni dolini: Lopata-Prešnik, dolžina 2150 m, širina 5,50—7 m, cena 1.552.990, roka 30. IX. 1972, izvajalec: Ceste kanalizacije Celje



Avtobusno postajališče Vojnik: trg in bolnica, cena: 570.495, rok 30. VIII. 1972.

3 ŠLANDROVE NAGRADE

Celjska občinska skupščina bo tudi letos ob prazniku 20. julija podelila svoja najvišja družbena priznanja — nagrade »Slavka Šlandra«. Med kandidate, ki so jih predlagale najrazličnejše organizacije, delovni kolektivi, so se uvrstili: Maks Arbajter, Janez Bermež, inž. Srečko Cvahte, dr. Alfonz Debeljak, Edvard Golc, Fedor Gradišnik, Marjanca Krošova, Stanko Potisk, Srečko Pratnemer, Marko Simič, Bojan Štih, Branko Grubar, Milena Vršnik-Štifter, Aeroklub Celje, avto moto društvo »Slavko Šlander« Celje, amatersko gledališče »Železar« Štore, Hokejsko drsalni klub, šahovski klub Celje, Slovensko ljudsko gledališče Celje, mešani pevski zbor ŽPD »France Prešeren« Celje, prosvetno društvo »Zarja« Trnovlje, Štefan Žvižej in Fran Roš. Odborniki celjske občinske skupščine so se odločili za tri nagrade. Na današnji slavnostni seji občinske skupščine v kulturnem domu v Štorah jih bodo podelili: celjskemu aeroklubu, inž. Srečku Cvahtetu in Srečku Pratnemerju.

Aeroklub
Celje

Klub deluje že od 1945. leta. V povojnih letih je imel številne težave, ker ni bilo na voljo gradbenih objektov niti ustreznih kadrov niti primerne letalskega parka. Ti problemi so rešeni v taki meri, da klub spada med najboljše opremljene v državi.

Aeroklub Celje ima 200 članov, kar je glede na tehnično opremljenost tudi največ možno. V preteklih letih je iz njegovih vrst izšlo večje število pilotov, ki so dosegali na različnih tekmovanjih vrhunske uspehe. Veliko število pilotov, ki je začelo z vadbo v tem klubu, dela zdaj poklicno v vojnem in civilnem letalstvu.

Aeroklub Celje je dobil 1969. leta priznanje za najboljšo letalsko šolo v državi, lani pa je bil ocenjen kot drugi najboljši v državi. V jadralski dejavnosti pa so osvojili prvo mesto.

Lani je deset pilotov kluba izpolnilo pogoje za srebrno C značko, trije pa so izpolnili enega od treh pogojev za zlato C značko, dva sta izpolnila enega od treh pogojev za diamantno C značko, ki je najvišje dosegljiva značka. Tudi letos so že trije piloti izpolnili enega izmed pogojev za zlato C značko, dva izmed njih pa tudi enega od pogojev za diamantno C značko. Veliki so tudi rezultati jadralskih letalcev.

Inž. Srečko
Cvahte

Rojen je bil 28. februarja 1909. leta v Celju, je strokovni svetovalec pri Splošni vodni skupnosti Savinja v Celju.

Ze kot študent, praktikant, se odloči za študij hidrotehnike. Po službovanju na Dravi in Skadarskem jezeru je kot izkušen vodnogospodarski strokovnjak sprejel 1957. leta mesto direktorja takrat ustanovljene vodne skupnosti v Celju. Kot direktor je podjetje vodil do 1971. leta.

V času ko je bil na čelu te organizacije, je bilo na območju celjske občine reguliranih 16 km vodotokov, urejena je bila struga Savinje skozi Celje, Voglajna od izliva v Savinjo do Štor, zregulirana Hudinja do sotočja s Travnškim potokom, zgrajen odvodnik Ložnice, Koprivnice, Sušnica. Poleg tega je bilo opravljenih več manjših regulacij ter zgrajenih vodovodov z rezervoarji, zajetji in črpalnicami v skupni dolžini približno 45 km. Prav tako je bilo v Celju zgrajenih 5 kolektorjev in drugih kanalizacij. Zgrajena je bila tudi pregrada Loče; z jezerno pregrado pa je Celje pridobilo lepo rekreacijsko vodno površino.

Za rešitev celjskega vodnega vozlišča je inž. Srečko Cvahte vložil veliko truda, uporabil vse svoje strokovno in teoretično znanje ter dolgoletne izkušnje in organizacijske sposobnosti. Le tako je skupaj z delovno organizacijo, ki jo je vodil, uspel izvršiti dela na regulacijah, ki so Celje za vselej rešile dolgotrajnega strahu pred poplavamami.

Srečko
Pratnemer

Rojen je bil 11. maja 1921. leta v Slovenskih Konjicah. Njegova politična pripadnost in idejni pogledi mu že v letih pred vojno onemogočijo, da zaključi šolanje na realki v Mariboru. Tako uspe to nadoknaditi šele po vojni, ko 1949. leta uspešno konča šolo za novinarstvo.

Z novinarstvom prične 1950. leta. Kot novinarja ga odlikuje ne le izreden posluš za dogajanje v sredini, kjer deluje, ampak zlasti to, da zna pojave, ki jih opisuje, realno oceniti in jih povezati s širšimi družbenimi hotenji.

V času, ko postajajo javna informativna sredstva ne le informator, ampak tudi kreativni družbeni faktor samoupravnih družbe, je Srečko Pratnemer primer novinarja, ki je svojo vlogo uspešno uresničil.

Kot novinar je izredno cenjen v vseh delovnih organizacijah, družbenopolitičnih organizacijah in med svojimi kolegi. Pri RTV Ljubljana ga ocenjujejo kot najboljšega lokalnega dopisnika v Sloveniji. Znan pa je tudi po svoji aktivnosti v publicistični dejavnosti, saj sodeluje v različnih časopisih in v reviji »Teorija in praksa«.

Poleg uspešnega opravljanja novinarskega dela, je vedno našel čas za družbeno aktivnost na različnih področjih, kjer ga poleg pripravljenosti za delo zlasti odlikuje nesebično, ustvarjalno in konkretno delo med ljudmi.

DANES
SLAVNOSTNA
SEJA

V spomin na ustanovitev Prve celjske čete, danes 20. julija 1941. leta na Reševni pri Šentjurju, praznujejo prebivalci celjske občine ta dan kot svoj praznik.

V počastitev tega dne je bilo že doslej več prireditev in proslav, danes ob 9. uri pa bo v kulturnem domu v Štorah slavnostna seja celjske občinske skupščine, na kateri bodo podelili tri Šlandrove nagrade. Dve uri za tem pa bo še otvoritev nove valjarne v štorski železarni.

Vrh tega bo danes ob 15. uri začetek odprtega prvenstva Celja v malem nogometu.

Jutri, v petek, 21. julija, bodo ob 11. odprli v študijski knjižnici razstavo o celjskem starem gradu.

V soboto, 22. t.m. bodo praznovali v Vojniku, kjer imajo tudi svoj krajevni praznik. Slavnosti se bodo začele ob devetih z odprtim občinskim prvenstvom gasilskih enot in nadaljevali ob desetih pri spomeniku NOB.

22. in 23. julija bo v Celju še meddržavni atletski dvoboj med reprezentancama Jugoslavije in Belgije, v torek, 25. julija pa bo še odprto prvenstvo Celja v plavanju.

Naši znanci

PIŠE:
B. Strmčnik

NOVI ČASI
IN ZASLUŽEN
POKOJ

Takoj po končani vojni je najprej prevajal na progi Celje-Dobrna, kjer je bila takrat še vojaška bolnica Dvakrat na dan. Imeli so še en avtobus in to je bilo za začetek tudi vse. Kasneje pa so dokupili nove avtobuse, bilo je ustanovljeno podjetje »Avtobusni promet Celje« in že leta 1947 se je Rok z novim Kruppom vrnil na svojo staro progo proti Logarski dolini.

»Kmalu se je jelo kazati, da gremo novim časom naproti. Včasih je bilo čisto drugače...« se je spominjal ROK in dodal: »Vedno več avtobusov smo imeli in vedno bolj se je ljudem mudilo. Ej, kje so časi, ko sem naložil v avtobus pozimi po pet vreč leš in si potem sam posil-



In danes? Veselo se je nasmehnil Rok Kopitar ob spominih na minula leta, ki jih je preživel z volanom avtobusov...

pal poledele odseke tam, kje v soteski ob Igli? Danes je vse drugače...

»Kaj pa tisti o premeščanju potnikov z leve na desno in obratno, je to res, ali je to samo šala?« sem se pozanimal.

»Kakšna šala neki, resnica. Če je bila »fedra« na eni strani bolj slaba, sem rekel ljudem naj se presedejo pač na drugo. Sicer pa, posebno pa še pozimi, pa sem jih premeščal vedno na gornjo

ROK KOPITAR

stran, nasproti vodi. Navzdol vse preveč rado vleče, tako pa je bilo boljše...«

»Ste imeli še kakšne posebne težave v zadnjih letih pred upokojitvijo?« sem ga pobaral v upanju, da se mi bo zaupal. Nisem se zmotil. Malo je pomislil in povzel:

»Stalno so me pestili zaradi teh nesrečnih vozovnih redov in brzine. Češ, da vozim prepočasi, pa zopet prepočasi. Jaz sem se na vse načine branil, pa čisto gladko seveda ni šlo. Enkrat jo je Cvahte z motorjem mahnil za mano in, ko sem ustavil, mi je rekel, da ni čudno, da nikamor ne pridem, če pa tako počasi vozim. Jaz pa njemu: avto je star, bremze zanič, cesta ovinkasta, ja, kdo bo pa vozil hitreje? No, in pri tem je ostalo...«

Pomlad je prihajala v deželo tistega leta 1960, ko so Roka poklicali v pisarno, mu povedali, da bo nastopil dopust in po dopustu — pokoj. Stirideset

let in pol delovne dobe. Končati bo treba!

Ni bilo lahko in kar prehitro je prišlo, toda kot vselej se je spoprijaznil z dejstvom. Ostal je doma, v Radmirju, kjer si je dve leti po ženini smrti s ponovno poroko ustvaril svoj drugi dom. Tu preživlja zaslužen pokoj ukvarjajoč se z drobnimi opravili okoli hiše in zajčki v hlevu. V garaži stoji prinz in včasih še sede za volan, da bi tistima dvema milijonoma prevoženih kilometrov dodal še katerega.

»Pravijo, da je to nevarno avto, so mi rekli. Jaz pa mislim, da je predvsem odvisno od tega, kakšen šofer sedi v njem!« Tako je pomodroval, ko sva spregovorila še o današnjem prometu...

Z Rokom se je končalo posebno obdobje, ki ne bo nikoli tonilo v pozabo, obdobje, o katerem se spleta legenda, središče le-te pa je še vedno živa podoba Roka Kopitarja — avtobusnega šoferja!

Na mnoga leta in srečno vožnjo, Rok! (Konec)

Bralci pišejo

POSLANI PESMI

Zupanc Branko iz Celja nam je poslal za objavo dve pesmi. Ker nismo literarni list, ki bi objavljali in ocenjeval pesmi, zlasti pa še ker o avtorju nimamo nobenih podatkov (predvsem starost), pesmi zaenkrat ne bomo objavili, mogoče pa kdaj drugič na naši strani najmlajših, ko objavljamo literarne prispevke.

STOLETNA PRATIKA NA POTI

Rač bi imel vašo Stoletno pratiko, zato jo naročam pri Vas.

Se nekaj me »žulia«. Doma imam nekaj spisanega življenjepisa iz avstrijske vojske iz leta 1918, 1919, 1920 iz boja na Koroškem. Našlo bi se tudi nekaj iz II. svetovne vojne. Ali bi mi objavili, če bi napisano na pisalni stroj?

Vas pozdravlja F. S.,
s Kozjanskega

Odgovor: Stoletno pratiko ste že gotovo dobili, ker smo jo že poslali.

Vaše spomine pa kar pošljite in če bodo kvalitetno in živo napisani, jih bomo objavili tudi, če jih boste z roko napisali.

NERAZUMLJIVO PISMO

Tovariš Edo Lorgar nam je poslal pismo, v katerem nas je prosil, da bi zastavili javno vprašanje sodniku Dragu Makaroviču.

Tovariš Lorgar, morda bomo to kdaj celo naredili, a vaša zadeva je premalo konkretna, ker se iz

vsebine vašega pisma ne da razbrati, za kaj gre. Da se vam dela krivica, ste pisali, a ne omenjate ljudi, ki vam jo delajo. Pisma ne moremo objaviti niti v rubriki »Pisma bralcev«, ker naši bralci ne bodo vedeli za kaj gre.

MOŽJE SO IZKORIŠČEVALCI

Ze takrat, ko sem v 22. številk NT prebrala predlog tov. A. K., naj bi na občinah pripravili tečaje za mladino, kjer bi jih pripravili na življenje v zakonu, sem mislila, da bi bilo treba to dobro misel podpreti. Zdaj pa mislim, da je to najbolje storila Anica Papič s Kozjanskega vrha (v 24. št. NT) s svojim pismom, ki govori, koliko je še zaostalosti pri nas. Prav zaradi tega bi taki tečaji bili res nujno potrebni, nič manj za dekleta, kot tudi za fante.

Zato močno upam, da ne bo ostalo samo pri predlogu. Kaj menite vi, v uredništvu?

Odgovor: Upamo, da bodo odgovorne ustanove predlog prebrale in razmislile. Ideja je hvalevredna, potrebno jo je le realizirati.

KAJ JE TOVARIŠTVO?

Po osmi uri 5. t. m. sem ob odhodu s trga na križišču pri spomeniku KNE dožvela naslednje: soferju kombija se je ustavilo vozilo na križišču. Jaz, kot ženska, sem bila preslabotna za pomoč. Za vozilom je stala kolona avtomobilov, pa mi nihče izstopil, da bi kombi por-

nili na stran. Sprašujem se, ali se tebi, dragi sofer v koloni, ne bi moglo zgoditi kaj podobnega? Se zavedaš, koliko je danes nesreč in ki bi jih s tovarištvom lahko odpravili? Kako naj pričakuje človek pomoč, če se že ob malenkostih zatika?

je. VASA ZVESTA
M. L. Celje

NENAVADNI GOBARJI

Proseniško je lep kraj. Obdajajo ga polja, lepi gozdčki in slabe ceste. Vendar pa se kljub slabi cesti pripeljejo v te gozdčke številni avtomobilisti s svojimi ljubčki in ljubici. Otroci večkrat sprašujejo, kaj delajo v gozdu, a odgovor je le, da nabirajo gobe. Prebrisane glavice ne verjamejo, da v teh gozdičih raste toliko gob, zato jih večkrat opazujemo. Vračajo se presenečeni in si mislijo svoje.

ASA ZVESTA BRALKA

POT SPOMINOV

Ob Dnevu borca so se nekdanji borci ter mladina, ko so hodili po poteh XIV. divizije, ustavili tudi pri meni. Med njimi je bil tudi Sergej Kraigher in njegova sin ter hčerka. Z njimi je bila tudi borka nekdanjega Kozjanskega odreda Vojislava Kocman. Jaz sem že štiri leta priklenjen na posteljo in sem bil zato obiska zelo vesel. Sergej Kraigher mi je izročil lepo darilo.

Po krajšem pogovoru z mano so odšli veselo naprej.

JAKOB LESKOVSEK,
Lesično 63

REKLAMA

Zahvaljujem se vam za odgovor v prejšnjem NT,

vendar vam moram povedati, da ni pravilen. V odgovoru je navedeno, da je nagrado prejel samo tisti, ki je bil izžreban. Pošiljam vam reklamo, ki sem jo izrezala iz NT in v njej piše, da prejme nagrado vsak kupec EMO peči. Ker se EMO še ni nič oglašalo, smatram, da se čuti krivega. Sicer pa prosim EMO, da odgovori v Novem tedniku, kako je s to stvarjo.

MARTA GOLEZ,
Proseniško

PRELOGOV NAČRT SE ENKRAT

V zadnjem času zasledujemo v časopisju članke in strokovne izjave izpod peresa Vinka Preloga, in sicer v terminu gospodarske rešitve Kozjanskega kot nerazvitega področja. Lahko bi se reklo, da so članki pri bralcih naleteli na različne odmeve, in sicer delno na odobravanje, v veliki meri pa na odpor in obsodbo — na obsodbo še posebno od strani prizadetih, to je Kozjancev. Priznati je treba, da je študija Vinka Preloga najbolj ustrezna od vseh dosedanjih, da zajema razne probleme in neresena vprašanja Kozjanskega, kar Kozjanci pozdravljamo in se mu za trud zahvaljujemo. Motijo pa nas ekonomske utemeljitve, in sicer v članku Novega tednika z dne 5. maja letos, katere tovariš Prelog navaja kot gospodarske rešitve za Kozjansko, ki pa so za nas Kozjance trde — neusmiljene in tudi končno nesprejemljive. V omenjenem članku Prelog tudi navaja večino znane stvari, in sicer, da je Kozjansko razdeljeno na šest občin in da pretečni del

pripada občini Smarje pri Jelšah in Sentjur, da se je število prebivalstva v zadnjih dvajsetih letih zmanjšalo za okoli 10.000, nadalje navaja v članku, da področje nima posebnih rudnih bogastev in turističnih znamenitosti, da je na področju še nad 60 odstotkov kmečkega prebivalstva, da je tu največji procent ostarelih ljudi in da je kot področje že postalo resna ovira za celoten nadaljnji razvoj slovenskega gospodarstva in razvoja.

Kot rešitev tega stanja se v ekonomski utemeljitvi navaja v članku gradnja novih industrijskih objektov, in sicer v glavnem na sedežih šestih občin, ki zajemajo področje Kozjanskega, s tem, da bi se delovna sila Kozjanskega v teh novih kapacitetah zaposlovala, kar pomeni dnevno okoli 30 km do delovnega mesta se prevoziti in da se naj industrija gradi tam, kjer je že tradicija in vpeljana organizacija dela in se se tu navajajo razne druge ekonomske utemeljitve.

Pri vsem tem načrtovanju pa Vinko Prelog pozablja, da so bili prav na Kozjanskem prvi začetki vstaje, to je oborožene borbe partizanov z okupatorjem, da je tu padlo nad 2.000 borcev in da sedaj organizacija splošnega ljudskega odpora gradi ponovno na dobri volji in simpatijah vaškega prebivalstva, da je na tem predelu še vedno nekaj tisoč kmetij v povprečni velikosti treh hektarjev, da so na teh kmetijah stari onemogli ljudje in da zaradi sočustvovanja in moralne obveze do staršev sin oziroma hčerka ne moreta na delo v oddaljeno tovarno, ker izgubita cel dan, da pa bi se ti ljudje rade

volje vključili v stalno delo, da bi se jim tovarne približale do centra Kozjanskega, to je do Kozjega. Pri kompleksnem gospodarskem reševanju Kozjanskega je treba računati na ta faktor, to je na stare ljudi na kmetijah, ki bi v glavnem ostali osamljeni, če bi se tovarne gradile po zamisli Vinka Preloga, to je izven Kozjanskega, in se bo s tem socialni problem še povečal, čeprav je že danes neznošen in po izračunih dražji, kot pa gradnja nove tovarne v Kozjem, kjer bi se lahko zaposlili vsi manjši kmetje in poleg tega skrbeli za svoje stare ljudi v hiši. Tudi trditve v članku, da se naj industrija gradi tam, kjer je že tradicija in ostali ekonomski pogoji, ne drži, ker je treba tam graditi tudi nova stanovanja za delavce na novih delovnih mestih in če bi ta trditve držala, potem bi se morala industrija v glavnem širiti samo v Ljubljani in Mariboru, in morda še v nekaterih večjih že zgrajenih industrijskih centrih. Tudi je znano pravilo in sprejeto načelo policentričnega razvoja Slovenije in bi po tem principu tudi tovarne v Kozjem bile utemeljena in tudi verjetno ena najboljših rešitev za dvig zastalega Kozjanskega.

Torej rešitev za revno in pozabljeno Kozjansko je več ter se da utemeljevati in položiti doktorat iz ene ali druge smeri, a za nas Kozjance je pa najbolj važno to, da bi se nam nehala enkrat dati samo obljube in nas tolažiti z lepimi besedami. Radi bi prišli že enkrat v neki plan gradnje prepotrebni cest in novih obratov.

V. F.,
Kozje

FRANC GUBENŠEK

Ob 50-letnici gimnazijske mature

»Wer nie sein Brot mit Traenen ass...« in solze so se posušile in lice se je obradovalo.

Način obedovanja je bil tak, da si je vsak sam vzel toliko hrane, kolikor je želel. Toda med vojno se je dogajalo, da si je marsikateri dijak preveč nadeval na krožnik, pa ni mogel pojesti. Take jedce je prof. Kožuh svaril: naj ne bodo lačne oči, marveč — želodec; nihče ne bo ostal lačen, toda škoda je metati hrano stran. Počasi se mu je posrečilo najti ravnovesje med očmi in želodčevno zmogljivostjo.

Po kakem mesecu je »steklo«, kakor se reče, in prof. Kožuh je skrb za mir in za red v obnašanju in jemanju primernih potrebni količin hrane prepuštil kakemu starejšemu dijaku, ki je s svojim nastopom znal ustvariti potrebno mirno vzdušje.

V Celju je bilo kakih 20 ali morda tudi več takimenovalih »dijaških gospodinj«, ki so se ukvarjale s tem, da so jemale podeželske dijakne na stanovanje in (deloma tudi na) hrano. To so bile povprečni preproste ženske, ki so v eno sobo (ali tudi v dve) vzele dijake, same pa so se ustoličile kar v kuhinji. Skrbele niso samo za to, da so dijaki primerno stanovali in spali, marveč je na njihovih rame-

nih ležala še skrb za duševni in moralni blagor njihovih varovancev. Tudi one so se znale približati duši takega podeželskega prvošolčka, da je hitreje premagal domotožje, ki se je vsakega lotevalo. Spremljale so svoje dijaške skozi 8 let tja do mature.

Tisti nemir in razburjenje, ki sta se pri maturantih začela v maju s pismeno maturitetno nalogo, sta se polotila tudi teh dijaških gospodinj, ki so nekako sodoživljale »bojo« svojih maturantov s profesorji.

Ko se je vse to proti koncu junija začelo zmagovito končavati, so tudi one žarele od zadovoljstva. Ob koncu so med svojimi vrstnicami, sosedami in znankami dostikrat dale duška svoji »udeleženiosti«: »No, ste videli, delali smo in maturo tudi naredili!« Ta motiv je porabljen v slovenskem filmu »Vesna«, kjer srečna mati (Bugarjeva) to profesorju (Stanetu Severju) tudi pove.

Področje, s katerega so prihajali podeželski mladinci na celjsko slovensko gimnazijo, razpada glede razvrstitve narečij v dve veliki skupini: na zahodu v savinjsko narečje, vzhodno od Celja pa na šmarnsko-kozjansko.

Medtem ko savinjsko narečje šteje med takimenovalne blagolglasne go-

vorice, se za vzhodne kaj takega ne bi moglo reči. Prav ta okoliščina je, bi skoro lahko rekli, povzročila prve bridke težave, s katerimi se je tak prvošolček ob prihodu srečal. Nasproti neki blagolglasnosti v govorici Savinjanov je v šmarnsko-kozjanskem narečju vse kaj drugega. Zlasti za Smarčane, Rogatčane, Ponkovičane in Zibičane je značilno pojavljanje diftongov »aj, au, ou«, zaradi česar veljajo ta narečja za neblagolglasna. Prvošolci (pa ne samo ti, še tudi v kasnejših letnikih) so zaradi takega svojega narečja bili izpostavljeni norčevanju in posmehovanju, najbolj Zibičani. Vendar si Smarčani sami doma iz tega ne storijo dosti kaj, marveč kar sami delajo v svojem narečju smešne in šale in dovpite in se jim kar je značilno za njihov značaj, v prvi vrsti kar sami smeji.

Francoski profesor slavistike Lucien Tesnière, ki je poučeval na ljubljanski univerzi francoščino, je bil o šmarnsko-kozjanskem narečju drugega mnenja: štel ga je za blagolglasnega.

Vsak podeželski prvošolček je pač v Celju govoril tako, kakor je bil od doma vajen ali kakor pravijo Nemci: »Wie ihm der Schnabel gewachsen ist.« Tistim, ki so prišli

s Kozjanskega, so višješolci, ki so se učili slovenske stenografije, rekli, da v svojem govoru stenografirajo. To narečje ima neko posebnost, ki je ne najdemo drugod, namreč, da v deležniku preteklega časa pri tistih glagolih, ki se končujejo na »-el« in »-il«, npr. »vid-el, hval-il«, to pripono kratkoma izpuščajo: sem (bom) vid, hval, vdar itd.

Podeželski dijaček je sčasoma v Celju le premagal svoje narečne posebnosti in začel osvajati slovnično izreko tudi v pogovoru. Sedaj je zanj nastala nova težava v — domači hiši in domačem kraju. Ko je prišel na počitnice in začel doma govoriti v tako težko pribojnen šolski izreki, je naletel na odpor svojih. Če smo torej podeželski hoteli obdržati prisrčnost in domačnost v medsebojnem stiku v domačem vaškem okolju, ni bilo nobene drugega izhoda kot ta, da je bilo treba doma govoriti zopet v lastnem narečju.

Okoliščina, da sem vse do mature (in še naprej) govoril doma v narečju, mi je koristila, ko sem prišel na univerzo v Ljubljano, kjer sem prišel v stik s prej omenjenim francoskim profesorjem Tesnierom. Po tej poti je tudi kozjansko narečje prišlo do tega, da je ome-

njeno v znanstveni knjigi, ki je izšla v Parizu.

V letih 1919-24 je bil namreč na ljubljanski univerzi lektor francoskega jezika Francoz Lucien Tesnière, rojen leta 1893. Bil je slavist. V času svojega službovanja in bivanja v Ljubljani je raziskoval slovensko dvojino. Sam je potoval po slovenskem ozemlju (ne samo po tistem, ki je bilo takrat v Jugoslaviji, ampak po koroškem in tržaško-goriškem) in zapisoval izgovorjene in slišane izgovorjavo dvojine glagolov, samostalnikov, zaimkov itd. Razen tega je to delal tudi s takimenovalnim anketiranjem. Povabil je k sebi ljudi, ki so dobro poznali svoja narečja, in si zapisoval dvojino.

Tako sem tudi jaz prišel pred tega moža z rdečo brado. Več ko 4 ure sva v tisti rdeči hiši nasproti Rokodelskega doma v Komenskega ulici obdelovala vse dvojine, on pa je zapisoval in označeval s posebnimi znaki glas in barvo (ton) narečne izgovorjave. Z mojim poznavanjem narečja je bil zadovoljen in je to ob koncu tudi izrekel.

Iz Ljubljane je odšel na univerzo v Strassburg, kjer je bil profesor slavistike. Leta 1925 je izdal v Parizu v založbi Edouarda Championa (Librairie anclenne honoré) knjigo o

slovenski dvojini na 454 straneh. Knjiga nosi naslov: »Les formes de duel en Slovene« (Oblike dvojine v slovensčini). Naši šumniki (»č, š, ž«) imajo kljukice (stresice), kar pomeni, da se je tiskar zelo potrudil.

Moj kraj Lesično je v knjigi omenjen najmanj štirikrat: na str. 122 (mati, hči), 219, 299 (najdveh) in 440.

Ko zdaj berem jezikovne pripombe Janeza Gradišnika v T(edenski) T(ribuni) in Janka Modra v Nedeljskem Dnevniku in ko sem poslušal na televiziji sestavke »Pet minut za boljši jezik«, moram reči, da je jezik, ki so ga govorili in ga govorijo na Kozjanskem, sorazmerno zelo čist in nima tistih primesi, ki jih ti branilci čistosti slovenskega jezika zavračajo. Pri tem seveda ni treba jemati v ozir nekaj nemških spakendran in nekaj narečnih posebnosti.

Pred I. svetovno vojno (in še tudi po njej) so šolani ljudje elikali. Taka je bila pač šola. Ivan Cankar eikanja ni maral in neke trdi, da je izgovor na »-el« izmišljotina slovničarjev. Temu bi težko pritrdil. Prej bi rekel, da je ta Cankarjeva trditev bolj plod nezadostnega poznavanja naših narečij.

(Se nadaljuje)

SPOMINI ZLATEGA MATURANTA

Srečanje s svetinskimi krajevnimi problemi

DEŽELA NIMA LEPŠ'GA...

— O krajevnih posebnostih in težavah je spregovoril ANDREJ VIDIC, starosta krajevnne skupnosti Svetina, 65-letni kmet in dolgoletni odbornik občinske skupščine v Celju.

— Posebno perečih problemov na Svetini ni, se pa tamkajšnji kmetje pogostokrat čutijo ogoljufane za les, ki nima prave cene.

— Turizem pravkar leze iz pleníc.

— Ponos domačinov je taborna cerkev, ki jo že nekaj let počasi, a pridno obnavljajo.

Med vsemi krajevnimi skupnostmi celjske občine je prav svetinska najbolj gorata. Pobočje Tovsta prehaja v dolgo slame, ki se dviga v svetinski vrh Ramance. Te se spuščajo v široko sedlo, ki ga omejuje Veliki vrh. Med Svetinskim in Velikim vrhom je nastalo glavno naselje krajevnne skupnosti — slikovita Svetina.

Na vsaki strani sedla izvirata dva potočka, Odrašna in Kozjica. Tik pod slemenom Mamac je planinski dom štorske železarnice, nekoliko nižje pa partizanski Vrnčev dom.

Krajevna skupnost Svetina obsega prostrano naselje Javornik, Sveti dol, Svetino in Kanjuce. Nekdaj pa je spadala zraven še Povšnica, ki pa je danes v laški občini, a bi se radi spet priključila k celjski. To narekuje že naravna lega in urejena pot, ki jo iz laške strani nimajo.

Naselitev svetinskega pobočja je bila zgodnja. Poseljena tod okoli so bila last grofice Heme, potem pa so prešla v roke laške gospode, kasneje pa si jih je pridobil Friderik I., celjski grof. Iz tega časa obstajajo tudi prvi urbarji, kjer so posestva tod okoli zabeležena. Valvasor pripoveduje, da so imeli celjski grofje na Svetini, ki je bila skrajna pristava, mnogo podložnikov, zato so jim zgradili cerkev, ki je danes eden vrhov gotične arhitekture pri nas. Z njo v zvezi je nastala legenda, ki je še danes živa med ljudmi. Govori, da so iz potočka Kozjice vsak dan priplavale ribice s črnimi pikami, s katerimi so se graditelji cerkve hranili. Ko pa so nekoč delali na Marijin praznik, ribic ni bilo več.

Cerkev je bila nekoč obzidana in da bi je Turki ne opazili, je ostala neometana, »črna« kot pravijo domačini. Na ta kulturno-zgodovinski spomenik so Svetinčani izredno ponosni.

SVETINSKI VSAKDAN

Podoben je razmeram v vsa-

kem majhnem kraju. Iz razgovora z dolgoletnim predsednikom krajevnne skupnosti na Svetini (že devetnajsto leto njegovega predsednikovanja teče obenem pa je »obdan« še z vsemi funkcijami, ki se naberejo na vasi), smo razbrali, da imajo najmanj urejeno trgovino. Tu si žele konkurence, pa tudi možnost, da bi se v njihovi trgovini dobili najnujnejši kmečki proizvodi. Trgovina v nekdanjem župnišču ni primerna, ker ljudje postajajo vedno zahtevnejši. Gasilska četa tudi nima lastnega prostora in se stiska v šoli, s katero pa so

njen. Nimajo obrtnikov, rabili bi čevljarja in mizarja in kovača, zato morajo z vsemi temi stvarmi v dolino.

Kljub dobri volji pa človek zasluži v pogovoru majhno bojazen. Kmetijski normativ so pokazali, da je od vseh kmetij, ki so raztresene tod okoli rentabilnih največ osem. Kaj bo z ostalimi se sprašujejo. Ze danes je to veliko ostarelih kmetov, a za vse so že našli pomoč. Dobivajo socialno podporo in lačnih tod okoli ni. Kanček upanja se je povečal, ker se v zadnjem času opaža, da je naravni prirastek za spozna-



nekaj kmetij je še brez nje.

Mladina svoje organizacije Andrej Vidic, največji poznavalec svetinskih razmer in človek, ki ima vedno čas, da pomaga in svetuje ter neumorno skrbi za svojo krajevno skupnost.

nima, ker jih je premalo. Zgodila pa se, da se najde entuziastično dekle, tokrat je to ESIHOVA BETKA, ki je napi-



Iz arhiva smo izbrskali posnetek, ki prikazuje Svetino še s staro šolo in cerkvijo, ko je imela še zvonik.

Svetinčani zadovoljni.

120 volilcev, kot jih krajevna skupnost ima, ni nezadovoljno ljudstvo. To kaže že podatek, da je našlo pot v tujino samo pet ali šest zdomcev; pa še ti se bodo vrnili. Zaljubljeni so v svoj domači kraj in pravijo, da ni lepšega nikjer na svetu. Pojadikujejo zaradi davkov, zaradi goljufij z lesom, a ker zna tovariš Vidic tudi to ure- diti, je mir spet kmalu skle-

nje večji kot po vojni. Otrok se rodi več kot starejših umre.

Turizem se meta iz začetnih povorjev. Vikendov tod ni, le na meji z laško občino stoji eden. Pa je perspektiva krajevne skupnosti samo v tej dejavnosti. Ponuditi napredaj razgled in mir, zato so sklenili, da bodo napravili vikend naselje okoli Vrnčevega doma. Se prej pa bodo morali napeljati vodo tod okoli, ker

sala, zrežirana in pripravila igrice, ki bo prav te dni razveselila Svetinčane in goste, ki jih bo pot zanesla tu gor na oddih.

Boljšje življenje pa je prineslo še nekaj. Zaverovanost vase in lov za standardom je terjalo svoj davek. Izginja prijateljstvo, ki je včasih povezovalo vezi kmečkega življenja, doživlja razkroj. Pa ne samo na Svetini, tega je vedno več tudi drugod. Z. S.



RUDI MACAROL

Učitelj-pedagog, bорец za svobodo. Letos tudi sedemdesetletnik.

Po rodu je iz Sežane. Torej, pristen Kraševac. Imel je burno življenje kot mnogi ljudje iz tistega predela. Zdaj je Celjan.

Pred vojno je dovršil dva razreda slovenske gimnazije v Gorici, nato nekaj časa obiskoval goriško učiteljsko, ki je gostovala v Ljubljani, solanje na učiteljsko pa končal 1922. leta v Mariboru. Tako bo letos slavil 50 letnico mature.

Kot učitelj je najdlje služboval v Sošanju. Kot zavednega Slovenca so ga Nemci že sredi aprila 1941. leta aretirali. Izslejen je bil v Srbijo, vendar se je novembra 1941. leta vrnil v Novo mesto in bil začasni učitelj v Dragatušu. Ves čas je bil v povezavi s partizani. Do kapitulacije Italije je bil zaprt, interniran v Monigo v Italiji,

zatem ponovno zaprt v Ljubljani itd. Po kapitulaciji Italije se je vnovič vrnil v Dragatuš, bil tam komandant mesta in nato učitelj na osvobojenem ozemlju vse do 1945. leta.

Po vojni je bil na lastno prošnjo premeščen v Soštanj, nato nekaj časa šolski nadzornik za okraj Herpelje, dokler se ni vnovič vrnil v Saleško dolino. Toda, kmalu zatem je bil imenovan za upravitelja celjske vajeenske šole, ki jo je moral šele organizirati. Istočasno je organiziral razne tečaje za vajeenske kovinarske in oblačilne stroke. Zaradi uspešnega dela je bil imenovan za prosvetnega inštruktorja za okraj Celje, Soštanj in Trbovlje za vajeenske industrijske šole. Pa ga je pot znova vodila v Postojno. Ko pa se je vrnil kot prosvetni inšpektor za

obrazi

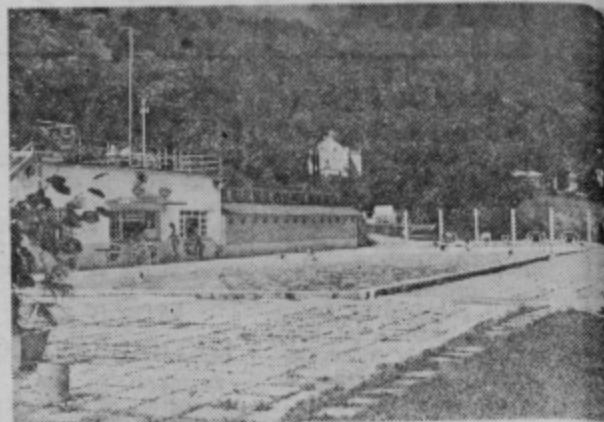
strokovne šole v Celju, je reševal razmere na industrijski steklarski šoli v Rogaški Slatini. Nazadnje je bil spet ravnatelj vajeenske šole za kovinarske stroke v Celju, kjer je tudi 1963. leta dočkal upoko- jitev.

Tovariš Rudi Macarol je bil za svoje uspešno delo odlikovan z redom zasluge za narod tretje stopnje in z redom dela druge stopnje.

Po izredno pestrem pedagoškem in političnem življenju uživa zdaj pokoj. Se na mnoga zdrava leta!

STANKO SKOCIR

turizem



Odprti bazen v Rimskih Toplicah.

Foto: MLB

OBISK V RIMSKIH...

Odprto termalno kopališče ter vojaško klimatsko zdravilišče sta glavni značilnosti Rimskih Toplic, kraja ob spodnjem toku Savinje, ki že dolgo slovi kot priljubljeno zdravilišče in obiskan turistični kraj.

Bazen v Rimskih Toplicah je odprt vsak dan razen ob ponedeljkih, ko ga čistijo in polnijo s svežo vodo. Temperatura vode niha med 26 in 29 stopinj Celzija.

Kopališče lahko sprejme okoli 500 kopalcev, so pa tudi dnevi, ko jih je več kot tisoč.

V 1970. letu so imeli 90 kopalnih dni in 30.250 kopalcev. Lani je bilo 90 kopalnih dni in 37.011 kopalcev. In kako bo letos? Vreme je nagajivo, in če bodo dosegli lanske številke, bodo zadovoljni.

Kopališče je lepo urejeno, povečali pa so tudi prostor za parkiranje motornih vozil.

Za gostinske usluge v kraju skrbi bližnja gostilna »Stara pošta«.

Iz Rimskih Toplic vodijo številne poti na krajše izlete. Obiskana je rojstna hiša pesnika Antona Askerca, nekoliko dlje je priljubljena postojanka na Kopitniku, privlačen pa je tudi Tončkov dom na Lisci.

MLB

KAKŠNI OBETI?

Tako imenovana glavna turistična sezona je stekla in je v polnem razmahu. Njen začetek je spremljalo sicer slabo vreme, ki je tudi imelo svoj negativni vpliv na prihod gostov. Mnogi so ostali doma in čakali ter se pre- mislili.

Predsezona se je navzlic črnim kozam dobro končala, vsaj na našem območju. Po podatkih celjske turistične zveze smo imeli v tem času za 3 % več nočitev kot lani ob istem času.

In kaj lahko pričakujemo od glavne sezone? Kot vse kaže bo krajša in prav zato bi ponovitev lanskih rezultatov pomenila velik uspeh. To tudi zavoljo tega, ker v tem času nismo dobili novih prenočitvenih zmogljivosti.

SLEČENE MISLI

Nove cene — stare storitve!
Kdaj bodo nehali točiti alkohol?
Kako se krsti vino?
Ali računajo po ceniku?
Ali točijo povsod naravno vino?
Hitra postrežba — nizke cene...
Ali bodo imeli v »pasjih dneha« pivo?
Je led v kockah res pre-

povedan?
Zakaj ponekod ne točijo brezalkoholnih pijač?
Kdaj bodo cene prilagode ne delavčevemu žepu?
Koliko vode primešajo enemu litru vina?
Zakaj je postrežba v zaseb- nih gostinskih lokalih bolj- ša kot v družbenih?
Zakaj je celjskim gostim cem integracija tako tuja beseda?

SLAVNOST V PAKI

Prejšnjo soboto je imel kolektiv hotela Paka v Velenju lepo svečanost. Počastili (tudi z urami) so namreč vse tiste člane, ki so v kolektivu nepretrgoma deset let. Ob tej priložnosti je glavni tajnik celjske turistične zveze, prof. Zoran Vudler, izročil kolektivu kristalno vazo kot priznanje in nagrado za najbolje pripravljen in izveden kulinarčni dan v okviru letošnjih kulinarčnih prireditev na širšem celjskem območju.

VEČJE PRIREDITVE

Tudi v naslednjem obdobju bo na celjskem turističnem območju nekaj zanimivih in tradicionalnih prireditev. Zato ne pozabite, da bo v soboto, 22. julija v Rogaški Slatini velik rogaški ples.

Petega in šestega avgusta bosta kar dve prireditvi: na Ljubnem ob Savinji flosarski bal, v Braslovcah pa hmeljarski praznik.

V avgustu, 19. in 20., pa bo v Lučah ob Savinji še mlekarški likof.

Ob razstavah v Študijski knjižnici

Kvaliteta in množičnost

Med vrednote ki jih označuje naslov pričujočega članka, sodi prav gotovo tudi razstava, ki je pred časom bila v prostorih celjske študijske knjižnice. Pripravila sta jo društvo stenografov in strojepiscev v Celju v sodelovanju s celjsko študijsko knjižnico. Omenjeno razstavo lahko uvrščamo že med prve konkretne akcije v Celju v letu knjige. Obenem je to tudi bila spominska razstava ob drugi obletnici Rakuseve smrti.

Razstava je bila razdeljena na posamezne jezikovne skupine, kjer je seveda prevladovala slovensčina zastopane pa so bile tudi naslednje: hrvaška, srbska, makedonska, od tujih pa ruska, poljska, češka, nemška, angleška, ki je obsegala tudi ameriško jezikovno skupino in imeli

smo priložnost videti tudi primere esperantske stenografije. Tudi Svica je bila dobro predstavljena z vsemi tremi jezikovnimi skupinami, pa Italija, Francija in Nemčija. Zanimanje za razstavo je bilo veliko, vsaj po številu vpisanih gostov v knjigi. Vendar je tovrstna dejavnost pri nas še dokaj nepopularna, čeprav se lahko Celje ponaša z dokajšnjo tradicijo na tem ustvarjalnem področju in je enakovredno Ljubljani in Mariboru, precej zanimanja pa je razstava vzbudila tudi v Zagrebu.

Veliko število udeležencev na razstavi pa seveda ne govori o tem, da so tudi vsi dojeli pomen razstavljenih eksponatov. Verjetno bi bila potrebna dobra strokovna razlaga na sami razstavi, da bi obiskovalci in ljubitelji, raz-

zen strokovnjakov, ki jim je bila razstava nedvomno velika poslastica, imeli od nje kaj več, kot pa samo vizualne predstave o tiskanem gradivu. Vsekakor pa je bila razstava zelo skrbno pripravljena in gre organizatorjem iskrena hvala in priznanje.

Tej razstavi je takoj sledila druga. Študijska knjižnica je pripravila dela Josipa Broza Tita in tako smo v Celju dobili na osnovi razpoložljivih primerkov bogat pregled izredno plodne publicistične ustvarjalnosti predsednika Tita. Tudi ta razstava je v Celju vzbudila precejšnje zanimanje in vse kaže, da so takšne in podobne razstave v celjski študijski knjižnici že postale potreba, ne pa samo poskus omenjenega zavoda, kako približno knjigo občanom.

D. Medved

Restavriranje muzeja

Celjanom se v prihodnosti obeta privlačnejša podoba mesta, saj bodo kmalu pričeli z restavriranjem Starega gradu, dela za obnovo muzeja in stare profije pa so v teku že precej časa. Kustosinja muzeja, tov. Milena Moškonova sem zaprosila, naj mi pove kaj več o poteku del za obnovo muzeja in njegovih zbirk:

● Kako je z deli pri restavriranju muzejskih zbirk in kdaj bo predvidoma muzej spet odprt?

Dela pri obnovi muzeja in muzejskih zbirk potekajo, vendar je še vse v oblaku. Vse je odvisno od denarja.

● Bo v prenovljenem muzeju kak oddelek, ki ga prej ni bilo?

Kaj specialnega res ne bo. Razstavljeno pa bo med drugim stilo pohištvo, tapetirano pohištvo, nove plastike in umetniške slike, lestenci in še marsikaj.

● Kako je z Gallovo sobo in zbirko Alme Karlinove?

Gallova soba je že dokončno urejena, vendar jo bomo predstavili. Zbirko Alme Karlinove smo predvideli za pritišče.

● Je muzej zaprt za obiskovalce v celoti?

Ne, odprta je še prazgodovinska zbirka in lapidarij.

BRANKO JERANKO

Domači zdravnik, Kirurginja...

Sedi poletja in počitnic se marsikdo vpraša, če imajo knjižarne v tem času manj obiskom pri njih smo se predela, kot ostale mesece. Z pričali, da jim ne manjka dela in da prodajo veliko knjig. To pa pomeni, da ljudje tudi v počitnicah ne pozabijo na zanimivo branje.

MIJA MEH (Državna založba)

Tudi v teh vročih poletnih dneh imamo precej kupcev in nekateri že kupujejo šolske knjige, da se bodo izognili navalu ob začetku šolskega leta. Vseh šolskih knjig še sicer nimamo, vendar jih je velika večina že v prodaji. Precejšnje povpraševanje je po romanih, zelo veliko prodamo knjig »Domači zdravnik«, »Mala enciklopedija« in »200 sobnih rastlin« pa tudi žepnih slovarjev. Ker ljudje v teh dneh mnogo potujejo, prodamo precej avto-kart.

DARKO BOŽIČ (Založba Obzorja)

Lahko bi rekli, da je sedaj nekakšna mrtva sezona, vendar ne popolnoma, saj kupci vprašujejo po raznem

počitniškem branju, predvsem po ljubzenskih romanih. Veliko je prednaročil za »Leksikon«, največ pa prodamo knjig »Kirurginja«, »Ljubzen ob Donu«, »Domači zdravnik«, »Igralka« in »Trgovci s heroinom«. Od domačih avtorjev je najbolj iskana knjiga Frana Roša »Slovenski izgnanci v Srbiji«. »Knjigo o Titu« so najbolj kupovali kot darilo pred 4. julijem. Zaloga šolskih knjig je velika, tudi prodamo jih že precej.

JAKOB MLAKAR (Mladinska knjiga)

Sezoni, ki vlada sedaj, ne bi mogli reči mrtva sezona, prej bi zanj veljalo, da je počitniška sezona. Največje povpraševanje je po lahkem počitniškem branju, po romanih »Bele tulpeke«, »Spanški vrtnar«, »Letališče«, »Kirurginja«.

Za mlade bralce kupujejo »Pisani svet Walta Disneya«, ki je bila razprodana v enem mesecu, kupce pa zelo zanima tudi knjiga »Domači zdravnik«. Seveda lahko naročijo tudi razne zbirke. Tudi revije, kot Burda, so zelo iskane.

Darja JEJCIC

Laško

Vsebinska postaja jedro

Temeljna izobraževalna skupnost v Laškem je praznovala pred dobrim mesecem petletnico svojega obstoja. V tem času se je v Laški občini zgodilo na področju vzgoje in izobraževanja že vrsta koristnih in lepih premikov, tako v gradnji objektov kakor v organiziranosti najrazličnejših vzgojnih oblik dela ter ne nazadnje v vrednotenju in upoštevanju mnenj in dela vseh zaposlenih v vzgoji in izobraževanju.

Kljub tem premikom, pa je še vrsta težav, ki jih tu večkrat rešujejo sproti, nekatere tudi zapoznelo, vrsto pa jih sploh ne morejo rešiti, saj je financiranje kakor v vrsti nerazvitih občin dvojno. Največ sredstev daje republiška izobraževalna skupnost in to kar 52 odstotkov njihovega proračuna, kar predstavlja nekaj več kot 400 milijonov SD. K temu doda republika še za takojmenovani »B« program skoraj 48 milijonov SD, ostalo pa prispeva občina. Tako dobi izobraževanje točno določena sredstva, na njej pa je sedaj še samo to, da v obliki transmissije ta sredstva dodeli — ne razdeli — na posamezne šole, tako kot jim pač po programu in sporazumu sledi. V tem dodeljevanju je brezdvoma vrzel, ki jo bodo v republiki morali rešiti, saj ta — do neke vrste razgovor — med republiko in občino, ki naprej na izobraževalno skupnost pač samo sporoči, da imajo toliko in toliko sredstev na razpolago, kaže na tipično staro proračunsko

delitev, ki ji pravzaprav ni več mesta v našem vsakdanjem življenju. Ko imaš tako omejene možnosti pa ti kot posameznik — to je največ kar je možno, sedaj pa vi samoupravno delite najprej po svojih sposobnostih, znanih in kaj vemo še kaj. Zato ni tudi nič čudnega, če so v Laškem za letošnje leto pripravili na izobraževalni skupnosti kar enajst predlogov za kriterij izračunov dohodka za posamezne šole, da so bile med enim in drugim majhne razlike in, da je bila celotna procedura le predolga, občutljiva in na kraju prej slabša kot dobra in to vsled tega, ker se moraš gibati v okviru in mejah, ki ti jih določijo nekdo drugi.

Zato je tudi v Laškem občutiti nove poglede na delo v izobraževalni skupnosti, saj vedo, da je trenutno — v teh omejenih okvirih — materialno-financiarni plat samo ena od vrste poglavič, ki jih morajo v tej interesni skupnosti rešiti. Tu priznavajo, da je trenutno najbolj aktivna predvsem kadrovska komisija, ki pa ne obravnava in rešuje vsled sestava (vsi ravnatelji in pomočniki!) samo vprašanj, ki izvirajo iz naslova, ampak daje smernice za konkretne vzgojne in izobraževalne oblike. Komisije bo potrebno nekoliko razširiti, takrat pa bodo zajeli tudi več pedagogov in izobraževalna skupnost bo kmalu bolj povezana s svojo osnovo, kar tu in tam kaj hitro radi očita. Večjo pomoč in vloga pa bi v teh prizadevanjih mo-

ral prevzeti tudi sindikat.

Tako združeni lahko pričakujejo tudi boljše rezultate v vzgoji in izobraževanju. V Laškem se močno zavedajo, da bo potrebno razširiti skrb za vse tiste učence in učenke, ki se vozijo v šolo. V ta namen porabijo na leto skoraj 30 milijonov SD. Vedo, da je 6 oddelkov podaljšanega bivanja še premalo, vedo pa tudi, da bo potrebno urediti vrsto šolskih kuhinj, da bodo primerne tudi za kuhno kosil, saj sedanje število kosil (Laško 70, Radeče 150) še sploh ne odraža potreb za to prepotrebno družbeno pomočjo.

Pa tudi pouk bo treba modernizirati. Tehničnih pridobitev je še premalo (ni denarja), šole v naravi pa praktično ne poznajo, saj v takšni obliki ne kot v večjih

mestnih središčih. Včasih so imeli vsaj vstop v bazene za te šolske oblike zastoj. Sedaj se tega ni več. Smučanje — če je sneg je kar v bližini šole, dragih prevozov na Golte, ali kam drugam pa si ne morejo privoščiti.

Tudi kadrovska zasedba ni najboljša. Sedaj poučuje 109 učiteljev. Na razredni stopnji jih je med 67 le pet nekvalificiranih, na predmetni pa je med 42-imi tudi 13 nekvalificiranih. Večina se trudi z izrednim študijem kvalifikacijo popraviti, toda pomoč izobraževalne skupnosti in šole pa pri tem mora biti bolj načrtna in konkretna. Povsod pomagajo, zato naj tudi tu, saj bodo le tako družbene sile dale boljše rezultate na področju vzgoje in izobraževanja.

J. ZUPANČIČ

Koncert na Pogledu

22. julija bo v okviru loških kulturnih prireditev na gradu Pogled koncert, kjer bodo nastopili ansambli Be-le vrane, Mladji levi, Marjetka Falk, Bor Gostiša in drugi. Dravinski dom pa v vmesnih točkah sodeluje z modno revijo, kjer bodo sodelovala modna podjetja konjiške občine. Koncert in modna prireditve se bosta pričeli ob 19.30 uri.

Godčeva razstava v Salonu

V razstavnem salonu v Rogaske Slatini gostuje z likovno razstavo akademski slikar France Godce. Razstavo sta pripravila Kulturna skupnost in Delavski univerza v Smarju pri Jelšah. Na otvoritvi je podal uvodne besede ravnatelj škofjeloškega muzeja Andrej Pavlovec, sodeloval pa je tudi moški pevski zbor iz Rogaske Slatine s koncertom.

Temelji že 13. maja 1934. leta

Priprave na odkritje spomenikov skladateljem Ipavcem v Sentjurju pri Celju so v polnem teku. Sestavljen je tudi program prireditev in določen 17. september letos kot glavni prireditveni dan. V zvezi s to slovesnostjo nam je prof. Ivan Milnar poslal dva zapisa (poveš pisma Janezu Ravtarju in prispevek o pevskih slovesnostih 13. maja 1934. leta v Sentjurju), ki ju posredujemo delno oziroma v celoti.

V nedeljo, 13. maja, so v Sentjurju v vseh hiš pla-palale zastave. Trg je bil pravljen na izredno slovesnost. Z obema jutranjima vlakoma so se pripeljali razni zastopniki ter številni pevci in pevke iz Ljubljane, Maribora, Celja in drugih krajev. Ob pol 9. uri se je zbrala pred lepo okrašeno rojstno hišo skladateljev bratov dr. Benjamina in dr. Gustava Ipavca množica ljudi. Poleg raznih zastopnikov so bili zbrani tudi občinski odborniki Sentjurske, trške in okoliške občine ter šolska mladina.

Sentjurski župan g. Cretnik je v uvodnem govoru čestital CPD k štiridesletnici in se zahvalil Ipavčevi pevski župi za spominsko ploščo, ki bo ob tej slovesnosti odkrita na rojstni hiši bratov Ipavcev. Na to je pozdravil zastopnika prosvetnega ministra gimn. ravnatelja v Celju Fr. Mravljaka, ravnatelja nadškofjske pisarne v Zagrebu mon-

signorja Janka Barleta, predsednika Hubadove pevске župe dr. Sviglj, predsednika Ipavčeve pevске župe prof. Vasilija Mirka, zastopnika Glasbene Maticе v Ljubljani g. Završana, pevovodjo Hubadove pevске župe in urednika »Zborov« Zorka Prelovca, okrajnega podnačelnika Svetino in celjskega župana dr. Goričana.

Predsednik Ipavčeve pevске župe prof. Vasilij Mirk je sporočil pozdrave Ipavčeve pevске župe ter ob tej slovesnosti izrazil veselje vseh pevcev vsega slovenskega pevskega sveta. Slavnostni govornik, skladatelj, dr. Anton Schwab, je orisal izredno pomembno in zaslužno gasbeno in nacionalno delovanje bratov Ipavcev ter čestital Sentjurčanom, da sta se v njihovem kraju rodila tako velika moza, Poudaril je, da je današnje slavje velikega pomena tudi za to, ker daje čisto prezrtemu dr. Gustavu Ipavcu popolno zadoščenje. Po

kratki zahvali prof. Mirka je padla zavesa s spominske plošče, obdane z listjem lipovega drevesa, ki ga je bil dr. Benjamin Ipavec sam zasadil. Prof. Mirk je nato izročil spominsko ploščo županu Cretniku in varstvo občine. Predsednik Hubadove pevске župe dr. Svigelj je orisal velike glasbene in nacionalne zasluge Ipavcev za slovenski narod in njegovo osvobodjenje ter izročil slavljenec v spomin lep venec. V imenu Ljubljanske Glasbene maticе je poklonil lep venec g. Završan. Zastopnik prosvetnega ministra direktor Fr. Mravljak je v svojem govoru poudaril, da je naša prosvetna uprava s tem, da je poslala svojega zastopnika k tej svečanosti, dokazala, kako visoko ceni slovensko pesem in kako globoko hvaležnost občuti do onih živih in mrtvih, ki gojijo odnosno so gojili slovensko pesem. Kakor je srbska pesem utirala narodu pot v lepšo bodočnost, tako je tudi slovenska pesem marsikogar rešila naračine in kulturne propasti. Ipavci so svetel primer velikih Slovencev in Jugoslovancev, zato se vse naše ljudstvo klanja spominu zaslužnih Ipavcev. Združeni moški zbori Ipavčeve župe so

mogočno zapeli dr. B. Ipavčovo »Domovini« in dr. G. Ipavčovo »O mraku«.

Temu je sledila blagoslovitev temeljnega kamna za spomenik Ipavcem na prostoru poleg župne cerkve. Po podpisovanju spominske listine je nagovoril goste in ostalo množico predsednik odbora za postavitve spomenika dr. Rudi Dobovišek in orisal zgodovino postavitve spomenika, ki bo to leto v jeseni svečano odkrit. Pokroviteljstvo nad tem delom sta prevzela monsignor Barle in podban dr. Pirkmajer, častni občan Sentjurske občine. Monsignor Barle je prečital spominski list, na to pa je višji vojni kurat in častni kanonik V. Mikuš ob asistenci dveh duhovnikov blagoslovil temeljni kamen, v katerega so potem vzdali spominsko listino. Združeni moški zbori pa so zapeli dr. Josipa Ipavca »Jutro«.

Po tej svečanosti v trgu se je vsa množica podala na pokopališče na Botričnici k grobu, kjer počivata skladatelj v bližini junaka Malgaja. Dr. Dobovišek je tu prečital pozdravni brzojavki dr. Pirkmajerja in Mateja Hubada.

IVAN MLINAR

Razstava je uspela

Ko so v Smarju občinski moške priredili slikarsko razstavo del mariborske slikarke Nade Lukežičeve, se kajpak niso nadejali, da bo nalezela na tak odmev, čeprav je v tem primeru šlo za zelo kvalitetna dela. Množičen uspeh razstave nam potrjuje že samo to, da je prva serija 50 slik skoraj popolnoma razprodana in da slikarka pripravi še drugo serijo stotih slik. Po-

udariti gre tudi to, da je slikarka izkupiček od prodanih del velikodušno odstopila v pomoč ostarelim in osamljenim ljudem na Kozjanskem. Posrečena je bila tudi zamisel postaviti razstavo v stavbo občinske skupščine, saj sem prihaja vsakodnevno mala množica ljudi, ki si še mimogrede ogledajo slikarsko razstavo.

BRANKO JERANKO

PIVO, CVE TJE, DEŽ IN TRMA



CVETKA ZUPANC je bila spriču svojih 16 let doslej najmlajša nevesta in od nedelje žena CVETKU BEZGOVSKU. Ha, pa so »šrangarji« pozabili vprašati, če so gospod sodnik dovolili utrgati tako mlad cvet ...



IVANKA TOPOLE in VIKTOR UZMAH sta bila najbolj razigran par. Po svatovskem kosilu na vrtu »Savinje« sta vso svatovščino povabila še v Jagoče na nevestin dom. In veste kaj so svatje storili? Si so.

Kdor ne ve, kako krotiti vreme, naj vpraša za nasvet Laščane. Vse prireditve, ki so bile ob prazniku PIVA IN CVETJA predvidene, so speljale. Tako v petek otvoritev razstav, bakljado po ulicah, tako v soboto veličasten og-njemet, ki je bil letos tolikšen, da je še dobro ker je poprej lilo kot iz škafe, ker bi se sicer Hum vžgal.

Ker so organizatorji vztrajali, so vztrajali tudi Laščani in tisoči gostov. Kaj zato če lije, le da smo dobre volje. Pa so se obiskovalci z muzikami in kelnericami selili z dežja pod streho in izpod strehe na prosto — na dež. Naposled je ob tolikšni trmi zmagalo občinstvo nad vsiljivim dežjem.

Kdor se zadnji smeje, se smeje najslajše. Tako so se Laščani v nedeljo s soncem vred smejali, smejali vasovalcem, pa šrangarjem pa cvetlični »sajtrgiji« v sprevedu, ploskali obema paroma, sodelujočim v sprevedu. Tudi poroka je bila kot mora biti in gostija na vrtu Savinje »kot se šika«. Ženina in nevesti sta menda že na poročnem izletu, ki je darilo, pa tudi drugih darov sta si para nabrala za tolažbo nad zgubljenim samstvom.

Ker jih je oropalo deževje sobotne noči, so se gostje z domačini maščevali sončni nedelji, saj so še pozno v noč bila vsa plesišča polna — navzlic grozečemu delovnemu ponedeljku.

Deveto PIVO IN CVETJE je moralo biti že zato, da bo drugo leto lahko DESETO — JUBILEJNO.



Med gosti, v treh dneh jih je Laško obiskalo na tisoče, so bili tudi »Amerikanci«. Matija Plahuta iz Dobjega jih je s seboj v staro domovino pripeljal 12. Sinova s snahama in vnukinjo, pa nečake z njihovimi ženami. Bili so dobre volje in rekli so, da je vse O. K. Niso prvič v stari domovini in zadnjič tudi ne ...



Povorka po Laškem je bila krajša, kot so obetali. So pa tekmovalci 17 lovskih družin na Starem gradu zato ves čas pokali. Rudarji, ki se počasi poslavljajo od svojega stanu, so bili tudi zraven in še lepo jih je bilo pogledati. In še ponujati so se morali, češ, da nima jo lepih uniform samo za pogrebe ...

UČIMO SE LJUBITI...

Mednarodna otroška vas je že skoraj pojem za vse otroke sveta, pojem prijateljstva in ljubezni, ki se je začel uresničevati pred enainvajsetimi leti v Cincinattyju v Združenih državah Amerike. In potem so se otroci zbirali po vsem svetu, sklepali prijateljstva, ki še danes živijo. Letos lahko pri nas, v Velenju, stisnemo otrokom roko, jim zaželimo srečo in prijetno bivanje pri nas.

Velenje je bilo v petek, 14. julija, zelo praznično. Ni majhna stvar dobiti medse 52 otrok iz enajstih držav Evrope, Azije in Amerike. Otroci so prišli iz Nemčije, Filipinov, Avstrije, Združenih držav Amerike, Japonske, Danske, Angije, Švedske, Italije, Belgije in Jugoslavije. Mesec dni bodo preživeli v igrah in veselju, v prijateljstvu, ki bo vzkišlo med njimi.

V avli tretje osnovne šole, kjer je bila slavnostna otvoritev, je bil na tabli velik

napis ALL FRIENDS. Ze samo pogled na napis je vzbujal občutek, da je vsak tvoj prijatelj, da njihov svet še ne pozna sovražnikov. Je simbol ljubezni med narodi.

ZIVOPIŠAN SVET BARV

Godba je zaigrala, otroci so prišli. Italijani v belih bluzah pod rdečimi telovniki, Japonci v kimonu, Jugoslovani v gorenjski narodni noši ... Zivopisan svet barv, živahnih oči in kretenj. V polkrogu se postavijo okoli



Ney Susanne, Nemčija; Marilyn Shipman, Belgija; Morton Haugaard Jeppesen, Danska; Perla Bustamante, Filipini in James Allison, Anglija

droga z mednarodno otroško zastavo, ki se počasi vzdiguje. Svečan trenutek, srca v prsih močneje bijejo.

Otroci sedijo na tla. V imenu domačinov — organizatorjev spregovori Vinko Smajns, nato ima pozdravni govor generalna sekretarka Zveze prijateljev mladine Jugoslavije Zora Serbedžija. V svoji sredi pozdravi Olgo Vipotnikovo, članico republiške Zveze prijateljev mladine, Ladijo Sentjurc, članico sveta federacije, Zoro Tomič, članico republiškega izvršnega sveta, Franca Kimovca. Zigo, podpredsednika republiške konference Socialistične zveze in druge. Preberejo tudi dve pozdravni brzojavki, ki sta jih poslala generalni sekretar mednarodne otroške vasi in ustanoviteljica mednarodne otroške vasi. Ustanoviteljica mednarodne otro-

ške vasi dr. Doris Allen piše: »Z ljubeznijo mislim na vsakega otroka in vzgojitelja.«

Otroci pa sedijo, gledajo in ploskajo besedam, ki so namenjene njim. »...ljubezen mora povezovati otroke vseh narodov...« Misel, ki naj bi bila in, morda bo uresničena. Toda otroci še zmeraj čakajo na svoj program, ko bodo pokazali kaj znajo.

JAPONCI ANGLEZI, ŠVEDI...

Domači otroci se lepo pripravijo. S plesom Indijank požanjejo aplavz, klovnovi so prisrčni, spanka originalna.

Prostor prepustijo prijateljem vsega sveta.

Nežni zvoki privabijo Japonce, ki čudovito izvedejo svojo točko. Vsi so v enakih kimoni, v rokah imajo pahljace. Njih igra rok je doživetje ...

Američani sedijo in zapojejo ob spremljavi kitare. Veselje je poslušati ubrane deške in dekliške glasove. Zapojejo dve pesmi, se umaknejo na svoj prostor in ploskajo Filipincem, ki zaplešejo in zapojejo, Švedom, ki se zavrtijo, Jugoslovanom, ki zaigrajo ... Pisana paleta barv, glasov, gibov, oči ... Nikoli se jih ne bi naveličala gledati.

Najveličastnejši trenutek šele pride. Otroci in vsi navzoči vsanejo.

»... learning how to love and live, in our hands the future lies...« (učimo se ljubiti in živeti, v naših rokah je bodočnost) Otroci pojejo. Vsi. Ni več meje, ti si to, jaz ono. Vsi so eno — otroci vsega sveta.

Tekst: Darja Ječič
Foto: Boris Mlinar



S programom so pričeli Japonci. Ob glasbi so zaplesali narodni ples. V rokah so imeli pahljace, na nogah pa značilne japonke. Foto: Boris Mlinar



Igor Majcen, Jugoslavija; Birgitta Söderberg, Švedska; Emanuela Paris, Italija; Sei Fukuhara, Japonska; Jeff Johnson, Amerika

Ob občinskem prazniku

DOMICIL V CELJU

V nedeljo je bila v celjskem domu JLA velika svečanost, ki pa je bila tudi del praznovanja celjskega občinskega praznika. Predsednik občinske skupščine Celja inženir Dušan Burnik je podelil domicilno listino borcem za severno mejo v letih 1918/19 pod vodstvom poročnika Frana Malgaja.

Ta slavnostni trenutek, ko se je na odru praporom drugih občin pridružil še celjski, pomeni veliko več, kot pa samo spomin na zgodovinske dneve bojev za slovensko zemljo. Pomeni veliko priznanje

stavili na meje tedanje Karantanije in v bistvu predstavljajo predhodnike poznejše narodnoosvobodilne voj-ske med drugo svetovno vojno.

Vse navzoče je pozdravil



Jurij Lesjak med govorom

za dejanja, ki so bila enkratna v stoletnem prizadevanju za ohranitev naših meja. Borci, ki so se prostovoljno zbrali pod vodstvom generala Rudolfa Maistra, so bili prvi, ki so se z orožjem po-

predsednik upravnega odbora Zveze borcev za severno mejo tovariš Lesjak in ko so z enominutnim molkom počastili spomin padlih in že umrlih soborov, je spregovoril dr. Ervin Mejak in na

osnovi svojih zapisov obudil tedanje dogodke in razmere, v katerih se je omenjeno gibanje porodilo, doseglo svoj višek in žal — ni uspelo. Dr. Mejak je v svojem govoru povsem jasno poudaril, da za neuspeh razpeta tedanjih dogodkov nikakor niso krivi tisti, ki so se prostovoljno odzvali svojemu poslanstvu, da stopijo na meje svoje ožje domovine, ampak tedanji nesposobni politiki.

Številne goste je v nadaljevanju slavnosti pozdravil inž. Dušan Burnik in jim predal v imenu celjske skupščine domicilno listino in razvil prapor.

Tako je imelo Celje čast, sprejeti medse borce za severno mejo v letih 1918/19 — zdaj jih še živi okrog 160 in najstarejši med njimi šteje 90 let. Vsi pa so obudili spomine na svoje neizbrisne tovariše — poročnika Malgaja, ki je tragično padel, pa neizbrisnega Srečka Puncerja, ki je bil zverinsko ubit in še drugih.

Slavnosti, ki je bila v nedeljo, pomeni zgodovinski dan in lahko smo ponosni, pa tudi dolžnost nam je bila, sprejeti koroške borce medse, saj so se ravno z ožjega celjskega področja najštevilneje udeležili bojev za našo severno mejo.

D. MEDVED

Žalec

KOMUNALNI PROBLEMI

Med številnimi komunalnimi problemi je v Žalcu prav gotovo najmanj ustrezno urejeno odvažanje smeti in odpadkov. Najmlajšemu mestu v Sloveniji ne more biti v čast, da glavni problem čistoče rešuje traktor z odprto prikolico, s čigar vsebino veter po mili volji gospodari.

Tudi problem tržnice v Žalcu še ni rešen in prav nobenih izgledeov ni, da bi bile žalske gospodinje kaj kmalu »prikrajšane« za odročno nakupovanje na celjski tržnici.

Poglavje zase je neurejena okolica stanovanjskih blokov, čeprav se tudi ulice v samem središču mesta ne morejo pohvaliti z najboljšim videzom.

Smeti in odpadki nobenemu mestu niso v okras, zato je skrajni čas, da se tudi v Žalcu ta problem ustrezno reši. V ta namen potekajo razgovori med Stanovanjskim komunalnim podjetjem v Žalcu in Javnimi napravami iz Celja za organiziran odvoz smeti z zaprtim vozilom. Zataknilo pa se je pri pogoju, ki ga Javne naprave upravičeno postavljajo, to je primereno urejeno odlagališče v okolici Žalca. Gre za prostor, ki mora biti na propustnih tleh, v primerni oddaljenosti od strnjene naselja, dobro zaščiten, saj mora omogočati sprotno sežiganje odpadnega materiala. Z novim odlagališčem bi bil urejen tudi odvoz industrijskih odpadkov, kajti sedanja odlagališča ne

ustrezajo osnovnim higien-skim zahtevam. Komunalni delavci se trudijo, da bi takšen prostor našli. Za pomoč so zaprosili Vodovodno skupnost in sedaj skupno pripravljajo predloge, ki bodo, seveda tehtni in dobro izbrani, morda že letos pripeljali do težko pričakovane rešitve tega kar preveč »zatohlega« problema v Žalcu.

Zalostno je, da je mlado mesto, s kmetijskim zaledjem brez prostora, kamor bi lahko prišli prodajati svoje pridelke prebivalci iz južnih predelov naše domovine, saj so ti zaradi sadja in zelenjave, ki pri nas zori pozneje ali sploh ne uspeva, še posebej zanimivi za potrošnike. Da ne bo pomote, prostor za tržnico je določen, vendar ni

nikogar, ki bi omogočil sredstva za stojnice in druge naprave, brez katerih je poslovanje tržnice nemogoče. Posledica tega je, da na prostor, kjer »naj bi bila tržnica«, od časa do časa zaide »spriložnostna« prodajalec in po svoje, največkrat s precej »svobodno« postavljenimi cenami opozarja na objekt, ki ga ni, pa bi vendar bilo koristno, če bi ga imeli.

Prav nič lepa in zanemarljiva okolica stanovanjskih blokov je seveda povezana z neustreznim odvozom odpadkov, kajti po odhodu delavcev Stanovanjskega komunalnega podjetja je okolica smetnjakov največkrat precej bolj »živopisna« kot bi bila prav. K umazanemu okolju mnogo pripomorejo tudi malomarni stanovalci, ki namesto v smetnjake odlagajo smeti kar poleg njih. Neurejene zelenice s polomljenimi grmičevjem samo dopolnjujejo celotno »idilo« in mimoidoči dobe občutek, da zaraščene poti kar soddijo zraven. Z malo dobre volje stanovalec in večjo prizadevanostjo Stanovanjskega komunalnega podjetja bi lahko kaj kmalu očistili in polepšali okolico stanovanjskih blokov, ki je za Žalec že kar sramotna.

Milojka Vovk

AVSTRIJSKI PESNIK
OPEVA
SLADKO GORO

Verjetno skoraj ni človeka na širnem celjskem področju, ki ne bi poznal prijetne turistične postojanke Sladka gora pri Podplatu. To je drobna vas z nekaj hišami, cerkvijo, trgovino in gostilno, kjer živijo revni kočarji, polkmetje, ki si z delom služijo kruh v dolini in se vsako popoldne vračajo po ilovnatih poteh v izpite vinograde, na izživate njive, v umi-



Alois Hergouth

Verjetno pa malokdo izmed teh, ki pogostokrat preživijo lepe in tudi sladke urice oddiha na Sladki gori ve, da ima le-ta še poseben spomenik, ki ga ji je s pesniško zbirko podari lavstrijski pesnik ALOIS HERGOUTH, po sorodnikih naše gore list, prav s Sladke gore. V originalu je v pesniški zbirki 60 pesmi s tematiko življenja Sladke gore. Zbirko je prevedel slovenski pesnik Kajetan Kovič, izdala jo je založba Obzorja v Mariboru, posebnost pa je v tem, da so pesmi objavljene v originalu in prevodu. Kovič je za slovensko izdajo izbral 30 pesmi, ki pa v celoti ne krnijo celovitosti, popolnosti in osnovnega namena zbirke. To je istočasno eden prvih poskusov izdaje dvojezične zbirke na Slovenskem, kar pa omogoča bralcu, da primerja original in prevod, prevajalcu pa so bile s tem dane večje možnosti, da je pesmi prevedel tako, da so tudi v slovensčini dobile polnost in pevnost.

Kdo je Alois Hergouth?

Pesniška zbirka Sladka Gora (v originalu: Der Süsse Berg) je posvečena pesnikovemu sorodniku Juriju Dobniku, »slovenskemu kočarju, ki je do zadnje ure branil borni koš zemlje, ker je edino v njem našel moč in kruh za življenje. Umri je ob zori

23. julija 1961, ko se je zdelo, da bo divja nevihta zalila zemljo kot vesoljni potop.« (posvetilo Aloisa Hergoutha k svoji pesniški zbirki Sladka gora).

S Sladke gore je bila tudi pesnikova mati. Alois je bil enajsti in tako zadnji otrok v številni družini, rodil pa se je 31. maja 1925. leta v Grazu. Odrasel je v okolju, »ki ni imelo več živega stika z domovino njegove matere.« (Kajetan Kovič v predgovoru k pesniški zbirki), ki se je 1898 preselila v Graz, kjer je bil Alois tudi rojen. Glavna vez s staro domovino sta Aloisu bila: njegova mati vse do smrti leta 1949 (vedno je čutila domotožje do svojih krajev) in kmet, kočar, materin sorodnik Jurij Dobnik. Ta je bil trideset let starejši od Aloisa in njegov pravi bratranec. Pred I. svetovno vojno je nekaj časa živel pri Hergouthovih v Grazu, kjer se je učil mizarstva. Pozneje je kupil majhno posestvo na Sladki gori, od koder je skoraj vsak mesec pisal Aloisovim bratom in sestram, ki so ga osebno poznali, medtem ko ga Alois zaradi mladosti osebno še ni poznal.

Po smrti Aloisove matere so se stiki za določen čas pretrgali, obnovili pa so se po letih, ko je Jurij Dobnik ponovno pisal — tokrat Aloisu — o življenju na Sladki gori in mu istočasno tudi omenil, da je bolan. Takrat

se je Alois odločil, da ga obišče in istočasno spozna pokrajino, kjer je živel njegova mati in o kateri so vsi govorili z velikim spoštovanjem. Hotel je spoznati nov, elementarni svet, življenje slovenskega malega kmeta tam v hribih, v leseni koči pobeljeni z apnom in pokriti s slamnato streho, med vinogradi in orehi ob ilovnatih poteh, ki ob dežju vse mastne pohotno vsrkavajo noge v svoj objem.

S prvim obiskom Aloisa Hergoutha na Sladki gori pa se začena prava zgodovina ustvarjanja njegove tretje pesniške zbirke »Sladka gora« ter temeljna sprememba v Hergouthovem pesniškem izražanju.

Prvi njegovi občutki ob obisku Sladke gore so najboljše ponazorjeni v noveli »Pod slamnato streho«:

»Ti dnevi, ki sem jih preživel pod slamnato streho Jurijeve koče, so bili tako daleč od vsega, tako tihi in odmaknjeni, da mi je še zdaj, v spominu, težko ločiti, kaj so bile sanje in kaj resničnost. Kakor da se je vse na skrivnosten način razvzplazilo ter postalo lahko in radostno. Mati je bila tukaj, oče, mrtvi bratje in sestre in vsi tisti nekdanji, od katerih poznam le ime. Čutil sem njihovo bivanje, njihovo dobro in hudo, bil sem na varnem, kakor odrešen in končno zadovoljen po dolgem,

nerazložljivem domotožju.«

Kajetan Kovič je v predgovoru k pesniški zbirki o tem napisal, da je »to temelj Hergouthove človeške in pesniške Sladke gore in s tega temelja se nam razumljiveje odkrijejo vse njene različne doživljajske in izpovedne plasti.«

Za konkretnije poznavanje izredne pesniške zbirke pa še nekaj odlomkov iz nekaterih najbolj karakterističnih pesmi. Uvod v zbirko je pesem »Pravijo Sladka gora«:

Pravijo Sladka gora, Sladki hrib.—

To svetlo ime je najbrž pustil tu

nekdo, ki je po dolgem romanju

okušal grozdje in orehe — mogoče. ZANJO, ki ga je sprejela

kot mati, ko je prosil prenočišča;

morda zavoljo vetra, divlje trume ptic,

ki se pod soncem je igrala.— V topli prostranosti vse to

še adaj zveni ... Ali odlomek iz pesmi »Ozka je pot«:

Ozka je pot h kočam revnih.

Mnogo plevela iz ilovice poganja,

mного trnja se plazi. Zgoraj vrane kričijo v veliki dan ...

V pesmi »Stolp Sv. Mihela« med drugim pravi:

... Dober čuvaj za gorco svojega gospoda je Svet Mihel.

Pozna grerkobo in sladkost, ki gresta skozi prešo.

On ve: sanje so luč. Luč sanja sneg in travo.—

V vsaki pesmi je delček elementarnosti, ki je verjetno v današnjem stehiniranem svetu, ob vse bolj potrošniški kulturi in ob dejstvu, da pesmi piše človek, ki ga na domačo zemljo veže samo spomini preko matere in Jurija Dobnika, še posebej dobrodošla. Pravilna je ugotovitev, da bi v današnjem času nek drug pesnik težko napisal tako doži-

vete, domačinske in pristne pesmi, kot jih je Alois Hergouth. V pesmi »Oreh« med drugim pravi »To je močno drevo, / les, dober za zibke in krste ... / Ta pa, ki je prešteval kroge / in leto za letom stopal v njegovo senco, / se več ne vrne domov. — / Odkar ta jesen, odkar je za zima prišla, / nihče več ne išče orehov. / Dežela je mirna in bela. — / Ko ga podro, ne bo več bolelo.« V pesmi »Pusti to dediščino« med drugim pravi »Pusti to dediščino vetru brez grenkobe. / To je še rajski vrt, ta trava. / Še diha nedotaknjena prvi / temni sad. — / Ne trgaj ga.—

Izredna domačnost se kaže tudi v pesmi »Tu, kjer otroci bivajo«, kjer med drugim pravi »Diši: po svežem kruhu in orehih. / Na mizi vrč, poln pesmi in pomenkov. / Blagor mu, kdor je gost njegovih ust.« Pesniška zbirka se zaključuje s pesmijo, ki izpoveduje vse domotožje in ljubezen Aloisa Hergoutha do pokrajine, ki jo je spoznal ob obisku pri bratranecu Juriju Dobniku. V pesmi »Biti sam« namreč pravi: »Biti sam, / prebivati v vetru, / v klicanju ptic, / v šumenju deževja prebivati — ... / Ti rajski vrt, / ti luč — / ti preprosta ljubezen.«

Seveda nisem mogel z izvečki iz posameznih pesmi pričarati vse lepote Hergouthovega pesniškega odnosa do pokrajine in življenja v njej. Mislim pa, da je že ta skromni prikaz dovolj, da smo vsaj delno spoznali pesnika, ki je bil rojen slovenski materi v Grazu in ki je bil tako »zastrupljen« s Sladko goro, da ji je posvetil pesniško zbirko, ki se odlikuje po izbranim pesniškim izrazu, poleg tega pa nam v današnjem stehiniranem svetu na preprost način predloči delček elementarnosti, ki jo tako radi pozabljamo. On je videl svet Sladke gore, mi ga nismo. Morda ga bomo zdaj drugače gledali. In če ga bomo bo to tudi vsekakor zasluga pesnika Aloisa Hergoutha in njegove pesniške zbirke »Sladka gora«.

TONE VRABL

UJMA NAD ATOMSKIMI TOPLICAMI

Ze nekaj dni je deževalo in v Obsotelju je voda počasi naraščala. Poplav so tam vajeni, že stoletja jih muči muhasta Sotla. Tisti dan, četrtek je bil, je prišla obmejna rečica že skoraj do vrha svoje struge. V Atomskih toplicah pri Podčetrtku tik zraven Sotle, je bilo ob pol šestih zvečer še vedno dosti ljudi, ki jih ni preplašilo hrumenje umazane vode. Zdravje je bilo pomembnejše od vsega...

Ura je bila pol šestih in Sotla se je kar naenkrat razlila po dolini. V nekaj minutah je bila že kakor razpenjen vranec, ob pol osmih pa je narasla kar na meter in četrt. Treba je bilo rešiti ljudi, ki so se stiskali v prikolicah, šotorih, avtomobilih in jih spraviti na varno. Začela se je dramatična borba za ljudi, kakršne v Obsotelju še ne pomnijo, ki se je končala v jutranjih urah, ko je pobesnena voda zapustila dolino in se vrnila v strugo.

NA RAMENIH

Franček Renir, Stefan Vrešak in Rudi Hohnjec so bili v Atomskih toplicah takrat, ko je bilo najhuje. Na hrbtih so prenašali bolnike, ki si sami niso mogli pomagati. Lovili so jih takorekoč kar iz vode in jih spravljali na varno v poslopje nove garderobe, kjer je nekaj čez dvajset ljudi preživel noč, ki ne bo nikoli pozabljena. Rudi Hohnjec nam je v pogovoru dejal, da je po meter visoki vodi spravljal ljudi v barako, potem pa že to ni bilo mogoče, ker je bila voda preveč divja. Pomagal je tudi Seligo, vendar je moral kmalu odnehati, ker ga je voda zaradi majhne postave skoraj zalila.

»Kaj takega pa še ne,« je rekla Selekarjeva iz Podčetrtega, uslužbenka v toplicah. »Celo noč smo delali, da je teklo od nas. Ljudje so jo-

kali in tulili, da je bilo groza, povrhu vsega pa je še voda hrumela. Prej bi morali pomisliti na to, pa nas ne bi presenetilo.«

Telefoni so brneli vso noč.



Rudi Hohnjec

Poklicali so reševalce iz Celja, poklicne gasilce, prišli so tudi gasilci iz skoraj vseh prostovoljnih društev iz Obsotelja. Kaj dosti niso mogli pomagati, voda je bila močnejša.

ŠKODA NI ZNANA

Ponoči nam je voda odnesla precej materiala, pripravljena za gradnjo nove samopostrežne restavracije. Z njo je šlo tudi 200 kubičnih metrov peska, poškodovane pa so skoraj vse naprave in vsi prostori. Važno je, da so bili rešeni ljudje,« je povedal Franček Renir, šef za turizem pri Atomskih toplicah in pripomnil: »Tako hitro je voda naraščala, da je v petnajstih minutah prišla do 60 cm visoko. Stefan Vrešak je hotel rešiti s kombijem neko prikolico, pa je zagazil in moral vse skupaj pustiti.«



Poplavljenim atomskim toplicam je prišla na pomoč tudi mladinska brigada, ki koplje vodovod pod Fužinami in pomaga Vetrničanom pri elektrifikaciji.

Kljub temu, da so vsi, kar jih je bilo ponoči v toplicah, delali celo noč, niso počivali niti zjutraj in so krepko zagrabili v roke, ker je bilo treba. Toplice so delale naprej brez zastoja. Gostje so se takoj zjutraj že lahko kopali, Franček Renir pa je zanikal vest, ki jo je takoj po poplavi objavil ljubljanski radio čes, da toplice deset dni ne bodo obratovali. »Ni res, morajo obratovati. Ljudje hočejo svoje,« je zatrdil.

DOLINA JE PLAVALA

Celotna obsoteljska dolina je še v petek zjutraj plavala in bila videti kot morje. V Podčetrtku so nam povedali, da takšne poplave še ni bilo, čeprav so vajeni, da jih Sotla večkrat preseneti. Hudo je bilo 1969, a ne tako, kot sedaj. Zadnja poplava dokazuje, da bodo morali toplice čimprej prestaviti na novo lokacijo,

dokazuje pa tudi to, da se bo slej ko prej treba pobrigati za regulacijo muhasta rečice, saj iz leta v leto uničuje kmetom njihov pridelek. To, kar se je zgodilo v toplicah, je le del stoletnega gorja v Obsotelju. Zalostno je na primer tudi to, da celo Obsotelje kot izrazito poplavno območje, nima niti enega čolna, s katerim bi si lahko pomagali ob takšnih priložnostih. Bo treba še res počakati na pravo poplavo? Milenko Strašek

Srečanje

VADNALI V LOGARSKI DOLINI

Po obisku številnih krajev širom Slovenije, so bili minuli torek skupaj s skupino naših rojakov iz Združenih držav Amerike, na obisku v Logarski dolini, tudi člani popularnega ansambla RICHIA VADNALA iz Clevelanda. Ta priljubljeni ansambel, ki je z nekaterimi svojimi originalnimi vižami zelo popularen tudi med našimi ljubitelji narodno zabavne glasbe, je letos že tretjič obiskal Slovenijo.

Deževni dan je pokvaril vzdušje, toda kljub temu so bili obiskovalci navdušeni nad lepotami Logarske doline, pa čeprav se je ob nizki megli, le bolj malo videlo.

Izkoristili smo priložnost in se pogovarjali s člani tega ansambla in zvedeli smo marsikaj zanimivega. Med drugim so nam zaupali tudi to, da so že stekli razgovori o tem, da bodo tudi prihodnje leto obiskali našo in svojih staršev domovino.

Nizki, črno sivi oblaki so se valili preko grebenov savinjskih gora in deževalo je kot za stavo, ko je pred Planinski dom v Logarski dolini pripejal Kompasov avtobus skupino šestdesetih rojakov iz Združenih držav Amerike. Med prvimi so iz avtobusa poskakali člani popularnega ansambla Richia Vadalna in ker je deževalo so seveda takoj zavili v Planinski dom.

Prostor ob šanku je zaživel, največ gostov pa se je nagnetlo ob prodajalni spominkov. Naročili smo liter merlota in v posebni sobi sedli za mizo ter malo poklepetali. Vsi po vrsti so bili židane volje in na obrazih se jim je bralo, da so dobro razpoloženi, da jih tudi slabo vreme ni spravilo ob dobro voljo. Nazdravili smo in že je stekel pogovor. Prvi je povzel besedo Frank Mahnič, ki je edini član ansambla, ki je bil rojen še v Sloveniji. Slovenska beseda mu dobro teče, zaradi tega je ponavadi vedno on prvi, ko je potrebno v domači besedi odgovarjati, bodisi novinarjem ali komu drugemu. Povedal je, da so letos v svojem tritedenskem obisku spremljali po Sloveniji dve skupini izseljencev. Od Porto-

roža do Maribora in Otočca do Bleda jih je vodila pot, tako da domovino svojih staršev že kar dobro poznajo. Povsod, pravi Frank Mahnič, so bili lepo sprejeti in povsod so jih ljudje po zaslugi televizijskih nastopov kaj hitro spoznali.

Toni Vadal je najstarejši v ansamblu, vendar kot pravi sam, pripada komanda kljub temu najmlajšemu od bratov, to je Richiu. Kot pretekla leta so tudi letos igrali na izseljenškem pikniku v Skofji Loki, kjer je bilo kar 14.000 ljudi. Toliko se jih ni zbralo še nikoli. Sicer pa so navajeni velikih nastopov, saj tudi v Ameriki veliko igrajo vse od Canade do Havajev. »In kako smo dobro jedli,« je pritegnil Frank Vadal, ali bedžoboy kot ga pri nas popularno kličejo, »smo jedli kisl zelje, pa žgance, pa dobro smo pili...«

Sorazmerno še kar dobro zna slovensko tudi Bill Srinick, oziroma William Srinovršnik, kot je njegovo pravo ime. Povedal je, da mu obisk v Logarski dolini še posebno veliko pomeni, saj se je peljal skozi Luče, to pa je rojstna vas njegove matere. Povedal je, da je ob prvem obi-

sku v Lučah, bilo je lani, obiskal tudi cerkev in zaigral na orgle, kajti njegov oče je bil v Clevelandu orglar, zaradi tega se tudi sin ni mogel izneveriti glasbi, ki je že kar nekakšno družinsko izročilo. Bill sicer v ansamblu igra tolkala, poje, velikokrat pa sede doma tudi za klavir in komponira. Prav gotovo ena najpopularnejših melodij »Oj, ta glažek...« je njegovo delo, pa tudi poje jo sam.

Edini, ki v ansamblu ne zna slovenski, je njegov vodja Richi Vadal. Vodstvo v ansamblu, ki igra že 25 let, in ima že kar lepo zbirko gramofonskih plošč, je prevzel po smrti starejšega brata. Povedal je, da predvsem pozdravlja vse bralce Novega tednika in se v imenu ansambla zahvaljujejo za vso izkazano jim pozornost.

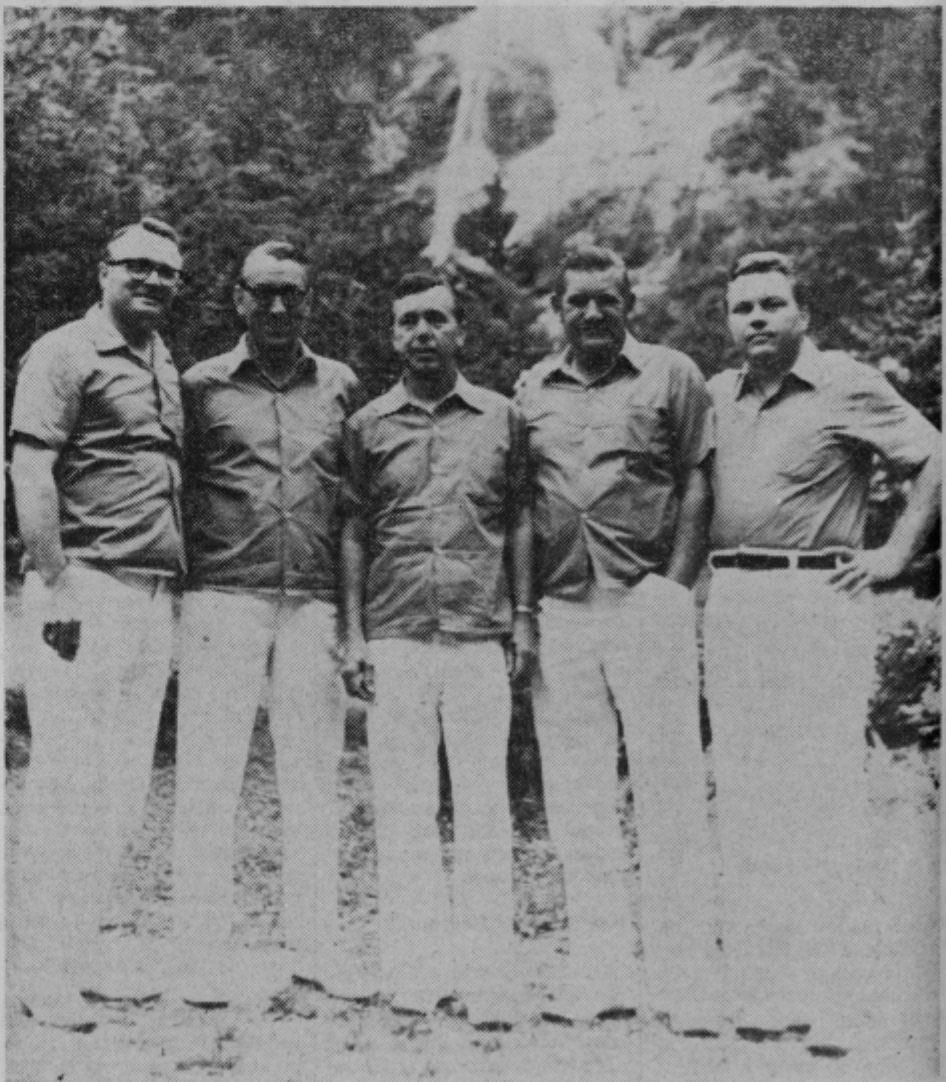
Sicer pa naj ob koncu zapišemo le še to, da so fantje izredno ponosni na svoje slovensko poreklo, da s svojim glasbenim ustvarjanjem nemalo doprinašajo k širjenju slovenske narodne zavesti med našimi izseljenci. O marsičem smo besedovali, največkrat pa smo se seveda vračali h glasbi. Kljub temu, da so ama-

terji, jim le-ta veliko pomeni, predvsem pa jim predstavlja trdno vez med njihovo sedanjjo in domovino njihovih

staršev. Veseli in ponosni fantje, ki radi prihajajo k nam, ki navdušeni odhajajo v svoje domove in polni naj-

lepših vtisov pripovedujejo o naši deželi...

Na svidenje, prihodnje leto! B. Strmčnik



Kljub dežju so se člani orkestra VADNAL takole postavili pred fotografski objektiv. Z leve na desno: Bill Srinick, Toni Vadal, Frank Vadal, Frank Mahnič in Richi Vadal.

(Foto: B. Strmčnik)

Fran Roš

SPOMINI
NA OKUPACIJO

Najprej naj povem, da mi je ime Miha Skorec. Bil sem cinkarniški delavec, potem pa osemnajst let služitelj na nekdanji deški okoliški šoli v Celju. Zdaj sem upokojenec. Brki so mi že davno osi-veli, pleša na glavi se mi je razširila, moči so mi popustile. Z ženo in sinom, ki je gradbeni tehnik, živim v majhni hiši na Hudičji.

Dostikrat se domislim preteklih časov. Spominjam se učiteljev in učencev, ki sem jim zvonil k šolskim uram in prodajal žemljice, jim pospravjal po razredih in pozimi kuril veliko centralno peč. Bil sem še dovolj mlad in čvrst, zato se mi tisti časi, če zdaj nanje pogledam, zdijo lepi, čeprav so bili tudi grenki in celo pregrenki.

I I I

Prišlo je leto 1941 in z njim tisti najtežji dnevi...

Tukaj pri nas ni manjkalo ljudi, ki so željno pričakovali Hitlerjev novi red. V stari Jugoslaviji so se godile krivice, ki so se proti njim borili zlasti komunisti. Bogati Nemci so imeli v rokah največje celjske tovarne in trgovine. Živeli so od slovenskih delavskih žuljev, oči pa so obračali tja gor v Berlin.

Izdajalska vlada v Beogradu je sklepala prijateljstvo s fašisti, zato se ji je zavedno ljudstvo uprlo. Hitler se je razjezil in je ukazal napad na Jugoslavijo.

Dobro še vem: bilo je

ŠOLA JE BILA KASARNA IN JEČA

na zadnji dan v marcu 1941, ko se je na naši šoli nehal pouk. Učitelji so se poslovili od otrok, a nihče ni vedel, za koliko časa.

Se isto popoldne so vo-jaki pripeljali pet voz sla-me na šolsko dvorišče in jo nastlali po razredih. Nato so se tu nastanili vojaki — malodušni, nevoljni, s slabim orožjem. Se za njihovo prehrano se nihče ni dovolj brigal. Tako je šola, to trinadstropno poslopje, ki sem v njegovem pritličju z družino stanoval, postala kasarna.

Iz Ljubljane mi je sin Miloš, ki je tam študiral, poslal sporočilo. S tovariši je odšel v vojno kot prostovoljec. Prav je, da mladina stori svojo dolžnost in vsem da dober zgled. Samo naj mi sin ostane živ, to je bila moja vroča želja.

Naši učitelji in učiteljice so se prihajali na šolo. Upravitelj je pospravjal po svoji pisarni. Dejal mi je: — Miha, pomagajte mi, da spravimo vsaj najbolj dragocene knjige na varno.

Tudi moj mlajši sin Ivanček, ki je obiskoval četrti razred naše šole, nama je pomagal. Več sto slovenskih knjig smo znosili na veliko šolsko podstrešje in jih skrili v najgloblje koticke med tramovjem. Dragoceneje pa smo zavili v plateno plahto in še v jugoslovansko zastavo, ki jo je prav tako bilo treba skriti.

Ze 6. aprila se je pričelo! Hitlerjevi bombniki

so v Beogradu pobili na tisoče ljudi in razdejali stotine hiš. Tudi nad Celjem so se prikazali in slišali smo, kako so pri Zidanem mostu pokale bombe.

V naslednjih dneh so vojaki pričeli zapuščati to našo šolo, kar na lastno pest so odhajali. Oficirjev ni bilo več videti. Vojska, ki bi morala braniti naše meje, se je umikala po cestah. Vse je bilo izdano!

Dne 11. aprila so Nemci bili že v Celju! Pridr-



veli so z zapadne strani na motorjih, kamionih in tankih. Domači izdajalci so vzdigovali roke njim v pozdrav. Ponekod so se prikazale zastave s ključastim križem. Vse to se mi je gnusilo in žalosten sem bil. Kaj le bo iz tega?

Se isto popoldne se je nekaj Nemcev z avtom pripeljalo pred šolo: starejši oficir z očali in še

dva vojaka. Sin nekega celjskega trgovca v črni uniformi jim je kazal pot. Moral sem jih voditi po vsej prazni šoli. Le težko sem jih razumel, čeprav mi kot nekdanjemu avstrijskemu vojaku njihov jezik ni bil tuj.

Dobro uro kasneje je na šolo navalilo več sto Nemcev v zelenih uniformah in črnih škornjih, vsi z orožjem. Dvorišče so napolnili s kamioni in kuhinjami na kolesih. Na šolskem vrtu so se pasli njihovi konji. Povsod se

žarji puščali iz stanovanja in spet nazaj.

Kakšna novica! Peto noč po svojem prihodu so Nemci po stanovanjih pobrali nekaj sto Slovencev, tudi upravitelja in več učiteljev naše šole. Odvedli so jih v mestno kasarno in Stari pisker. Kaj bo z njimi?

V mestu je bilo osem šolskih poslopij. Sedem so jih Nemci spremenili v kasarne. V eni edini zgradbi naj bi imele pouk vse celjske šole! Iz Avstrije so prispeli nemški učitelji in učiteljice. Kako le jih bodo naši otroci razumeli?

V šolo so poklicali najprej samo dečke, stare deset do štirinajst let. Tudi našega Ivančka je zadelo. Dovolj pogumen je šel in radoveden je bil. Ze po dveh urah se je vrnil domov.

— To bo čudna šola, je pripovedoval. — Učitelji ne razumejo nas, mi pa njih ne! Zbralo se nas je 119 fantov na šolskem dvorišču. Postavili smo se morali v tri vrste okoli treh učiteljev. Ti so vsi bili v uniformah kakor vojaki. Samo dva izmed nas sta razumela njihov jezik. Najprej so nas učili peti neko pesem. Govorili so nam o Hitlerju. Potem smo korakali in tekli. V odmoru smo se hoteli pomenkovati slovensko, a so učitelji hodili med nami in poslušali. Vpili so, kadar so koga zalotili. Zato smo se pogovarjali le po-tiho ali pa smo molčali...

Tako se je ta šola pričela.

Mojemu Ivančku so v šoli dali drugačno ime, biti je moral Hans! Učil ga je neki komaj sedem-najst let star učitelj, ki je znal samo eksercirati in peti. Pouka so imeli le po dva ali tri dni v tednu. Ubogi otroci!

Na moji šoli pa še dolgo ni bilo pouka. V avgustu 1941 so jo zapustili nemški vojaki. V Rusijo so odhajali, tako so povedali, in bodo tam še pred zimo zmagali. Kako so se zmotili!

Kolikor bolj so Slovenci trpeli pod krvoločnim okupatorjem, toliko bolj so ga sovražili in se mu upirali. Okrog Celja so se oglašale partizanske puške. Nemci so zapirali, streljali talce in v taborišča pošiljali naše ljudi. A vse je bilo zaman.

Nekega dne so v šolo prišli policisti, menda jih je bilo deset. S seboj so pripeljali delavce in tri kamione tramov in desk. Pričeli so kopati na robu šolskega dvorišča. Ze drugi dan je tam zrastel kakih petnajst metrov visok lesen stolp. In zagledal sem tudi ljudi, ki so ob mejah dvorišča zabijali v tla kole, da bodo med njimi razpletli bodočo žico. Kaj vse si bodo še izmislili in počenjali v naši deželi, ki vendar ni njihova!

Prekmalu sem si bil na jasnem.

Se nadaljuje

TANEK KOS KRUHA

Socialno varstvena služba v šmarni občini ima tudi letos širok spekter svoje dejavnosti, ki naj reši položaj posameznikov in zagotovi občanom vsaj osnovne eksistenčne pogoje. To so predvsem denarne pomoči, varstvena in rejniška služba ter denarne pomoči tistim, katerih hranilci so v armadi. Vse našete oblike družbene pomoči občanom pa so v šmarni občini nujno in kakor po pravilu vselej vezane na kup problemov, ki v končni fazi vselej določajo obseg in kvaliteto delovanja na področju socialnega varstva. Največji problem je vsekakor denar in zato se v praksi šmarnskih socialnih delavcev čisto dogaja, da še tako strokovno obdelanih in humano zamišljenih oblik socialnega varstva ni mogoče uresničiti prav zaradi tega.

Neposredni vzroki, ki vplivajo na obseg potreb po družbeni pomoči v šmarni

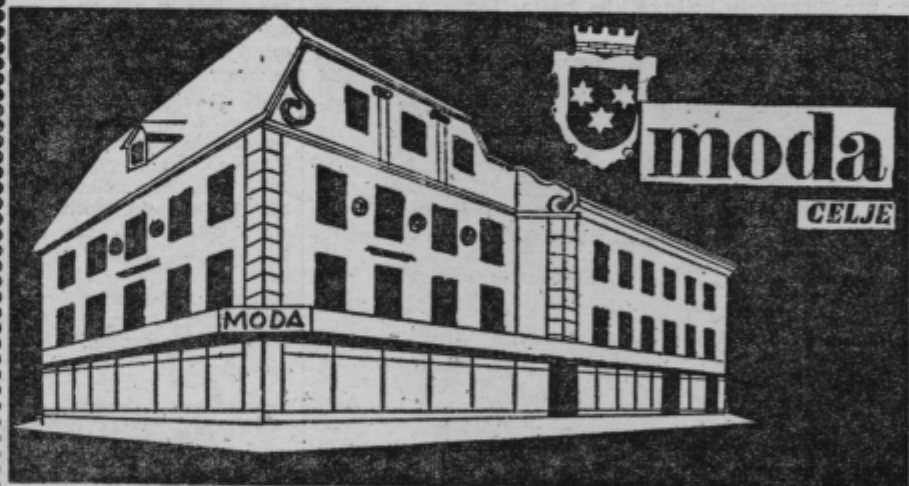
občini so predvsem majhna stopnja industrijskega potenciala in s tem v zvezi tudi skromne možnosti za zaposnitev, nejasen koncept razvoja kmetijstva, zaradi česar mlada delovna sila odhaja, stari ostajajo doma sami in počasi postajajo socialni problem in končno še večje število starostno onemoglih, telesno in duševno prizadetih oseb. Povedati je treba, da bi se najbrž dalo še marsikaj rešiti bolje in predvsem hitreje, če bi bila služba malo bolj elastična.

Povprečni znesek družbene pomoči v občini znaša 160 dinarjev na mesec, kar je globoko pod povprečjem v razvitejših občinah. Trenutno prejema to pomoč samo 334 najpotrebnejših občanov, da o tistih stotih zelo nujnih primerih, ki bi prav tako morali dobiti ta denar, niti ne govorimo. Dejanske potrebe so torej znatno večje, rešitev pa zaenkrat nemogoča.

V vsej občini je le en sam dom za ostarele ljudi, posebnih šol ni. Gotovo bi se ob tem lahko zamislili, zakaj povsem nehumano je in še manj dopustno, da defektnim otrokom v občini enostavno ni mogoče zagotoviti razvoj preostalih psihofizičnih lastnosti in jih tako vsaj delno vključiti v družbo.

Takšno stanje je vsekakor odraz nerazvitosti šmarnske občine, s tem pa ni rečeno, da bi se to stanje kljub nerazvitosti moralo ponavljati v nedogled. Skrajni čas bi že bil, da bi se pri tem najbolj zamislila republika, saj smo konec koncev enaki. Namenska dopolnilna sredstva, ki jih občina sicer res dobi, se zdaleč ne zadoščajo za rešitev socialne problematike v šmarni občini in njihov kos kruha je še in bo najbrž še lep čas zelo tanek.

Milenko Strašek



DELOVNIM LJUDEM OBČINE CELJE
ZA PRAZNIK OBČINE — 20. JULIJ

ČESTITA

TRGOVSKO PODJETJE

MODA

CELJE

Z VSEMI POSLOVALNICAMI

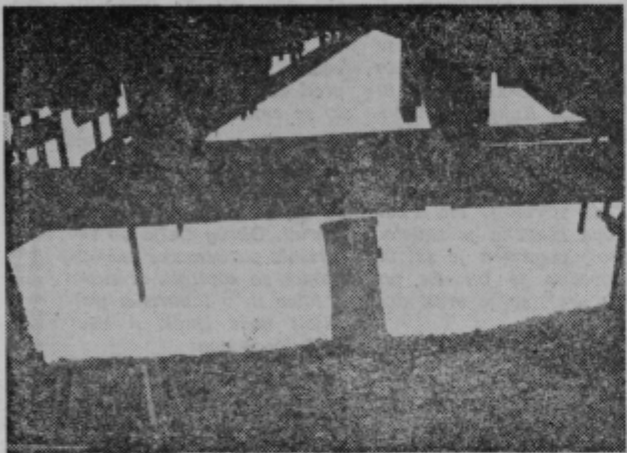


Tudi ta dva bosta odšla in stari bodo ostali sami in začarani krog se bo nadaljeval.

Grad Lemberg pri Dobrni

RAZPADAJOČA, A NEPOZABLJENA

Ko sva z Jožetom vstopila skozi »grajske dveri« lemberskega gradu, je sončna ura »mirovala«, kajti z neba ni bilo toplih sončnih žarkov. Prekrili so ga temni sivi oblaki in dež se je curkoma zlival po starih grajskih strehah in ob sivem zidovju so se nabirale velike mlake. Mračno dvorišče mi je prislikalo podobe, ki sem si jih pred leti ustvaril ob branju Tavčarjeve Visoške kronike. V veži je stal možakar z modrim predpasnikom na trebuhi in z rokami v žepu. To je bil Jože KUGLER.



Zob časa...

JOŽE KUGLER je ugledal ta svet pred tridesetimi leti, čeprav mu teh let ne bi nikoli prisodil. Bilo je to v Smartnem v Rožni dolini. Čudna pota so ga vodila skozi vsa leta, da je končno pristal med zidovi gradu Lemberg pri Dobrni pred petnajstimi leti. V svojih mladih letih je kot tisoč slovenskih mladih fantov šel na fronto pod cesarjevo zastavo in se tolkel na Doberdobo, bil ujet in končno je pobegnil domov. Na fronti si je prislužil nekaj ran, dokajšnjo mero revmatizma in pet kolajn, ki jih še danes hrani. Potem je čevljaril in prišla je druga voja, ki jo je pretolkel v partizanskih vrstah, sicer pri kuharskem kotlu, a

NA GRAJSKEM DVORIŠČU

Jože je prav ponosno stopil na dvorišče, kot bi bil grad njegov, čeprav stanuje v njem še pet družin. Najemnine že nekaj let ne plačujejo, zato pa morajo sami vzdrževati streho nad seboj, da jim deževje ne razmoči starega zidovja. Dvorišče pa je žalostno. Streha na nekaterih delih kaže svoja rebra, na desni strani dvorišča pa je majhen prostor, iz katerega se je slišalo kravje mukanje. In kaj je bilo tam pred stoletji. Nič drugega kot kapelica za službo božjo. Točno pod njo pa

ljivost teme in utesnjenosti bo ostala i ker bo grad stal

PODZEMLJE, KI NI VIDELO SONCA

V temnem in hladnem podzemnem n dr ku neizprosni je sem počasi pozabil na našega starega dobrega Tavčarja in so mi misli vse bolj uhajale h grozljivkam Američana Poa. Brez luči našega vodiča Jožeta, ne bi ničesar videli, kajti bili smo v prostorih, kamor o vsej verjetnosti, po vseh gradovih sveta ne vodi pot do svetlobe in tudi sama najbrž ne bi nikoli našla poti do mesta, kjer so se končale vse pravice obsojenega človeka. Temnica za temnico. Nekatere so prazne, v drugih pa je ozimnica kakšne grajske družine, ki je tukaj našla čudovit naravni hladilnik. Stojimo točno pod nekdanjo kapelico, današnjim kravjim hlevom. Od stropa kaplja, globoka luknja zeva in smrdi po gnojnici iz hleva. Ob dolgem zidu so še danes dobro vidna trda ležišča za podložnike, kamor so po kazni zahajali spat po trdnem celodnevem garanju na velikem posestvu, ki je merilo po izjavi »grajskega« Jožeta 350 hektarjev. Pritipamo do majhnega in utesnjenega prostora. Pod stropom so železni kavlji. »Tukaj so bile gavage«, pravi Jože in posveti s svetilko pod strop, »skan« s samimi drobnimi opekami. Nič čudnega, če smo si zaželeli priti iz objema debelih zidov na svetlo, čeprav je zunaj neumorno deževalo. Kar nekaj časa smo rabili, da smo se rešili debelega oklepa kamenja, ki je bilo pozidano s staro malto svejskega recepta. Namreč, sestavljali so jo pesek, živo apno, jajca in vino. Vse to so seveda »darovali« kmetje, kar je bilo sestavni del desetine.

SODNA DVORANA IN SOBE, KI JIH NI

Po napoli podrlih stopnicah sredi bučnega zelenja smo pririnjili na dolg hodnik od koder so na desno svojčas vodila vrata v širne sobane. Na levi pa je še danes ograjeno lepo stebrišče, verjetno ostanek nekdanje renesančne podobe gradu. Na koncu hodnika vodi široka odprtina do velike puškarne, od koder so »streljali na Turke«, pravi Jože in nas popelje na desno v veliko sodno dvorano. Na stenah je še vidna poslikana imitacija lesenih oblog, ki naj bi s svojo preproščatostjo dajale še mogočnejši vtis. Majhna vrata vodijo v sosednji prostor, kjer je bila posvetovalnica za sodnike. Na stenah so še vidni poslikani vzorci, ki močno spominjajo na kitajsko pisavo. Povsod pa zevamo velike odprtine, ki jih je načel zob časa. Tu razpadajoča streha, tam podrto zidovje. Na stopnišču se na levi strani nekaj stopnic zgublja v zidu. Tam je bila svojčas podoba Marije Terezije, ki je imela nekaj časa grad v posesti. Vse je zapuščeno, čeprav na gradu živijo ljudje.

KAJ PRINAŠAJO NOVI ČASI?

To je vprašanje, ki zanima še marsikoga, ne samo prebivalcev gradu, ki sodi med najbolj ohranjene gradove pri nas. Obstoja možnost, da bodo v gradu našli prostor mladi celjski oblikovalci, saj si novo ustanovljeno Društvo oblikovalcev in Kulturna skupnost prizadevata, da bi res avrirali nekaj sob.

Tudi Zavod za spomeniško varstvo še ni rekel zadnje besede. Toda sprva obilice dela in velikega pomanjkanja



Jože Kugler



Stoletne ječe

sredstev, namenjenih za restavracijo starih gradov, predstavlja poleg drugih, tudi lemberski grad velik problem.

Na turizmu pa spominja kar lepo število načrčanih podpisov obiskovalcev in po pisavi sodeč, prihajajo iz vse domovine.

Tako smo prispeli ponovno do ene izmed zgodb o vrednotah naših spomenikov preteklosti, tudi o izročilu določenega časa in ljudi, ki so v njem živeli in delali. Prispeli smo do zgodbe, ki vsaj do danes še nima zapisanega

konca. Ne morem pisati o tem, kaj doživlja zidovje staro nekaj stoletij, ker zidovje je pač mrtva stvar in ne mara za nikogar. Še pa živi ljudje, ki so dobili dediščino preteklosti in ki bodo morali svojo dediščino zapustiti prihodnjosti. In zdaj ni več morečega strahu v nekaj metrov globokih ječah smrti, zdaj je problem zastavljen izven grajskih zidov, kajti stoletja so minila, današnji in jutrišnji dan pa sta naša.

Tekst in slike: DRAGO MEDVED

MLADINA V EMO AKTIVNA

Predsednik mladinske organizacije v tovarni EMO je že štiri leta FRIC KOTNIK, ki dela pri ZM že deset let. Ko sem ga obiskala je bil takoj pripravljen za odgovor in ob kavi je stekel pogovor.

»Organizacija dela ZM v podjetju temelji na konferenci, ki jo sestavljajo delegati iz vseh obratov in delavnic, izmed katerih so izvoljeni člani predsedstva. Da naše delo bolje teče, imamo v obratih tovarne ustanovljene obratne aktivne, ki lahko bolje in v kratkem času seznanijo mlade o delu, akcijah in načrtih. Samo v novem radiatorskem obratu in v hali za kontejnerje še nimamo teh aktivov. V predsedstvu ZM pa delajo štiri komisije: kadrovska, kulturno-zabavna, športna in komisija mladih novatorjev, katere delo je še v razvoju.

Konferenca aktivna ZM sprejema važnejše odločitve in sklepe, potrjuje kandidate, predsedstvo pa, kot osnovni izvršni organ sprejema akcijski program komisij, izpeljuje in koordinira naloge, ki so v interesu vseh mladih, ki delajo v krogu tovarne EMO.

Zanimalo me je, če je ob taki organizaciji delo z mladino težko. »Delo z mladino je precej zahtevno, ker se je treba prilagoditi vsemu, imeti moram dosti prostega časa in razumevanja za vse vrste problemov in jih na primeren način reševati.

Samoupravljanje je ena bistvenih nalog v obstoju vsakega aktivna ali organizacije.

»Zastopnost mladine v samoupravnih organih je dobra. Zelo pomembno je, koliko bodo ti člani naredili v skupnih naporih organov, v katerih delajo. Mladinska organizacija si prizadeva, da oživi javne razprave o vseh



Fric Kotnik

važnejših vprašanj in to ne samo v okviru ZM, ampak tudi v okviru celotnega podjetja.

Srečujejo se tudi z mnogimi problemi in težavami, ki jih skušajo čimprej odpraviti.

»Največja težava je pomanjkaljnost časa. Imamo tudi premalo denarja, naletimo pa tudi na nezainteresiranost mladih, kar je posledica morda neuspešnih akcij. Z delom se

trudimo, da si pridobimo zupanje in da pokažemo dejavnost in usmerjenost mladine.

Mladina v EMO se lahko pohvali z različnimi uspešnimi akcijami na kulturnem področju.

»Velikokrat nam zmanjka denarja za dvorano, v kateri bi morali imeti proslavo. Letos smo z uspešnim kulturnim programom sprejeli štafeto mladosti, lani pa smo sodelovali v oddaji Pokaži kaj znaš in 101 minuta.

Kaj pa športno življenje?

»Športna dejavnost še ni popolnoma izkoriščena. Trudimo se, da bi jo bolj razvili.

Ob koncu mi je tov. Kotnik povedal še, kaj bi se dalo izboljšati.

»V podjetju je 1430 mladih in veliko lažje bi bilo, če bi imeli v uvajalnih seminarjih tudi mladinsko uro o poznavanju družbene organizacije v podjetju. Še naprej pa se bomo trudili v sodelovanju z ustanovnimi komisijami za postopno uveljavitev ustavnih amandmajev.

D. Ječič



Kar je ostalo bo treba obdržati

je vseeno. »Aknil kroglo, ki jo še danes ima v prsih in kakor pravi, jo čuti, kadar nastane v poletnih mesecih vroče. Zdaj je še redkokdaj zasmeši dreto, kajti muči ga tudi nahuha in svoje stare dni preživlja kot njegov grad — v tišini starega zidovja, katerega zasnove je že v petnajstem stoletju podrl celjski grof Friderik II. in so ga po vsej verjetnosti kakšnih sto let pozneje obnovili.

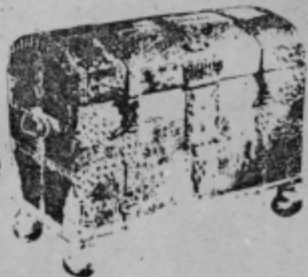
je velika luknja, ki je merila v globino osemnajst metrov. Vanjo so spuščali na smrt obsojene, da so počasi, približno v desetih dneh umrli od lakote in strahu. Ko smo se pozneje spustili v klet, ki se v dveh nadstropjih spušta pod zemljo ali bolje rečeno v živo skalo, ker je sam grad na skali, smo nemo strmeli v temno globačo, ki je danes sicer že precej zasuta, a groz-

Vaš zaklad

knjige



PREŠERNOVE DRUŽBE



Njihovo življenje je materinstvo

DNINA V ZGARANIH ROKAH

Poznala jo je kozjanska dolina od Pilštanja do Kozjega, poznala jo je, dobro ženo, ki je prevezla celo košnjo, da bi zaslužila za lačna usta, vstaja joč zjutraj ob treh, da bi ob sedmih lahko prišla domov nakrmnit svoje male in potem spet nazaj na travnik, na njivo, v vinograd. Delo, delo, samo delo. Če si imel otroke, si moral delati in če si delal, si lahko živel to malo armado, ki ni nikoli vprašala, kakor priti do kruha. Vedelo se je: kruh mora biti. In je bil. Tudi med vojno je bil, ko sta z možem tam gor v Gostinici, v vinskih streglah enkrat Nemce, drugič partizane. Bil je in to je važno. Hodila sta delat v vinograde in življenje je tekle, kot da ne bi poznalo časa. Rojevali so se eden

za drugim, živi in zdravi, vseh deset, le Martinčka je pobrala pljučnica, tri leta je bil star takrat. V treh dneh ga je neslo. Preneslo se je tudi to in še marsi-



Fanika Lugarič

kaj drugega, tudi življenje na karte, dninarstvo in vse tisto, kar prinaša s seboj življenje materi desetih otrok. Danes je najstarejša stara 29 let, najmlajši pa 11 let.

»Najbolj hudo mi je bilo, dokler se nisem 1957 zaposlila v Metki v Kozjem. Zdal pa že nekako gre. Otroci so skoraj že vsi pri kruhu, tu in tam jim je še treba stisniti v roke kakšen dinar,« je povedala, Milan pa je na postelji igral na kitaro, čisto tiho in ni nas motil pri pogovoru.

Da, sedaj je dobro, malo boljše je, toda včasih ko je sama prepeljala iz gozda v enem samem letu štiriindvajset vozov vrhove, debelega hlojda, ki so ga vzeli na splošno, je bilo hudo in huje kot si človek lahko misli. V roke je bilo treba vzeti vse, kar je bilo, da je le nekako človek dobil denar.

»Saj je lepo, če ima človek veliko otrok, res je zelo lepo. Saj bi jih človek še imel, ampak zdaj je jabolka obletela,« je dejala, ko ji je obraz spreletel nasmeh, nekaj kot huzmušnost, nekaj kot živa resnica, vmes pa se je dalo opaziti delček tistega življenja, ki je porajalo v mukah deset novih življenj.

»Samo, da so zdravi. Lažje je živeti deset zdravih, kot enega bolanega.« Tako je rekla Fanika Lugaričeva iz Sonovega pri Kozjem, tabrhnic, sprehajajo se z likalnikom po hlačah svojega sina, v izbi, ki je vse: spalnica, dnevna soba in najbrž še kaj.

Saj se še vidi tisto življenje na njenih rokah. Teh stvari se ne da obiti, preslepariti in pozabiti. Zarežejo se v kožo in v dušo.

MILENKO STRASEK

STARI STEBRI - NOVI UPI

Ko so nedolgo tega, ob referendumu za samoprispevek v šmarni občini, posamezne krajevne skupnosti sprejele in izoblikovale svoje načrte, so se v Lesičnem dogovorili, da bodo sredstva, zbrana s samoprispevkom, vložili v kulturni dom, ki naj bi stal na temeljih nekdanjih nikoli dograjenih hlevov, ki so danes ne ravno okras temu sicer prijetnemu kraju pod Bohorjem. V proračunu so predvideli, da bi porabili za svoj kulturni dom, ki si ga močno žele, okoli 35 milijonov, doslej pa so zbrali že en milijon, denar so jim poklonile razne gospodarske organizacije.

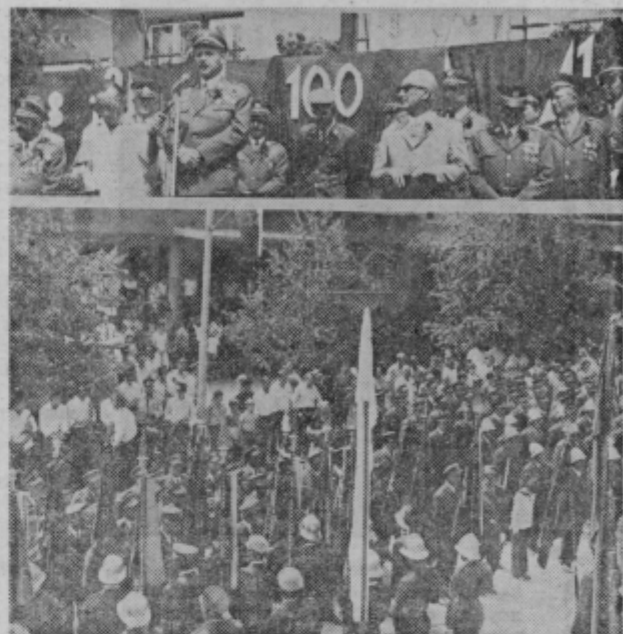
V novem domu, kot si ga zamišljajo v Lesičnem, bi naj bila materinska posvetovalnica, ki jo tukaj močno pogrešajo, prav tako tudi dvorana, za katero velja isto ter sejna soba za posamezne družbeno politične organizacije in manjša kuhinja.

Ideja o novem kulturnem domu je vsekakor zelo dobra, vprašanje pa je ali bo ideja kdaj tudi vznikla kaj dlje od nje same. Dom bi v Lesičnem res potrebovali, saj mladina enostavno nima kotečka, razen gostilne kamor bi lahko ob sobotah in nedeljah sploh lahko šla. O tem problemu je bilo že dovolj povedanega in ni naš namen v tem trenutku razpravljati o tem. Želimo poudariti le to, da upamo, da bodo ljudje v Lesičnem dobili vso podporo tistih, ki o tem lahko odločajo in pomagajo.

MILENKO S.

Radeče

100 LET GASILSTVA



Kot smo poročali so gasilci iz Radeč pri Zidanem mostu praznovali 100-letnico obstoja. V nedeljo, 9. julija so se zbrali številni gasilci in v paradi po radeških ulicah prikorakali pred gasilski dom, kjer so bili na tribuni zbrani zastopniki družbeno političnih organizacij in predstavniki gasilstva. Pokrovitelj proslave je bil Miha Prosen, predsednik Skupščine občine Laško, ki jim je tudi predal nov gasilski avto, za katerega so prispevale tudi gospodarske organizacije občine. Na sliki zgoraj: Rudi Cestnik, predsednik Občinske gasilske zveze Laško čestita radeškim gasilcem ob prazniku.

Foto: Franjo Mauer

CEYTON PLACE

XII. nadaljevanje

Učil je oče sina svojega: »Če se ti kdaj kaj zgodi, pojdi k mestnemu šerifu in ga prosi za pomoč ali nasvet. Pomagal ti bo.«

Sin si je zapomnil. Nekega poznega večera se je vrnil v Ceyton s popotovanjem. Avtobusa za enajst kilometrov oddaljeno mesto, kjer sta ga čakala oče in mati, ni bilo več. Vedel je, da sta v skrbeh. Napotil se je tako v šerifov urad in tam našel dežurnega.

»Veste, domov ne morem, prosim, ali lahko obvestite šerifov urad v mojem mestu, da sem v Ceytonu. Tam poznajo mojega očeta in mu bo kdo gotovo javil. Samo telefonirajte, prosim.«

Tako se je petnajstleten fant zaupal. Toda, šerif ga je pogledal izpod gostih obrvi in mu dejal:

»Daj, no, daj. Dežnik imaš, peš pojdi domov.«

Kdo ve, morda se je šalil. Vendar za fantiča tistih enajst kilometrov ponoči in v dežju ni bila šala. In še oče ta je pozneje obtožil za slab nasvet.

x

V času velikih počitnic je prav, da se nekoliko spomnimo še na šolo. Na prijetne in neprijetne dogodke, na klasificiranje učencev glede na to od kod so prišli ali izšli in še na marsikaj drugega. Med drugim tudi na tisto učiteljico, ki je na izletu šestega razreda osnovne šole, v Ceytonu, naročila otrokom dva litra vina. Ali pa na tisto, ki je naročila otrokom, ko so se učili do deset tisoč, da morajo do naslednjega dne narediti v zvezek deset tisoč

pik lepo razporejenih v kupčke po petindvajset.

Ce gledamo tako povsem na splošno, nekateri zaradi pomanjkanja učnih pripomočkov, prostora in drugega, radi uvajajo posebne metode pouka. Znan je primer, da na neki šoli nimajo kabinetov. Kako rešiti ta problem? Na primer pri geografiji? Povsem enostavno, če kabineta pač ni, namreč pravega kabineta, izprašajmo učenca v onem zemljepisnem kabinetu (beri shranjevalnica zemljevidov) in že imamo pravi pravcati »kabinetski pouk«.

Ali pa druga zanimivost.

Več učencev je povsem solidnih pri vseh predmetih, tudi tistih, ki veljajo za najtežje. Le pri enem jim ne gre. Zberejo se in gulijo, ampak ne gre. Pa ne da bi bili neumni. Počasi jim takšno stanje — ko opazijo, da kljub tolikšnemu trudu ne morejo dobiti boljše ocene, kot tisto, katero jim je nekdo že vnaprej določil — zagreni življenje in šola jim vcepi strah, ki hromi njihovo napredovanje.

Da, da, kaj vse bi morali danes vedeti nadobudni mladi ceytonovci. Vsa ko rečico, vrhek, rudniček in podobno. Le tisto splošno sliko, ki bi jim na široko odprla pogled na svet, posamezne njegove predele, na vse tisto, zaradi česar bi laže razumeli dogajanja okoli sebe, jim tako redko ponudijo. Medtem, ko bi slika ostala, rečice izginejo iz spomina.

Ob vsem tem pa je še najbolj čudno to, da takšno početje kritizirajo v Ceytonu že dolgo vrsto let. Samo nikogar ni, ki bi stopil na rep takšnim metodam.

nadaljevanje sledi

PISE
MILAN
SENIČAR

sosed sosedu

KAKO VELIKO JE MORJE?

Včasih je svet tako lep, da bi zavriskal od radosti in prešernosti. Taka občutja lahko vzbudi majhna dejanja, kanček pozornosti in uvidevnosti. Nič velikih besed, obilnih daril, pa vendar je svet kljub temu rožnat, vsaj za nekaj časa.

Tako se dobre volje napotiš na pot in sonce, ki se upira v smaragdne liste dreves, jih zlati še bolj kot je njegova navedba. Pot pelje navkreber, med deviško čistimi goličavami je romantična in zapeljiva toliko bolj, ker smo mestni ljudje siti asfalta. Da bi bila idila še popolnejša, je vzrasla pred nami hišica, ki bi lahko služila za model folklornemu Gaspariju. Pred brajdo čebelnjak, za hišo je pasel ovce kratkohladi pastirček. V rokah je držal šibo, z njo je kdaj pa kdaj oplazil dlajšega bratca ali pa v daljavo hitelcega ovna. Ko je okoli sebe vse upravnal, je segel po knjigi. Bratec je tulil, ovce so se razbežale, pastirček pa je zatopljen v daljni svet, pozabil na vse. Naše prijazno ogovaranje ga je zdramilo in

skraja je bil izredno nezaupljiv, kar je kazalo, da tujci še redko zaidejo sem. Ko se je izkazalo, da je knjiga, ki jo je dečko prebiral — atlas, je beseda nanese na morja in kraje. Molčec je dečko, čeprav se mu je zgovorni ventil že odprl, postajal vedno bolj. Nekaj ga je težilo, rad bi vprašal, pa se ni upal. Potem pa je butnilo na dan. »Gospa, kako veliko je morje?«, so najprej vpraševale njegove oči, potem pa je to še z neko prikrito jezo izrekel... Takrat je vzvalovilo tudi v meni, postalo me je sram in odgovarjala sem jecljaje. Tisto šolsko učenost, da je morje prostranstvo, ki mu ni konca ne kraja. Veliko misli mi je prihajalo na um, tudi take, ki je boljše, da jih zamočim. Bile so rojene v besu nad nemočjo in ni jih več. Ostale pa so tiste, ki vprašujejo kar naprej, kdaj bomo ustvarili enake pogoje za vse naše otroke. Koliko časa bo hribovski otrok še spraševal kako veliko je morje?

Gasparijeve idile ni bilo več.

ZDENKA STOPAR



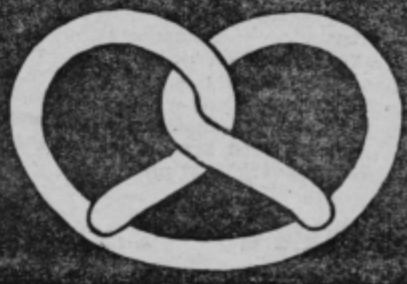
...zmikavte, tatove, kripoprišneke, lažnike, goljufe so privezovali na sredi trgov k prangarjem, da so jih videli in sramotili tržani in kmetiči.

Tako v srednjem veku. Povprašajte svoj samopravljalski čut, svoj osebni moralni kodeks: Koga iz današnje zgodbe bi privezal k sramotnemu stebri? Bodite porotnik in nam sporočite svoje mnenje.

NOVO



**PRODAJALNA
KRUHA IN PECIVA**
CELJE · TOMŠIČEV TRG





Boris Mlinar

Kmetijstvo

KRUH IN SADJE

ZELENJAVE IN SADJA NE BI SMELI PODCENJEVATI — CENE SO POMEMBNEJŠE KOT STARE NAVADE — UPRAVIČENE RAZLIKE V CENAH

Zelenjave in sadja ne bi smeli podcenjevati — Cene so pomembnejše kot stare navade — Upravičene razlike v cenah

Zdravniki pravijo, da poje mo preveč kruha in premalo sadja ter zelenjave. Sicer pa se ni treba čuditi, da je tako, ko pa sta sadje in zelenjava tako draga v primerjavi s kruhom. Dovolj si ju lahko privoščijo le tisti porabniki, ki ju pridela sam. Mnogi delavci si pri sedanjih cenah ne morejo.

Neustrezna prehrana — veliko kruha in premalo sadja in zelenjave — ni le posledica starih navad, ko so ljudje menili, da potrebujejo le močno hrano, ampak tudi od cen ali celo predvsem od njih. Cene v trgovini in na živilskih trgih pa so veliko manj odvisne od pridelovalcev kot od kupovalcev in prodajalcev — trgovcev. Pridelovalci sadja in zelenjave dobijo pogosto za svoje pridelke tako malo, da se jim jih ne splača ali zljubi pridelovati. Kadar je malo pridelkov, pa so cene na trgu še višje. Le tako je moči razumeti, zakaj sta sadje in zelenjava v ne-

katerih malih mestih dražja kot v velikih.

Trgovci trdijo, da ne prese-gajo dovoljene 21,5 % povprečne marže pri prodaji sadja in zelenjave. Kako lahko to dokažejo z računi, ne vemo — vemo pa, da prodajajo svoje blago po 100 do 200 % višji ceni, kot je dobil zanj pridelovalec. Nihče jih ne vpraša, kako naredijo to, saj so cene sadja in zelenjave proste, razen letos, ko so v trgovini zamrznjene na lanskaj ravni. A nihče tudi ne vpraša, ali so lanske cene ustrezale.

Cene sadja in zelenjave so v mestih visoke tudi zaradi pomanjkljive organizacije pridelovanja in prodaje. Trgovci ne potrebujejo take organizacije, saj veliko povpraševanje lahko ublažijo z višjimi cenami, manjši promet pa nadomestijo z večjo razliko med odkupno in prodajno ceno. Naj se obrne, kakor se hoče, za njih je vedno prav tudi brez organiziranega pridelovanja.

Nekaterim vrtničkarjem, ki prinašajo svoje izdelke sami na trg, se zdi, da so cene zelenjave in sadja prej prenižke kot previsoke. Seveda, ko

pa še vedno pridelujejo tako kot v starih časih. Če pa upoštevamo, da je tudi v Sloveniji moči pridelati na enem hektarju 30.000 do 40.000 kg paradiznika ali 8000 do 10.000 kilogramov jagod, pa tako mnenje ne vzdrži razprave. Marsikateri kmet bi se lahko na malem posestvu dobro preživljal s pridelovanjem jagodičevja in zelenjave, če bi kdo organiziral to; delavci pa bi imeli cenejšo hrano kot zdaj, ko je treba dovažati te stvari iz oddaljenih krajev.

Ker sta sadje in zelenjava enako pomembna za zdravo prehrano ljudi kot kruh in meso, bi moral nekdo skrbeti, da cene ne bi bile previsoke. Trga ne bi smeli prepustiti le trgovcem ali neorganiziranim pridelovalcem. Ni nujno, da bi cene določali s predpisi ali omejevali kot pri kruhu in mesu. Skrbeti bi bilo treba za večjo založenost naših mest s takimi živili. To je moči doseči tudi z organiziranim pridelovanjem, ki bi pridelovalcem hkrati jamčilo najnižje še donosne odkupne cene, na trgu pa omogočalo večjo konkurenco. Razlike med odkupno in prodajno ceno bi bilo treba določati drugače kot sedanjost maržo. Preprečevati bi bilo treba, da bi marže pobirali tudi nepotrebni posredniki, kot se dogaja zdaj. Če kdo želi nepotrebne posrednike, naj si z njimi deli svojo maržo.

JOŽE PETEK

NA POMOČ!

Prav gotovo je bil najteže pričakovani dan za velenjske gasilce minula nedelja, ko so odprli nov, med najsodobnejšimi najsodobnejši slovenski gasilski dom. Najprej so v jutranjih urah pripravili parado po ulicah Velenja, vmes pa je igrala godba na pihala iz Mute ob Dravi in godba Rudnika lignita Velenje. Potem, ko so gasilci prikorakali na ploščad pred dom, se je slavje pričelo. Med vsemi gasilci, nekaj čez petsto jih je bilo, so bili tudi trije predstavniki iz sosednje Avstrije, kjer se ravno sedaj borijo s poplavam.

Na slavnosti je najprej spregovoril predsednik Gasilskega društva Velenje mesto Stane Hudales, ki je na kratko opisal prehojeno pot društva v petinsedemdesetih letih. Hkrati s petinsedemdeset-

to obletnico gasilskega društva Velenje mesto, so proslavili tudi štirideseto obletnico obstoja gasilskega društva Rudnika lignita Velenje. Med slavljem so sprejeli za častne člane tudi tri gasilce veterane: Alojza Pocajta, Viktorja Prevočnika in Ivana Novaka. Gasilec so spregovorili tudi Drago Tratnik, podpredsednik skupščine občine Velenje, Ivan Atelšek, generalni direktor Gorenja ki je prevzelo pokroviteljstvo nad odprtem gasilnega doma, Ludvik Mali, direktor Rudnika lignita Velenje in Stane Firšt, predstavnik republiške gasilske zveze. Spregovorili so tudi predstavniki drugih gasilskih društev Slovenije. Hrastniški predstavnik pa je predlagal pobratenje z velenjskimi gasilci, ki so na predlog z veseljem pristali. Posebno pri-



Stane Hudales

znanje je prejel Miloš Volk, ki je vsesplošno angažiran občan za svoja dela pri gasilstvu, od jugoslovanske gasilske zveze.

Pozdrave na zbor gasilcev je poslal tudi predsednik republike Jugoslavije, maršal Tito.

Boris Mlinar



Na proslavi so podelili tudi pokale z občinskega gasilskega telmovanja. Foto: Boris Mlinar

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

Januš Golec

TROJNO GORJE

37

Ze pri prvem pogledu na zelo bogati plen se je oprijela vojakov strast po imetju. Vsak je vzel, kar je mogel in dosegel v naglici. Najbolj požrešni pri plenitvi so bil Nemci. Vse se je čudilo, da niso zadeli v taboru na več zlatih posod, dragocenosti in na znane turške zlatnike. Pozneje se je zvedelo, da so bili med prvimi posestniki taborišča takoj po pobegu Turkov Siščani. Dolžili so jih, da so si prilastili turško zlato, ki jim je tudi pripadalo po vsej pravici. Na zlati zadevi je toliko resnice, da je še isti večer poklical po zmagi poveljnik Siska, kanonik Blaž Gjurak, viteza Pavla na stran in mu nekaj šepetal. Topliškov Miha je pozneje doma pojasnjeval šepet na to plat, da je priznal visoko vredni gospod kot star bojevnik Pavlu, da je pri zlatem plenu prvi tisti, ki prej pride. Starec je že poznal iz bridke izkušnje Nemce in zaradi tega jih je prehitel, da bi lahko nagradil z zlatom viteza Pavla. Kakor je bog v nebesih, je zadrževal večkrat mladi Toplišek, je plačal blagi pokojnik lesičke orožarje s pravim turškim zlatom. Pavel je prejel toliko zlatnikov in dragih kamnov, kolikor jih je bilo treba v zahvalo slovenski Materi božji za zmago, rešitev Siska in hrvatsko-slovenskih dežel. Marijina nagrada je bil: zlat prstan z draguljem, ziata krona in zlato žezlo.

Proslava ene najslavnejših zmag nad Turki v zaplenjenem taboru in v Sisku je bila res ganljiva. Sčasoma je postajala vedno bolj burna in slednjič bi se še bili visoki gospodje skoraj med seboj sprli po stari navadi zaradi plena in prilastčanja glavnih zaslug na zmagi. Prepričani pijanih vojskovodij in vitezov so prekinili kranjski vojaki. Celo noč so plenili utonele Turke, katere je izmetavala reka. Pri tem poslu so zadeli tudi na trupli Hasan paše in Memibega. Potegnili so ju iz vode in prinesli generalu Andreju Turjaškemu. Krščanska vojska je pokopala Hasana na lepem kraju na ravni pri Sisku. V noči pa so se prikradli Turki, izkopali priljubljenega vojskovodjo in ga prepeljali v Banjaluko.

Nad dva dni je rajala krščanska vojska okrog Siska in nato odkorakala proti Zagrebu, kjer se je nadaljevala proslava.

Vitez Pavel je videl in se prepričal na lastne oči že nekaj ur po odločilni bitki, da visi na poveljnikih in vitezi marsikaj nekrščanskega. Vsak si je lastil največ zaslug, vsak je hotel imeti največji delež na plenu. Kanonik Gjurak je imel čisto prav s trditvijo, da je zavist med kristjani večja kot med mohamedani!

Pavel je še ostal nekaj dni med res hvaležnimi Siščani in slišal marsikatero resnično iz ust blagega kanonika. Zmagoviti poveljnik Siska Blaž Gjurak je svetoval Pavlu po izplačilu v zlatu in po prisrčni zahvali med solzami, naj se nikar ne pomudi na povratku v Zagrebu. Če bi zaupal tamkaj v pijančevanju

zbranim generalom in vitezom skrivnost, da je v moškega preoblečena ženska, bi ga v zahvalo za rešitev Siska obsodili kot z vragom zvezano čarovnico in jo sežgali na grmadi na najbolj javnem trgu. V Zagrebu bo sedaj vsak drugi junak, le on, Pavel, ne ki je doma iz kraja, o katerem se le malo ali nič ne govori med visoko gospodo.

Pavel je poslušal visoko častitega gospoda Blaža. Krenil je s svojimi orožarji še po tovariše v Karlovec. Od tamkaj niso jezdili v Zagreb, ampak naravnost počez na Podsused in v Brežice. Tukaj so se ustavili za nekaj časa, da so se odpočili. Iz Brežic so bili v enem dnevu v Lesičnem in na Pilštajnu.

Hrvatsko-slovensko zmago nad Turki proslavljajo vsi znameniti zgodovinarji. Navesti hočemo našega zgodovinarja Grudna, ki beleži o Sisku takole: »Vest o zmagi pri Sisku je silno vzradostila krščanski svet. Ko je prišlo poročilo do cesarja Rudolfa, je hitel takoj v dvorno kapelo in ukazal slovesni »Te Deum«. Papež Klemen VIII. je pisal Andreju Turjaškemu lastnorčno pohvalno pismo, enako banu Tomažu Erdediju, katerega je imenoval španski kralj za viteza reda sv. Odršenika in mu podaril zlato svetinjo z napisom »Gospod, preizkusil si me.« Mnogo bolj od papeža in kraljev sta se veselila zmage tista naroda, ki sta od turške sile največ pretrpela, a jo strla z vzajemno močjo: Hrvati in Slovenci. — Zagrebški kapitelj je dal postaviti na bojnem polju kapelico v čast sv. Ahaciju, katerega god je praznovala cerkev na dan bitke, in je odredil, da se vsako leto 22. junija v zagrebški stolnici opravi zahvalna maša. Cerkvico v čast temu svetniku so sezidali tudi grofi Turjaški pri svojem rodnem gradu. Vsako leto oznanuje na praznik sv. Ahacija strel toplicev spominski dan bitke pri Sisku in se zbirajo verniki v prijazni cerkvi sredi zelenega smrečja. — Slavni dan naše zgodovine so poveličevali tudi v podobah in pesmih. V Valvazorjevem času sta bili še dve podobici bitke pri Sisku, ena v ljubljanski stolni cerkvi, druga v deželni hiši. Prva je še ohranjena in je zdaj v ljubljanskem muzeju. Razen mnogih umetnih hvalnic, ki so bile zložene na zmago pri Sisku, jo proslavlja še posebno slovenska narodna pesem, ki si je izvolila »jakega« Adama Ravbarja s Krumperka, nepremagljivega konjiškega glavarja, za svojega junaka.

Ravbar silno vojsko zbrali,
Pa pod Sisak jo peljali.
Tolk' je Turka na terišču,
kakor mravelj na mravljišču.
Tak so Turka pozobali,
da so vsega posabljali.

Končno je treba omeniti, da je škof Hren iz Hasanove obleke dal napraviti za ljubljansko stolnico mašni plašč in dve dalmatiki. Prvi je še ohranjen in se rabi vsako leto na praznik sv. Ahacija. Blago je svilnato in temno-rdeče, veznina zlata in srebrna z rdečimi modrimi cveticami.

Slovenci in Hrvatje so še tudi v poznejših turških vojskah pomagali in prelivali svojo kri, toda take slavne zmage sami niso več izbojevali kakor pri Sisku, ki ostane njihov najslavnejši čin v stoletnih turških bojih.

(Se nadaljuje)

Memorial Ferda Skoka

ZELO USPELA PRIREDITEV

OKOV MEMORIAL JE POPOLNOMA USPEL. PREKO 30 ATLETOV IZ 11 DRŽAV JE OKAZ, DA JE PRIREDITEV PRIZNANA ŽE TUDI IZVEN MEJA NAŠE DOMOVINE. VEČ KORDOV IN ODLIČNA ORGANIZACIJA. TUDI CELJANI SOLIDNI.

V objektivu kamere



magovalna kolajna in pokal za zmago v memorialni disciplini tek 100 m sta ponovno odšla v Trinidad. Tokrat je zlova Ferda Skoka izročila zmagovalni odličji temnopolte Crawfordu.

Foto: T. T.



prvi skupini ženskega teka na 100 m je bila najhitrejša Jeljanka Pavšerjeva



predsednik AD Kladivar Jure Kislinger v razgovoru s simpatičnim gostom iz Trinidada.

Foto: TT

To so bile površne ocene o sobotnem mednarodnem atletskem mitingu na stadionu Borisa Kidriča. Resda razen redkih izjem mednarodna konkurenca ni bila v vseh disciplinah najbolj elitna, vendar gre to opravičilo z bližajočimi se olimpijskimi igrami, ko se večina asov nekoliko boji pokazati svoje sposobnosti. No, nekateri atleti niso takih misli in so vseeno prišli v Celje ter popestrili konkurenco, ki je bila tokrat res zelo mednarodna.

Delež celjskih atletov v tej konkurenci ni bil ravno maj-

gla sedmo mesto z novim republiškim rekordom 2:07,0, kar jo uvršča tudi med najboljše 800 metrašice vseh časov pri nas. Ostali so se uvrstili po svojih trenutnih zmagoznostih glede na konkurenco, ki so jo imeli: Pavšarjeva — 100 m 12,4 (6. mesto), Maroltova 12,7 (9. mesto); Dermolova — 100 m ovire 15,0 (5. mesto), daljina 5,38 (6. mesto); Ajster — met kopja 32,84 (5. mesto) Pristovnik — met kladiva 51,96 (5. mesto); Zalokar — tek 800 m 1:52,0 (9. mesto); Mišič — met kroglice 14,45 (5. mesto); Podpečan — tek 5000 m 14:49,4

NAJ...MEMORIALA

- Najsrečnejša — Danica Urankarjeva
- Najhitrejši — avtorji biltena
- Najbolj nervozen — predsednik ADK Jure Kislinger
- Najpočasnejši — uradni spiker (pa ni sam kriv za to)
- Najlepše oblečeni — godbeniki godbe na pihala (Fr. Prešeren)
- Najširši — nek celjski športni dopisnik
- Najtemnejši — ekipa iz Trinidada
- Najnajtemnejši — oblaki, ki so se zgrnili nad stadionom ob koncu tekmovanja

hen. Vivot in Urbančičeva sta zmagala skoraj brez konkurence, vendar z dokaj dobrima rezultatom. Peter Svet je dosegel v teku na 500 m drugo mesto z odličnim osebnim rekordom 14:03,4, vendar je pokal uredništva Novega tednika in Radia Celje dobila Danica Urankarjeva za dosežek v teku na 800 metrov. V tej disciplini je bila konkurenca res na precejšnji višini, Urankarjeva pa je dose-

(10. mesto); Kašivnik — skok v daljino 6,34 (8. mesto). Žal se je zgodilo tudi to, da nekatere discipline sploh niso imele celjskih tekmovalcev. To vsekakor za celjsko vrsto ni hvale vredno pa naj bodo razlogi taki ali drugačni.

Organizacija je bila kot vedno na stadionu Borisa Kidriča odlična, saj je prireditelj mislil na vse podrobnosti.

Naš razgovor

TRENERJEVE ZASLUGE

Potem, ko je prejela pokal naše redakcije je bila rekorderka Danica Urankarjeva seveda razpoložena tudi za kratek razgovor.

● Ali ste pričakovali rekord in pokal?

»Se zdaleč ne. Da se mi je kaj takega zgodilo, posebno pa tole s pokalom, še sedaj ne morem verjeti.«

● Kako dolgo že tekmuje in kateri je vaš največji uspeh?

»Tekmujem že 6 let in mislim, da je ravno tale moj današnji rezultat tudi največji uspeh, ki sem ga dosegla v svoji športni karieri.«

● Kaj pa predvidevate v prihodnje?

»V nedeljo startam prvič tudi v državni reprezentanci na dvoboju z Avstrijankami. Sicer sem že enkrat bila da pa sodelujem v teku na reprezentantka v krosu, se 150 metrov. Veste, za 800 m sem malo prepočasna, v obeh disciplinah pa še upam, da bom izboljšala rezultate.«

● Citate Novi tednik?

»O, to pa ja. Imamo naročenega!«



Pokal Novega tednika in Radia Celje za najboljši dosežek celjskega tekmovalca je šel tokrat v roke slovenske rekorderke Danice Urankarjeve.

● Se kaj?

»Ja, prosim napišite, da je moj uspeh največ »kriva« moj trener Valter Stajner, ki me je pripeljal do tega rezultata.«

športne vesti

NOGOMET

V soboto in nedeljo so imeli celjski nogometni delavci pri Kladivarju precej skrbi. Pričakovali so zadnje zahteve za izpisnice svojih igralcev. Teh je prišlo mnogo. Toda ker igralci niso bili seznanjeni s propozicijami, bosta iz celjske vrste lahko odšla samo Kuder in Kompan. Tema dvema tekmovalcema je Kladivar sporazumno dal izpisnice, da okrepi Rudarja iz Trbovelj. S tem se Celjani oddolžijo za gesto Rudarja pred šestimi leti, ko je ponudil svoje igralce ob vstopu Kladivarja v II. ligo.

Tehnični vodja celjskega Kladivarja Ante Jerković nam je v nedeljo zvečer dejal: »Izpisnice so zahtevali nekateri igralci prvega moštva. Žal je ne bodo dobili. V prihodnji sezoni nastopamo v standardni postavi: brez Kompana in Kudra. Zato pa nas bodo okrepili bivši mladinci, katere smo pred leti posodili klubom conških in podzemnih ekip. Igralce bo dovolj in novi trener Branko Paviša ima prvi trening že v četrtek.«

V kakšni postavi in v kateri formi nas opili v novi sezoni bomo vedeli šele po prvem sestanku. Po tem sestanku pa nameravajo celjski nogometaši oditi na priprave v Celje.

TENIS

Odpriatega teniškega prvenstva Celja v soboto in nedeljo ni bilo. Škoda, kajti v Celju se je zbralo preko 30 tekmovalcev iz osmih slovenskih klubov Del in moč: nalivi so opravili svoje. Razmočena igrišča niso dovolila nastop Celotna prireditev pa je preložena na mesec avgust.

HOKEJ NA TRAVI

Celjski hokejisti na travi že mislijo na novo sezono. Ker je konkurenca v zvezni ligi zahod vedno večja in ker so v pretekli sezoni osvojili za eno mesto slabši uspeh, se sedaj pri Partizanu Gaberje resno pripravljajo na novo sezono. Moštvo želijo okrepiti z vsemi igralci, ki so na razpolago Mladost v moštvo letos ni prinesla pravega uspeha. Nekateri starejši igralci bi s svojo prisotnostjo vsekakor okrepili vrste celjskega igrača in prispevali k uspehu. Zato tehnični odbor poljskega zbrati vse igralce pod skupno vodstvo in jih pripraviti za prvenstvo. Vsekakor pa bo potrebno urediti tudi vprašanje trenerja. Tega v zadnjih letih pri celjskih hokejistih na travi ni bilo. Ker pa je volje pri teh športnikih dovolj, lahko pričakujemo tudi nov uspeh. Z redno vadbo bodo celjski hokejisti na travi pričeli v mesecu avgustu.

STRELJANJE

Na letošnjem državnem prvenstvu v streljanju v Zagrebu je sodeloval iz Celja edinolet Jože Jeram. V močni konkurenci 80 tekmovalcev je dosegel pričakovane rezultate in solidno uvrstitev. V streljanju z MK puško je bil med 82 tekmovalci daindvajseti, zadel pa je 305 krogov. Z vojaško puško pa je zaradi spodrsnjaja v stoječem položaju zadel 460 krogov in osvojil 28. mesto od 67 tekmovalcev.

ŠAH

V prijateljskem mednarodnem dvoboju so šahisti Celja igrali neodločeno 4:4 z ekipo Thurm iz Dherma pr. Frankfurtu. Zmagali so Pešec, Pertinač in Bogadi, remizirala pa Oljstrel in Kranjc.

VATERPOLO

PRVA ZMAGA

Vaterpolisti celjskega Trim — Neptuna so pretekli teden startali v tekmovalcu B slovenske lige. V prvi tekmi so gostovali v Radovljici in zabeležili svoj prvi uspeh. Premagali so domačo ekipo z 11:4 (2:1, 2:0, 2:1, 5:2). Strelci golov so bili Rojšek 4, E. in T. Goršič po 2 ter Dolžan, Lepetič in Podpečan po 1. Tako so Celjani po štirih letih spet uspešno startali. V petek pa se bodo prvič predstavili v svojem bazenu, ko se bodo ob 18. uri pomerili proti ekipi »Vodovodni stolpi« iz Kranja.

KARATE

Te dni so se vrnili iz Izole celjski karateisti, ki so sodelovali na seminarju Budokay organizacije, ki vodi to športno panogo v Sloveniji. Na seminarju so celjski tekmovalci dobili nekaj novih inštruktorjev. Toni Spiljak pa je v posebnem tekmovalcu dosegel nov naslov — mojstrski kandidat in s tem dosegel rjavi pas. V tekmovalnem delu seminarja so Celjani v postavi Spiljak, Denžič, Kolar, Šepce in Kramer premagali Varaždin 3:2. Najboljši celjski tekmovalec Vinko Gobec pa je vodil tekmovalce kot sodnik. Na blazino ni stopil zaradi poškodb.

HOKEJ NA LEDU

Čeravno je do zimske sezone še daleč, so celjski hokejisti že pričeli z redno vadbo. Kondicijske vaje so pričeli v Mestnem parku in se tako pripravljajo na težko sezono, ki je pred njimi. Vse kaže, da bodo celjski hokejisti letos nastopali v prvi zvezni ligi, skupaj z Jesenicami, Olimpijo in Medveščakom. Gre namreč za razširitev zvezne lige na osem članov. Ker pa so Celjani bili lanske sezono osmi, Črna zvezda pa sedma, bosta oba nova člana zvezne lige.

Celjske hokejiste kondicijsko vodi Franc Vravnik.

6 CELJANOV V DRŽAVNI REPREZENTANCI

V soboto in nedeljo sta na programu meddržavna dvoboja naše državne atletske reprezentance. V Celju je na programu dvoboj Jugoslavija : Belgija, na Reki pa Avstrija : Jugoslavija. V Celju bomo v naši reprezentanci, obakrat ob 17. uri videli štiri celjske atlete. To so Branko Vivot v skoku v višino, Roman Lašek v skoku ob palici, Peter Svet v teku na 5000 m in Miro Kocuvan, če bo okrepil, na 200 metrov.

Na Reki pa bosta nastopili Nataša Urbančič v metu kopja in Danica Urankar v teku na 1500 metrov.

med štirimi očmi

SKRB ZA HČERKO

Moja hčerka je stara deset let in tehta 64 kg. Ze sem na začetku problema, s katerim se obračam k vam po pomoč. Vem, da je predebela, vem pa tudi, da so nekatera dekleta preveč razvita že zelo zgodaj, ne vem pa, če je moje dekletce že v razvoju. Kam naj se obrnem po pomoč, kako naj ukrepam? Moram pa povedati, da zelo rada je in da od tod najbrž izvira njena debelost. Smili se mi, da ji ne bi dal jesti toliko kot želi. Kaj mislite, ali je predebela?

Zaskrbljeni ata

Dragi oče,

malce ste me spravili v zadrego, ker dobro ne vem kaj hočete. Poskuša-

la bom odgovoriti kakor bom vedela in znala.

Vaše dekletce je vsakakor predebela za svoja leta. Ker niste pisali koliko je visoka je težko določiti ali so to le razvojne težave ali je kaj drugega. Vendar močno dvomim, da bi že desetletni otrok dosegel popolno stopnjo organskega razvoja. Zato mislim, da morate z dekletcem k zdravniku in samo on bo tisti, ki vam bo povedal kako in kaj je z njim, vse drugo pa je le ugibanje. Imam samo eno pripombo, ki je čisto laična in subjektivna. Hčerki ne bi dala toliko jesti kot hoče sama, zlasti tedaj ne, ko to že presega normalne količine. In vaše dekletce jih. Presodite sami pri sebi koliko je prav in ji to skušajte dopovedati!

NATASA

PREMAJHNE PRSI

Stara sem petnajst let in imam čisto majhne pr-

si. Skrbi me, ker imajo moje sošolke pa že tako velike. Meni pa nočejo in nočejo zrasti, pa čeprav si jih masiram, kot sem že nekje brala, da je to dobro. Kaj naj naredim, da mi bodo zrasle večje prsi?

Mojca

Draga Mojca,

masiraj še kar naprej, ker to ne more škoditi, koliko pa koristi pa ti najbolj veš. Nehaj se razburjati in počakaj, da odrasteš! Glede velikosti pa je tako: ene imajo prevelike, druge pa prevelike. Nismo vse ustvarjene enako, gori, kam bi pa prišli! Da te malo potolažim, ti povem, da so tiste z »visokimi Alpami« čisto nemo- derne in sploh niso priporočljive, ker potem ne morejo hoditi naokoli brez modrčka. Ti in tebi podobne pa lahko. Ali ni to velika prednost, Mojca?

NATASA

ženin vsakdan

MALČKOV JOK NA DOPUSTU

Ce smo popolnoma odkriti je najbolje, da ostanejo naši najmlajši, tisti do dveh let starosti, na »dopustu« kar v svoji domači postelji. Če pa ni kakor ne moremo potešiti žilice, ki nas vleče z otročički na morje, potem moramo poskrbeti za nekaj varovalnih ukrepov.

Ko kupujemo garderobo za malega, ne pozabimo na klobuček iz slame ali platna, ki bo pomagal malčku premostiti najhujšo vročino. Tudi na majice in zaščito ramenc ne smemo pozabiti, ker te bodo poleg glave najbolj izpostavljene soncu. V torbi, ki jo bomo pripravili za male nadebudneže, ne sme manjkati krem in mazil proti opeklinam, ki tako rade izzovejo neprijetno počutje. Pa tudi nevar-

ne so lanko!

Včasih nam dopust pokvari malenkosti, ki pa za malčka pomenijo mnogo več. Če smo pozabile doma nepogrešljivo dudico, bo jok tu in vsi bodo slabe volje. Tudi kahlica mora med rekvizite, ki jih ne smemo pustiti doma, ker drugače se bo otrok v tujem okolju slabo počutil in s težavo ga bomo spet navadili na že ustaljeni red.

Ce bomo odšli na morje, pustimo, da se otrok sam privaja morju. Ne korajžimo ga, ker se bo pri tem nalezal še več strahu. Za otroka je morje velika neznanca, ki mu jo skušamo približati z nevsiljivostjo in potrpežljivostjo.

BLAZERJI ZA MLADE

Letošnje leto so zelo moderne jopice, ki se nosijo h kratkim mini krilom nagubane oblike. Pravijo jim blazerji, včasih pa smo jim rekli »jakne«. Krojene so z moško fazono in so močno oprijete

ob telesu. Če k enobarvni mu blazerju kombiniramo škotsko krilce, obično moško krojeno enobarvno bluzico, ki jo poljšamo z živo kravatno, bomo dobili čudovito kombinacijo za mlade, za rosna leta, za lepe noge...

Zamislimo si pisano krilce, enobarvno bluzico, moder ali rumen enobarvni blazer ter kravatno iz istega blaga kot je krilo. Kombinacija za bogove, kajne?

NEGOVANE ROKE — OGLEDALO OSEBNOSTI

Redni negi rok na splošno posvečamo vse pre malo skrbi in se ne zavedamo, da prav roke povedo največ o nas samih in je zato njihova nega izrednega pomena. Po naravi lepo oblikovanih rok je malo, vse pa so lahko negovane in privlačne. Poskušajmo jim vsaj dva krat v tednu posvetiti malo več časa in dobre volje. Rokam, posebno pa še nohtom!

RADIO Celje

Začetek oddaj ob delavnikih ob 16.00 s poročili in Tehnometarjevo reklamo, ob 16.06 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, ob 16.40 — zabavni globus, ob 17.00 — kronika, ob 17.15 — obvestila. Zaključek ob delavnikih ob 18.00.

Cetrtek, 20. julija: 17.30 — praznik celjske občine, 17.45 — zabavni zvoki.

Petek, 21. julija: 17.30 — mladinska oddaja, 17.45 — moški zbor Laško.

Sobota, 22. julija: 17.28 — poslušate jih najraje, 17.58 — vesti iz veleblagovnice Nama, Velenje.

Nedelja, 23. julija: 11.00 — napoved časa in programa, Tehnometarjevo sporočilo, 11.03 — pogovor s poslušalci, 11.23 — obvestila, 11.48 — zabavni globus, 11.58 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.45 — Berni Srmlčnik: Gola stena, 12.58 — nedeljske glasbene razglednice, 13.28 — 60 minut za razvedrilo, 14.28 — vesti iz veleblagovnice Nama, Velenje, 14.30 — zaključek oddaje.

Ponedeljek, 24. julija: 17.30 — športni pregled, 17.45 — novo pri Jugotonu.

Torek, 25. julija: 17.30 — pred praznikom Sentjurske občine, 17.45 — domači ansambli: trio Goršič s pevci.

Sreda, 26. julija: 17.30 — iz dela občinskih skupščin, 17.45 — iz arhiva resne glasbe.

Ljubljana

VSAD DAN: poročila ob 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 15.00, 18.00, 19.30 in ob 22.00 Pisan glasbeni spored od 4.30 do 8.00.

PETEK, 21. JULIJA: 8.10 Operna matineja; 9.20 Melodije za prijetno razvedrilo; 10.20—12.00 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Ciril Remič: Uvajanje računalnikov v gozdarstvo; 12.40 Z domačimi ansambli in godci; 13.30 Priporočajo vam... 14.10 Mali koncert za mlade poslušalce; 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Napotki za turiste; 15.40 Ob lahki glasbi; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Človek in zdravje; 17.20 Operni koncert; 18.15 »Signal«; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli Dorka Škoberteta; 21.15 Oddaja o morju in pomorščakih; 22.15 Besede in zvoki iz logor domačin; 23.05 Literarni nohturno.

SOBOTA, 22. JULIJA: 4.30 Dobro jutro! 8.05 V praznično jutro! 9.05 »Proti morju...« 10.25 Pesmi borbe in dela; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 11.20 Z domačo pesmijo in plesom; 12.10 Glasba po opoldanskem oddih; 13.30 Melodije za vas; 14.05 Pojo slovenski operni pevci; 15.35 Z ansambli Francija Paharja; 16.30 Naši zbori pojo umetne zborovske pesmi; 18.00 Radijska igra — Kajuh — Fran Zibek: Za kar sem umrl, bi hotel se enkrat umreti; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Godala v ritmu; 20.00 »Radijski radare«; 22.30 Oddaja za naše izseljence.

NEDELJA, 23. JULIJA: 4.30 Dobro jutro! 8.05 Radijska igra za otroke — Frane Puntar: »Kako se je teta Mica odvadila sovražiti krave«; 9.05 Iščemo popevko poletja; 10.05 Se pomnite, tovariši... Franci Strele: Prvi boji Tomšičeve brigade; 10.25 Pesmi borbe in dela; 10.45—13.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 13.15 Obvestila in zabavna glasba; 13.50 Z domačimi ansambli; 14.05 Melodije z velikimi zabavnimi orkestri; 15.05 Slovenska zemlja v pesmi in besedi; 16.00 Radijska igra — Predrag Golubović: Imate radi Pariz? 16.35 Lepe melodije; 17.05 Nedeljsko športno popoldne; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 V nedeljo zvečer; 22.20 Godala za lahko noč.

PONEDELJEK, 24. JULIJA: Glasbena matineja; 9.05 Pisan svet pravljic in zgodbi; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Slavko Ferjovič: Kdaj rigolamo za novi vinograd; 12.40 Igrajo pihalne godbe; 13.30 Priporočajo vam... 14.10 Ljudske pesmi sveta: Česke in slovaške pesmi; 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Ponedeljkovo glasbeno popoldne; 18.15 Popevke in plesni ritmi; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli Feniks; 20.00 Stereofonski operni koncert.

TOREK, 25. JULIJA: 8.10 Operna matineja; 9.40 Slovenske narodne bodo zvajali: Ansambel Tončke Maroltove in pevci in ženski zbor »France Prešeren« iz Kranja; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Ludvik Strobl: Navodila za izkop semenskega krompirja; 12.40 Z domačimi godci in ansambli; 13.30 Priporočajo vam... 14.40 »Na poti s kitaro«; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Popoldanski simfončni koncert; 18.15 V tork nasvidenje! 18.45 S pevcem Ladom Leskovarjem; 19.00 Lahko noč, otroci! 20.30 Radijska igra: Večer z A. P. Cehovom; 22.15 S popevkami po svetlu.

SREDA, 26. JULIJA: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Početniški pozdravi; 9.25 Popevke in zvoki iz studia 14; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.10 Iz slovenske operne literature; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Milan Cigliar: Peš po gozdnih poteh; 12.40 Od vasi do vasi; 13.30 Priporočajo vam; 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Poletno glasbeno popotovanje; 18.15 Igramo za vas popotovanje; 18.15 Igramo za vas; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 Koncert Simfončnega orkestra RTV Ljubljana; 21.40 Prijetne melodije.

CETRTEK, 27. JULIJA: 8.10 Glasbena matineja; 9.40 Pesmi in plesi jugoslovanskih narodov; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.10 Minute s skladateljem Matijo Bravničarjem; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Nada Puppis: Potrebe in možnosti za izpopolnitev kontrole mlečnih krav; 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Z ansambli Silva Stingla; 14.45 Med šolo, družino in delom; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Koncert po željah poslušalcev; 18.45 Naš podlistek — H. E. Betes: Strah; 19.00 Lahko noč, otroci! 20.00 Cetrtek večer domačin pesmi in napetov; 21.40 Glasbeni nohturno; 22.40 Od popevke do popevke.

TV spored

NEDELJA, 23. VII.
8.30 Madžarski TV pregled (Polhorje, Plešivec) (Bgd)
9.40 Po domače z ansambliom Francija Paharja — 2. del (Ljub)
10.12 Kmetijska oddaja (Zgb)
10.55 Mozaik (Ljub)
11.00 Otroška matineja: Sebastijan in Mary Morgane, Boj za obstanek — serijska barvna filma (Ljub)
11.50 Mestece Peyton — serijski film (Ljub)
12.40 TV kašipot (do 13.00) (Ljub)

NEDELJSKO POPOLDNE:
IGRE BREZ MEJA (Ljub)
16.55 Aaletika: Jugoslovija: Belgija — prenos iz Celja — (Ljub)
18.35 Pas za puščalo — celovečerni film (Ljub)
19.50 Cik-cak (Ljub)
20.00 TV dnevnik (Ljub)
20.25 3-2-1 (Ljub)
20.30 Ko nsem bil več vojak — humoristična oddaja (Bgd)
21.15 Stih in pesem — zabavno glasbena oddaja (Zgb)
21.30 Finale evropskega mladinskega košarkarskega pokala (Zgb)
v odmoru: Glasbena medigra (Ljub)
23.00 Sportni pregled (JRT)
23.15 Poročila (Ljub)
UHF — oddajnik Kravavec:
20.00 TV dnevnik (Zgb)
20.30 Spored italijanske TV

PONEDELJEK, 24. VII.
16.25 Madžarski TV pregled (Polhorje, Plešivec do 16.40) — (Bgd)
18.15 Obzorik (Ljub)
18.30 Kremenčkovci — serijski barvni film (Ljub)
18.55 Mozaik (Ljub)
19.00 Mladi za mlade (JRT) (Ljub)
19.45 Kratek film (Ljub)
19.50 Cik-cak (Ljub)
20.00 TV dnevnik (Ljub)
20.25 3-2-1 (Ljub)
20.30 Džordžević-Jovanović: Sarajevski atentat — drama TV Sarajevo (Ljub)
21.35 Diagonale (Ljub)
22.25 Poročila (Ljub)
22.30 Sahovski komentar (Ljub)
UHF — oddajnik Kravavec:
16.55 Poročila (Zgb)
17.40 Latke (Bgd)
18.00 TV vrtce (Zgb)
18.15 Kronika (Zgb)
18.30 TV pošta (Sar)
19.00 Mladi za mlade (Ljub)
19.50 Propagandna oddaja (Zgb)
20.00 TV dnevnik (Zgb)
20.30 Spored italijanske TV

TOREK, 25. VII.
17.15 Madžarski TV pregled (Polhorje, Plešivec do 17.30) — (Bgd)
18.15 Obzorik (Ljub)
18.30 Taktak: M. Jezernik: Medvedov godrnjavček — III. del (Ljub)
18.45 Mozaik (Ljub)
18.50 Od zore do mraka: Planinci (Ljub)
19.20 Karavana — potopisna reportaža (Ljub)
19.50 Cik-cak (Ljub)
20.00 TV dnevnik (Ljub)
20.25 3-2-1 (Ljub)
20.35 Stava — jugoslovanski film (Ljub)
21.50 Likovni nohturno: Viktor Magyar — barvna oddaja (Ljub)
22.00 Poročila (Ljub)
UHF — oddajnik Kravavec:
16.50 Poročila (Zgb)
17.40 Daljnogled (Bgd)
18.15 Kronika (Zgb)
18.30 Znanost (Bgd)
19.15 Humoristična oddaja (Bgd)
19.45 Propagandna oddaja (Zgb)
20.00 TV dnevnik (Zgb)
20.30 Portreti: Dr. Simša Staneković (Bgd)

21.15 Serijski film (Bgd)
22.05 TV dnevnik (Bgd)
22.25 Resna glasba (Sar)

SREDA, 26. VII.
16.25 Madžarski TV pregled (Polhorje, Plešivec do 16.40) — (Bgd)
18.15 Obzorik (Ljub)
18.30 Sebastijan in Mary Morgane — serijski barvni film (Ljub)
18.55 Mozaik (Ljub)
19.00 Naši operni pevci — Samo Smerkolj (Ljub)
19.20 Na sedmi steni (Ljub)
19.50 Cik-cak (Ljub)
20.00 TV dnevnik (Ljub)
20.25 3-2-1 (Ljub)
20.30 W. Shakespeare: Vesele Windsorčanke — II. del (Ljub)
21.15 Ouseja miru — Bung Karno (Ljub)
21.45 Jazz na ekranu: Chris Barber Band (Ljub)
22.15 Poročila (Ljub)
22.20 Sahovski komentar (Ljub)
UHF — oddajnik Kravavec:
16.50 Poročila (Zgb)
17.40 Otroški spored (Zgb)
18.15 Kronika (Zgb)
18.30 Reportaža (Sar)
19.00 Risanke (Bgd)
19.15 Zabavna oddaja (Bgd)
19.50 Propagandna oddaja (Zgb)
20.00 TV dnevnik (Zgb)
20.30 Spored italijanske TV

CETRTEK, 27. VII.
16.45 Madžarski TV pregled (Polhorje, Plešivec do 17.00) — (Bgd)

Kozjansko

LJUBLJANSKA MLADINA POMAGA

Ze več kot štirinajst dni je na Kozjanskem posebna skupina mladih iz ljubljanskih šol: ekonomske, geodetske, elektro, medicinske, trije mladinci pa so iz Vzgojnega zavoda iz Logatca, preostali pa so gimnazijci in študentje. Vseh je trintrideset, na Kozjanskem pa bodo ostali do 23. julija.

Ljubljanska mladinska brigada je pomagala na Spodnjem Vetriku lupiti drogeve za električno napeljavo, prav tako pa je skupaj z domačimi kopala jame za drogeve in inštalirala potrebne napeljave. Del brigade že od samega

začetka kopije jarek za kozjanski vodovod izpod Fužin. Doselej so skopali že okoli 150 metrov jarka.

Zanimivo je, da bodo mladinci svoj obisk na Kozjanskem izkoristili tudi za raziskavo območja, po prihodu v Ljubljano pa bodo tako zbrani material uporabili za seminarske naloge. Socialci nameravajo obiskati okoli sedemdeset družin, medicinske sestre pa delajo v zdravstvenem domu in pridno pomagajo dr. Ruži Vreg, nekatere med njimi pa hodijo tudi po terenu in opravljajo patronažno službo.

Celotno akcijo je organizirala Zveza mladine Slovenije Ljubljana-Center, — denarno omogočila pa so jo razna ljubljanska podjetja, vseh skupaj okoli 46. GG Brežice v mladim dalo na razpolago kombi, s katerim se vsak dan odpeljejo na delovno mesto pod Fužine in na Bohor.

V pogovoru s štabom brigade smo izvedeli, da nameravajo naslednje leto aktivirati vsi ljubljanski mladinci »veliko delovno akcijo na Kozjanskem«. »Preidimo od besed k dejanjem«, so nam rekli iz Kozjanskem.

Milenko Strašek

Današnji tempo življenja zelo vpliva na človeka. Utrujenost, notranja napetost, nervoza in odvečna teža zaradi premajhnega gibanja, so naši stalni spremljevalci.

LIBELA MASER pa nam pomaga v vseh teh težavah.

Uporabljajo ga milijoni ljudi najrazličnejših poklicev, zlasti pa gospodinjice, poslovni ljudje, šoferji in vsi, ki bi se sicer morali veliko več gibati.



LIBELA-CELJE



magovalca v standardnih plesih — Angleža Gary Richard-
son in Susan Pedvin.

Pokroviteljstvo nad turnirjem je prevzela Ljubljanska banka podružnica Velenje. Sam turnir pa je organiziralo turistično društvo Velenje. Predsednik častnega predsedstva Evropa pleše 72 je bil direktor Ljubljanske banke podružnice Velenje Ciril Pilih, ki je na prireditvi prejel spominski pokal Evropa pleše 72. Organizacija je bila zadovoljiva, žal pa je bil orkester za publiko premalo kvaliteten.

Boris Mišnar



PEKOČA KOPRIVA — URTICA DIOICA

Posušene koreninice morajo biti svetlorjavorumenkaste barve. Potemnela droga ni uporabna. Zelo znana je upo-

Izvlaček iz koprivnih korenin pa je odlično zdravilo zoper prhljaj in srbeče lasišče. En del listov in tri deli zdrobljenih korenin namočimo v šestih delih dobrega žganja in postavimo 14 dni na soncu, potem filtriramo. Ko izvlaček uporabljamo za masazo lasišča, ga prethodno razredčimo tako, da vzamemo 3 velike žlice izvlečka in dodamo četrto litra prekuhane vode, ki smo ji dodali žlico dobrega domačega kisa. S tekočino si masiramo lasišče večkrat na teden. Izvlaček se dobi tudi v lekarni.

dipl. pharm.
Boris Jagodič

Nagrade so tele:
1. nagrada 100,00 din
2. nagrad po 30,00 din
Rešitve pošljite do 31. ju-
lija na naslov: Novi tednik,
Gregorčičeva 5, 63001 Celje.
Na kuverto pripišite: Nagrad-
na križanka Tkanine.

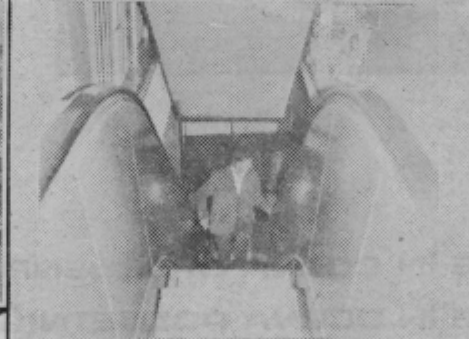
VODORAVNO: dan, Pb, kram-
par, HK, tip, Uršula, trenerka, Va-
sari, BM, raš, sekanta, sabotor, ra-
janka, garje, stranica, oda, avla,
hangar, RG, N, VA, KR, nor, Ilir,
ete, uk, N, preboj, Jena, mar,
Tab, iček, rja, tancanje, nota, ker,
Be, rak, TA, traper, remiza, mi-
sal, m, Aelita, kasarna, avjenija,
spojek, traktor, novator, Tamar,

1. nagrada 100,00 din: Draga Vajd,
Mozirje 191
5 nagrad po 30,00 din prejmejo:
Leopoldina Coki, Ponikva
Minka Krošl, Skalce 32, Slovenske
Konjice
Hedvika Hojan, Aškerčeva 20, Ve-
lenje
Marija Uranjek, Blok upokojen-
cev 2, Zalec
Mojea Pečnik, Ulica 2. novembra
5, Celje

VODORAVNO: primež, koliba, trasa, DP, lopate, odval, premel, Er, EM, rin, NR, naplavina, BO, Ta, iks, fis, Grimm, Sved, Enej, K, EV, LO, š, alveola, Nisa, alk, SA, K, k, loj, Ist, ieck, Makarska, A, NT, lovnina, animator, Al, E, kapa, Jan, karavana, vn, tovarna, D, operater, ia, pisarna, MA, letanica, on, traktor, olje, Ad, v, tona.

1. nagrada 100,00 din: Cilka Grad-
nik, Sentjur 179
5 nagrad po 30,00 din bodo do-
bili:
Vinko Senica, Slandrov trg 5, Za-
lec
Olga Arčan, Brezova 32, Vojnik
Jernej Kišek, Krnice 14, Hrastnik
Ferdo Primce, Resljeva 9, Celje
Ivanka Treibenreif, Mozirje 32

Nagrade bomo poslali po pošti.
Čestitamo!

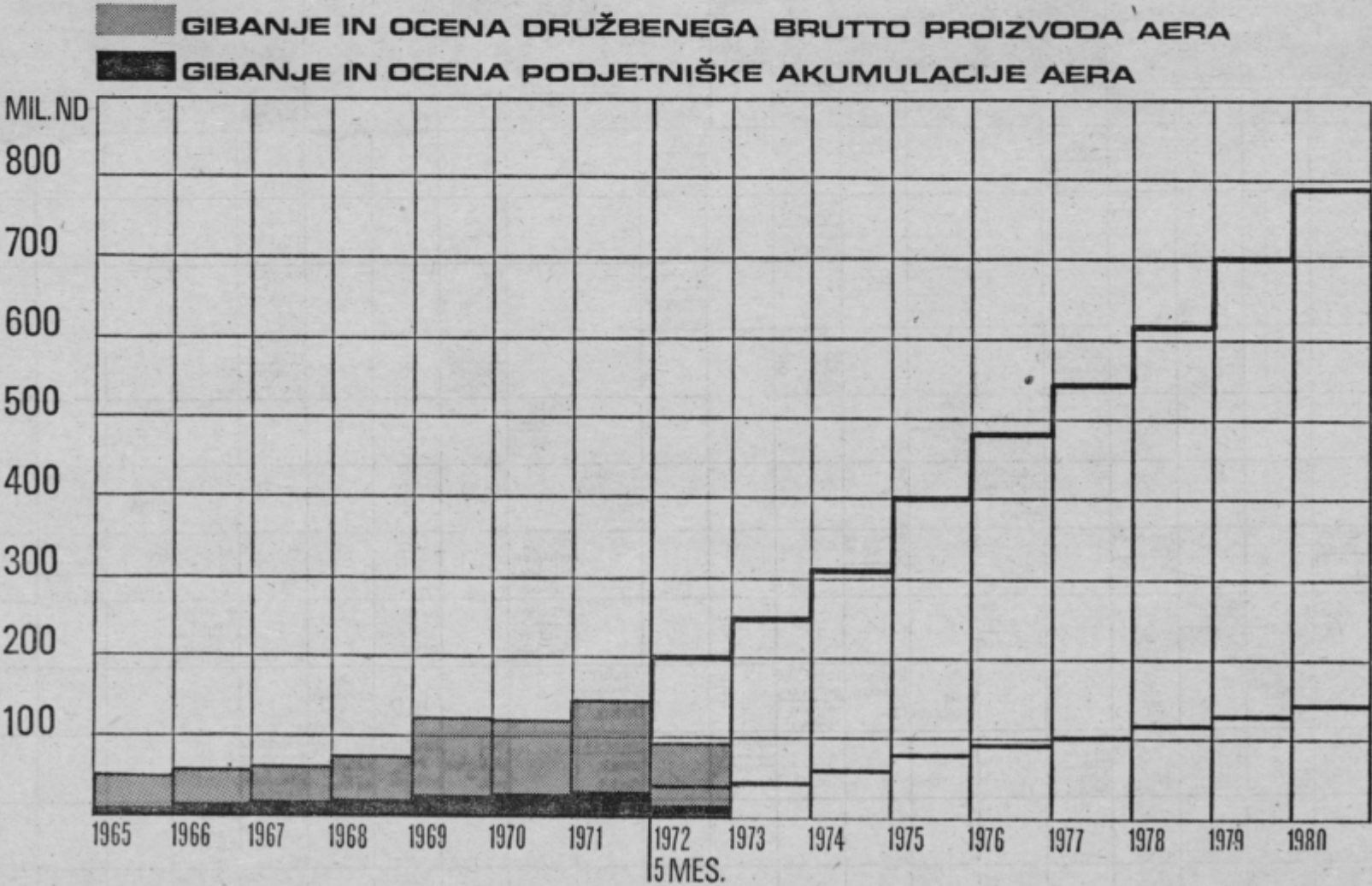
																																						
najbolje volna			prod. tkanine			vrsta višenj			najbolje volna			prod. tkanine			vrsta višenj			najbolje volna			prod. tkanine			vrsta višenj			najbolje volna			prod. tkanine			vrsta višenj					
mesto v sev. Grčiji (fan)			ime pale rodle			ime igral Kraljica			najvišja Karla			del jez opreme			avto ozn španije			prodaj tkanine			zdravil rastlina			predlog			popeška država			rusko mošime			veznik					
esvežila pijata			mesto v sev. Grčiji (fan)			ime pale rodle			ime igral Kraljica			najvišja Karla			del jez opreme			avto ozn španije			prodaj tkanine			zdravil rastlina			predlog			popeška država			rusko mošime			veznik		
razgiba glasu			mesto v sev. Grčiji (fan)			ime pale rodle			ime igral Kraljica			najvišja Karla			del jez opreme			avto ozn španije			prodaj tkanine			zdravil rastlina			predlog			popeška država			rusko mošime			veznik		
poslopi je			mesto v sev. Grčiji (fan)			ime pale rodle			ime igral Kraljica			najvišja Karla			del jez opreme			avto ozn španije			prodaj tkanine			zdravil rastlina			predlog			popeška država			rusko mošime			veznik		
angleš. kipar (Henry)			mesto v sev. Grčiji (fan)			ime pale rodle			ime igral Kraljica			najvišja Karla			del jez opreme			avto ozn španije			prodaj tkanine			zdravil rastlina			predlog			popeška država			rusko mošime			veznik		
moško ime			mesto v sev. Grčiji (fan)			ime pale rodle			ime igral Kraljica			najvišja Karla			del jez opreme			avto ozn španije			prodaj tkanine			zdravil rastlina			predlog			popeška država			rusko mošime			veznik		
pristan na zah. obal. formoze			mesto v sev. Grčiji (fan)			ime pale rodle			ime igral Kraljica			najvišja Karla			del jez opreme			avto ozn španije			prodaj tkanine			zdravil rastlina			predlog			popeška država			rusko mošime			veznik		
rimski ena			mesto v sev. Grčiji (fan)			ime pale rodle			ime igral Kraljica			najvišja Karla			del jez opreme			avto ozn španije			prodaj tkanine			zdravil rastlina			predlog			popeška država			rusko mošime			veznik		
žina na Malaki			mesto v sev. Grčiji (fan)			ime pale rodle			ime igral Kraljica			najvišja Karla			del jez opreme			avto ozn španije			prodaj tkanine			zdravil rastlina			predlog			popeška država			rusko mošime			veznik		
kratka za alpin odsek			mesto v sev. Grčiji (fan)			ime pale rodle			ime igral Kraljica			najvišja Karla			del jez opreme			avto ozn španije			prodaj tkanine			zdravil rastlina			predlog			popeška država			rusko mošime			veznik		
TKA NINA			mesto v sev. Grčiji (fan)			ime pale rodle			ime igral Kraljica			najvišja Karla			del jez opreme			avto ozn španije			prodaj tkanine			zdravil rastlina			predlog			popeška država			rusko mošime			veznik		
čestitka tkanine za proznik			mesto v sev. Grčiji (fan)			ime pale rodle			ime igral Kraljica			najvišja Karla			del jez opreme			avto ozn španije			prodaj tkanine			zdravil rastlina			predlog			popeška država			rusko mošime			veznik		
nadalj čestitke			mesto v sev. Grčiji (fan)			ime pale rodle			ime igral Kraljica			najvišja Karla			del jez opreme			avto ozn španije			prodaj tkanine			zdravil rastlina			predlog			popeška država			rusko mošime			veznik		
TKA NINA			mesto v sev. Grčiji (fan)			ime pale rodle			ime igral Kraljica			najvišja Karla			del jez opreme			avto ozn španije			prodaj tkanine			zdravil rastlina			predlog			popeška država			rusko mošime			veznik		
časov. kratka			mesto v sev. Grčiji (fan)			ime pale rodle			ime igral Kraljica			najvišja Karla			del jez opreme			avto ozn španije			prodaj tkanine			zdravil rastlina			predlog			popeška država			rusko mošime			veznik		
tropika papiga			mesto v sev. Grčiji (fan)			ime pale rodle			ime igral Kraljica			najvišja Karla			del jez opreme			avto ozn španije			prodaj tkanine			zdravil rastlina			predlog			popeška država			rusko mošime			veznik		
TKA NINA			mesto v																																			

aeroaeroaeroaeroaeroaero
aeroaeroaeroaeroaeroaero
aeroaeroaeroaeroaeroaero
aeroaeroaeroaeroaeroaero
aeroaeroaeroaeroaeroaero
aeroaeroaeroaeroaeroaero
aeroaeroaeroaeroaeroaero
aeroaeroaeroaeroaeroaero
aeroaeroaeroaeroaeroaero
aeroaeroaeroaeroaeroaero
aeroaeroaeroaeroaeroaero
aeroaeroaeroaeroaeroaero
aeroaeroaeroaeroaeroaero
aeroaeroaeroaeroaeroaero
aeroaeroaeroaeroaeroaero
aeroaeroaeroaeroaeroaero
aeroaeroaeroaeroaeroaero

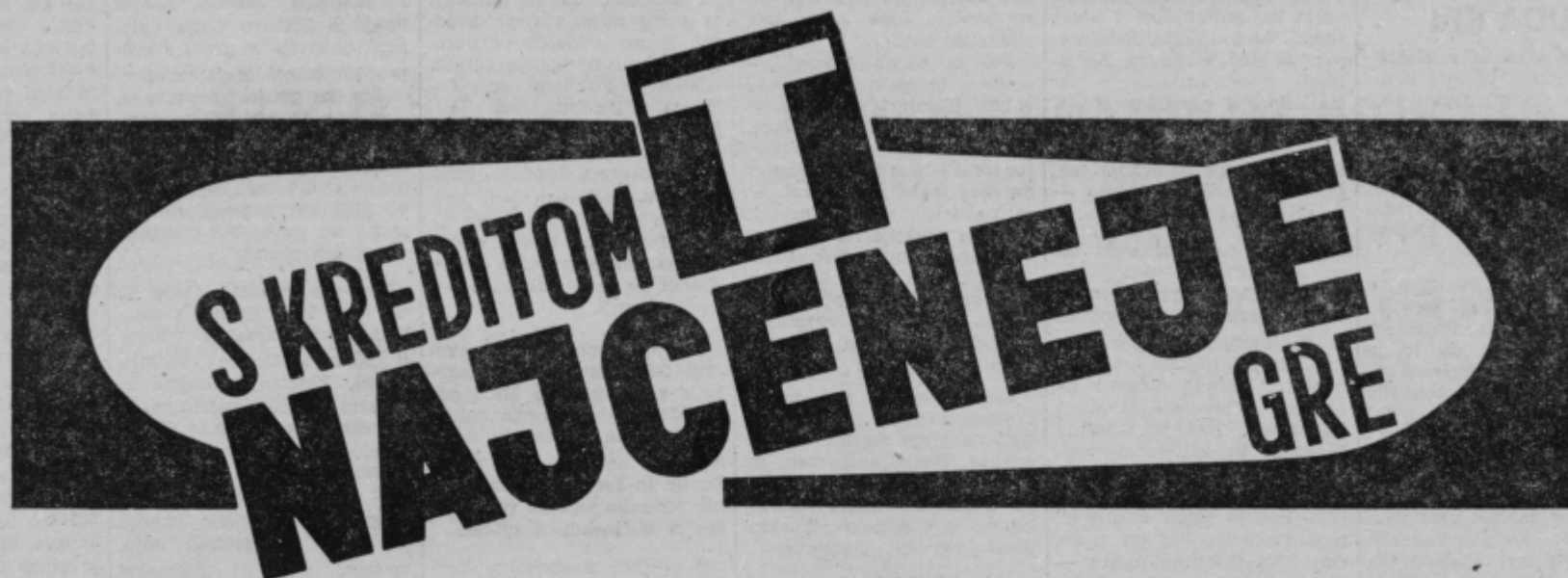
OBČANOM
ČESTITAMO
ZA
PRAZNIK
20. JULIJ



KEMIČNA IN GRAFIČNA
INDUSTRIJA CELJE



še vedno velja....



- * POLOG SAMO 20%
- * BREZ POROKOV
- * DOBA VRACANJA POSOJILA
12 ALI 24 MESECEV

v vseh prodajalnah



V CELJU, ŽALCU, PREBOLDU,
ŠOŠTANJU, ŠMARTNEM ob PAKI

in v

VELEBLAGOVNICI



XX

Obenem kolektiv trgovskega podjetja

TEHNO-MERCATOR CELJE

čestita prebivalcem Celja in vsem

cenjenim potrošnikom za praznik

občine CELJE 20. julij

in DAN VSTAJE 22. julij

XX

ODREŽITE IN SE PREPRIČAJTE!

Obisk pri OZP Elektro Celje, Poslovni enoti Celje

SREDI PEYTONA SO VZELI TOK!

PRED OBISKOM
HUDA KRI

Napotila sem se k električarjem ali bolj uradno k organizaciji Združenega podjetja za distribucijo električne energije Slovenije, Elektro Celje, Poslovni enoti Celje. V jutranjih urah me je pot peljala preko trga, kjer sem prisluhnila resnemu klepetu gospodinj:

»Pomishi, sredi Peytona so nam vzeli električni tok. Zunanaj je lilo kot iz škafe, grmelo in bliskalo, da te je strah, gledaš televizijo in oni ELEKTRO, meni nič, tebi nič izklopijo!«

»Kaj to, Marjana, ponovitev boš lahko gledala v nedeljo. Ampak meni je napolnjen sirov zavitek vzel. Glej jo, Barbko, ona ima moža v službi pri Elektro Celje, pa naj nama ona pove, kako je s to rečjo.«

»Čula sem o vajinih težavah, ko so izklopili tok. Tudi jaz sem imela težave, ne samo zaradi teme, ampak tudi zato, ker je mož pri Elektro Celju monter in je moral sredi Peytona v tem strašnem dežju in nevihti v službo. Prišel je naslednji dan domov, ves premočen in zgaran. Med jedjo, ki mu ni teknila, mi je pripovedoval o tem črnem petku.«

Če bi imela televizija skrito kamero na Mariborski

c. 2. kjer je sedež podjetja, bi ta dan namesto Peytona imela kaj videti. Kot v pravi vojski. Mobilizacija. Dežurnemu tehniku v centru razdelilnih transformatorskih postaj »lučke« signalizirajo, da je nevihta z udari strele poškodovala daljnovode. Zaradi pravilnega delovanja zaščitne daljnovodi izpadejo — in odjemalci nimajo toka.

Dežurni na Mariborski cesti ne more več sam, pokliče tehnično operativno in ta nato šoferja, elektromonterje in inženirje. Ko se ugotovi, kateri objekti so brez napetosti gredo delavci na obhode in preglede el. mrež in naprav. Naš je moral v škornjih in zaščitnem plašču v trdi temi iz Stor preko Bojanskega grabna na Svetino. Pot je težka že pri lepem vremenu, kaj pa v nevihti. Ko defektno mesto — razbit izolator; pretrgani tokovodniki, poškodovan transformator — najdejo, pride vzdrževalna ekipa z avtom na kraj okvare in začne popravljati. Dež pa lije. V zadnjem času imajo v avtomobilih UKW zveze, tako, da okvare, ki jih najdejo, hitreje sporočijo v komandni center, kjer podvzamejo potrebne ukrepe, za čim hitrejša popravila.

Ko okvaro popravijo, se daljnovod spet priklapi. Če »drži« kot pravijo elektromonterji so pri svojem po-

slu verjetno tako zadovoljni kot babica, ko ji zajoče novorojenček. Zopet lahko teče električni tok!

Delavci pa so čeprav premočeni, in premrzli — zadovoljni. Takih »čnih petkov« je pri distribuciji zelo veliko. Poleg neviht se pojavijo zemeljski plazovi, pozimi pa sneg in led. In takrat, ko je najslabše vreme, morajo iz tople postelje na delo, ne na redno delo, ampak služba je takšna, da mora biti elektromonter in operativna služba vedno na razpolago za odpravo okvar na električnih napravah.

»No, Barbka, saj zaradi Peytona bom že prebolela in tudi na sirov zavitek več ne misliha. Sedaj vsaj veva, da s preskrbo z elektriko ni tako enostavno kakor takrat, ko zavrtiva stikalo ali vklopiva električni štedilnik.«

OBISK IN
PRESENEČENJE

Napotila sem se dalje. Pri Elektro so me prijazno sprejeli. Omenila sem jim klepet iz trga in pritrdili so mi. Povedali so mi, da je to vsakodnevna služba oddelka za obratovanje poleg rednih izklopov in vzdrževanja elektroenergetskih naprav. Tudi pri rednih vzdrževalnih delih se morajo naprave izklopiti. To delajo ob delavnikih pri odjemalcih široke potrošnje, pri industriji pa morajo ta dela opravljati zopet

v izrednih dnevih, ponavadi ob sobotah, da je industrija manj motena v proizvodnji. Razen oddelka za obratovanje posluje poleg ostalih odelkov v Poslovni enoti Celje najbolj neposredno z odjemalci Oddelak za obračun in inkaso električne energije, v katerega spadajo inkasanti. V letošnjem letu prehaja ta oddelak z ročnega na strojni obračun (IBM). Zaradi postopnega prehoda na ta sistem pa se je inkaso ponekod zakasnil.

Poslovna enota Celje s svojimi 387 zaposlenimi preskrbuje z el. energijo 51097 odjemalcev, od Logarske doline do Rogaške Slatine in Polja ob Sotli, na jugu do Rimskega Toplica in na severu do Stranica ter tako zajema področje šestih občinskih skupščin.

S svojimi strokovnimi kadri vzdržuje 881 km visoko in, 4396 km nizkonapetostne mreže. Svojim odjemalcem dobavlja el. energijo iz šestih razdelilnih transformatorskih postaj 110 (35) / 20 — 10 kV ter iz 451 napajalnih transformatorskih postaj 20 — 10/0,4 kV. Redno vzdrževanje le teh zahteva mnogo truda in vestnega dela, saj je prek njih bilo dobavljeno odjemalcem el. energije v 1971. letu 25 milijonov kWh.

Poslovna enota Celje je skupaj s PE Krško in PE

Slovenj Gradec organizirana v podjetju Elektro Celje. Podjetje Elektro Celje vzdržuje, obnavlja in gradi s svojimi 767 članskim kolektivom elektroenergetske naprave na območju 13 občinskih skupščin. V letu 1971 je podjetje dobavilo 104037 svojim odjemalcem 517 milijonov kWh po 9180 km dolgem omrežju in po oz. preko 963 transformatorskih postaj.

Podjetje Elektro Celje je od 1. 7. 1971. skupaj s ostalimi distribucijskimi podjetji Elektro Gorica, Elektro Kranj, Elektro Ljubljana in Elektro Maribor združeno v Združenem podjetju za distribucijo električne energije Slovenije (DES), ki s svojimi 4038 zaposlenimi oskrbuje z električno energijo, razen 5 direktnih odjemalcev, vse odjemalce (556756) z el. energijo na območju SR Slovenije.

POZNAMO
PREDNOSTI

Iz vsega navedenega je razvidno, da kolektivi v distribucijskih podjetjih z veliko odgovornostjo upravljajo, gradijo in vzdržujejo vse te naprave, saj so elektroenergetski postroji, naprave in instalacije podobne ožilju v človeškem telesu, kroženje el. energije od elektrarne preko distribucijskih na-

prav do porabnikov in zaj po krvnem obtoku. Kakor je srce črpalke, poganja kri po žilah, tako elektrarna srce, daljnovodi in vodi pa žile in žilice, ki reža ter ne sme za pravilno delovanje le-teh noben den od omenjenih naprav povedati.

Električna energija, ki pretaka po teh žilah in žilicah pa ni nič manj nevarna od kakšnega drugega nosilca energije n. pr. gorilnega olja, svetilnega plina ali premoga. Neprijetna je samo, ker človek ne čuti neposredno čutili, oziroma jo največkrat čuti šele takrat, ko je že pozno. Da ne bi prišlo do nesreče z el. tokom, morajo vsaki odjemalec vedeti: 1. morajo biti el. instalacije vedene po predpisih, 2. je treba takoj zamenjati slabe ali dotrajane dele instalacij, 3. ne dotikaj naprav pod napetostjo, 4. morajo biti el. aparati brezhibnem stanju, 5. ob stalih okvarah na el. instalacijah in aparatih poklicati strokovnjaka, 6. da se pregleda varovalne vložke zamenja z novimi. V primeru nesreče pa je treba: 1. čimprej izklopiti tokokrog, 2. če ni mogoče, z izolirnim premetom odstraniti vodnik, 3. takoj začeti z umetnim dihanjem, 4. poklicati zdravnika in 5. pri reševanju ne zabite na lastno varnost.

agrotehnika

NOVI PROSTORI -
NOVI POGOJI

Čas sodobnega življenja prinaša s seboj mnoge obremenitve, ki jih prej nismo poznali in nam jih ni bilo treba poznati. Eno izmed glavnih spoznanj pa je, da je čas iz dneva v dan več vreden, zato ga moramo kar najbolj smotrno izkoristiti. Če mora človek z dežele v mesto po opravkih in trgovinah, je najbolj zadovoljen, če dobi pod eno streho vse tisto kar rabi in zaradi česar je prišel. Zdaj mu bo to nedvomno lahko omogočila nova blagovnica AGROTEHNIKE. Kako?

Odgovor je pravzaprav preprost — čeprav v osnovi z njeno veliko. Veliko zaradi tega, ker je nova blagovnica AGROTEHNIKE rezultat dela kolektiva in nemanjnih naporov, da je do nove blagovnice prišlo. Prav gotovo bo

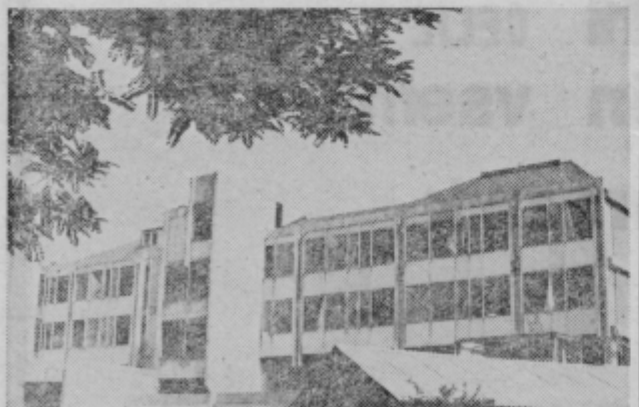
daje impozanten zunanji videz. Da pa bo tudi notranjost takšna pa zgovorno govori naslednje:

V blagovnici naj bi kupec dobil vse za svojo kmetijo. Če ta trditev veliko pove.

- kmetijska mehanizacija
- rezervni deli in tehnično blago
- rezervni deli za težje kmetijske stroje in motorna vozila
- kemizacija

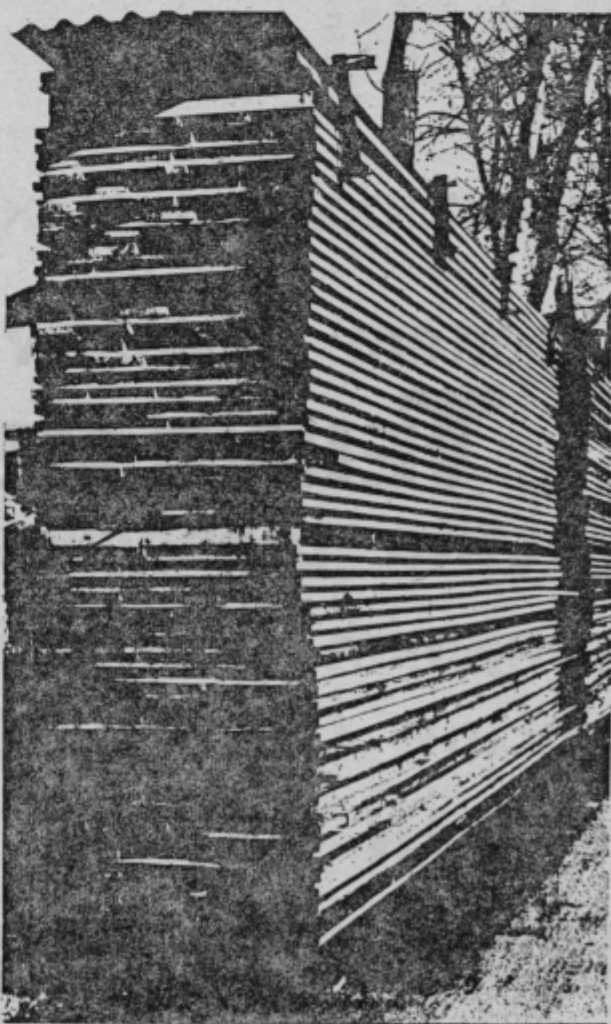
V trgovini pa boste našli in imeli izbiro tudi pri blagu široke potrošnje — termične aparate in drugo. In kdaj vam bo na voljo nova blagovnica AGROTEHNIKE? Pozno v jeseni letošnjega leta boste lahko kupovali vse za vašo kmetijo v eni hiši. To pa še ni vse! Stari prostori, ki so zdaj tudi v Aškerčevi ulici bodo adaptirani in tudi preurejeni v prodajne prostore. Tam bo: — specializirana prodajalna za gume vseh vrst, kjer bo tudi aparat za montažo in opremo zimskih gum z žeblički — v prostoru, kjer so zdaj pisarne pa bo prodajalna gradbenega in instalacijskega materiala.

Tako torej. Samo počakati je treba da bo nova blagovnica AGROTEHNIKE odprla vrata in že boste prihranili mnogo, mnogo časa, ko boste prišli v Celje kupovat najrazličnejše blago za vašo kmetijo. Pri AGROTEHNIKI boste zadovoljili svojim potrebam pod eno streho. Vse to v zadovoljstvo vas in AGROTEHNIKE!



vsakogar zanimalo, kakšna bo ta velika hiša v Aškerčevi ulici v Celju. Pa pojdimo na sprehod po njej, čeprav še ni povsem gotova a kljub temu

Morda nas bo pomagala prepričati še površina prodajnih prostorov, ki znaša 1600 m². Na tej površini bodo štirje oddelki in sicer:

LIK Savinja
CELJEZA
PRAZNIK
OBČINE
ČESTITA
KOLEKTIV

la obisku pri Avtomotorju

POVEČANE PRODAJNE KAPACITETE

Kolektiv podjetja Slovenija avto, enote Avtomotor iz Celja je dosegel preteklih letih zavidanja vredne rezultate. V zadnjih desetih letih je več kot za desetkrat povečal obseg poslovanja. S stalnimi napori in prizadevanji za doseganje kar najkvalitetnejših uslug, si je kolektiv Avtomotorja ustvaril renome, ki mu omogoča še nadaljne povečevanje poslovanja.

Zavedajoč se trajnih in vedno večjih potreb, pa je kolektiv vodil račun tudi o povečevanju poslovnih prostorov. Le nekaj mesecev nas še loči od trenutka, ko bo Celje dobilo »AVTOSALON«, prodajni prostor, ki bo neovomno izredno velika pridobitev ne samo za Celje, temveč tudi za širše okolje.

Nove kapacitete, spremenjeni pogoji gospodarjenja in hiter razvoj podjetja, pa narekujejo tudi skrb za kadre, saj so le-ti glavni nosilec celotnega razvoja. Tudi temu posvečajo kar največjo pozornost.

Spriču dejstva, da je avtomobil v našem povojnem razvoju pravzaprav nova veja gospodarstva, pa bodisi da gre za proizvodnjo, prodajo ali vzdrževanje, je razumljivo, da je hiter razvoj tudi na tem področju gospodarske dejavnosti povzročil mnoge svoje probleme. Prav ta je zdaj na preživetju, ko je bil osebni avtomobil smatran kot luksuzni artikel, kajti čas, ki ga vimo je terjal velike spremembe tudi na tem področju. Avtomobil je postal že mnogim potreba, nuja za pravljanje poklica in preza na delo.

Takšno stanje pa je po- jilo tudi ustrezen razvoj avtomobilov in v prodaji avtomobilov še posebej. Kolektiv podjetja Avtomotor elje je v zadnjih letih do- gel zavidljive rezultate. V dnjih desetih letih je za

več kot desetkrat povečal brutto dohodek, pri čemer pa je naraslo tudi število zaposlenih delavcev. Sorazmerje med povečanim dohodkom gre absolutno v prilog povečanega dohodka, kar pomeni, da je kolektiv v minulih letih resnično vlagal velike napore v to, da si je stalno širil krog svojih strank, oziroma odjemalcev. Pred desetimi leti je kolektiv štel 40 delavcev, lani pa se je njihovo število povečalo na 127 zaposlenih. Družbeni brutto proizvod, ki ga dose- gajo na zaposlenega delav- ca je tolikšen, da bi bil tudi v ponos tudi večjemu kolekti- vu.

Zanimivo pa si je ogledati tudi to, kako je v minulih letih rasla prodaja osebnih avtomobilov. Medtem, ko so na primer leta 1967 prodali 1.179 avtomobilov so jih lani prodali več kot enkrat več,

saj je njihovo trgovino zapu- stilo kar 2.821 osebnih avto- mobilov. Vsekakor so to us- pehi, ki jih ni mogoče pri- pisovati samo večjemu pov- praševanju kupcev po tovr- stnih dobrinah, kajti avto- mobile prodajajo tudi dru- god, temveč je to predvsem rezultat prizadevanj kolekti- va, ki v kupcu avtomobila ne vidi samo enkratnega od- jemalca, temveč stalno stran- ko, ki se tudi sicer redno vrača nazaj, ko dodatno op- remlja svoj avtomobil, ozi- roma rabi nadomestne dele. Odnos, do strank je njihova osnovna skrb, ki ji posveča jo vso pozornost. Rezultat te skrbi pa so tudi napori ko- lektiva za bodoče.

V Miklošičevi ulici, v pri- tičju velike stolpnice, bomo skoro dobili v samem centru mesta, sodoben avtosalon s približno 300 kvadratnimi metri prodajne površine. V neposredni bližini je novo

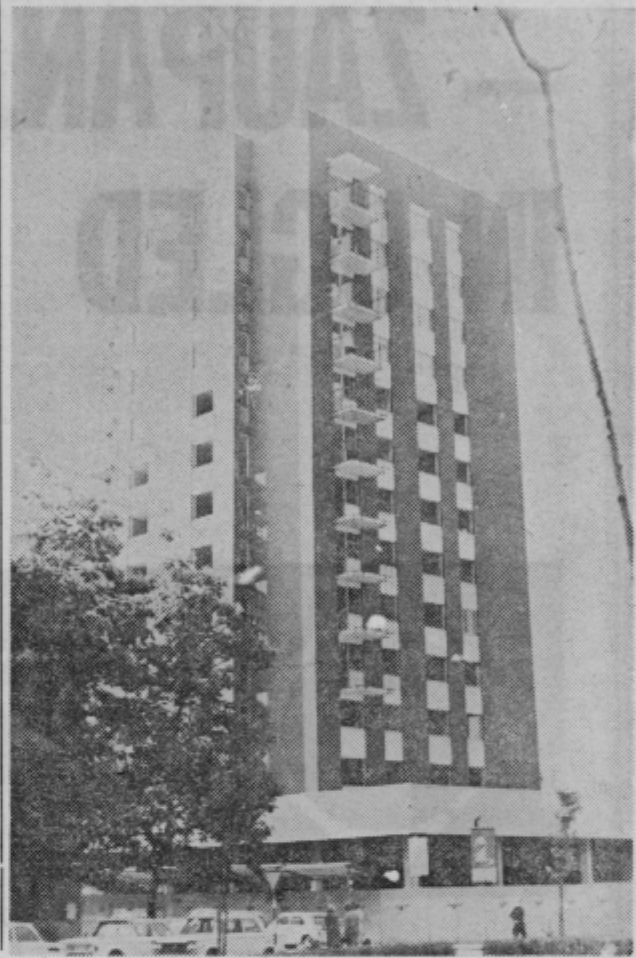
skladišče s 1.000 kvadratni- mi metri koristne površine za splošni avtomaterial in na- domestne dele. Vsega skupaj bo podjetje ob koncu leta že imelo preko 3.000 kvadrat- nih metrov poslovnih kapaci- tet, to pa vsekakor ni malo. Nove kapacitete bodo kolekti- vu omogočile, da bo ures- ničil svojo dolgoletno željo, to je, da bo moderniziral prodajne kapacitete in sicer s tem, da bo vpeljal speci- alizirane trgovine. To bo za Celje in njegovo okolico nedvomno velika pridobitev, katere neposredni rezultat se bo prav gotovo odražal v do- seganju še večjih in lepših poslovnih rezultatov. Od se- danjih 13 trgovin, kolikor jih podjetje ima, se bo ob otvo- ritvi avtosalona njihovo šte- vilo še povečalo na 16 so- dobno urejenih in specializi- ranih trgovin.

Ob vseh teh uspehih pa kolektiv tarejo tudi proble- mi. Glavni se kaže v stalnem pomanjkanju obratnih sred- stev. Kolektiv si vsekakor pripadeva prebroditi tudi ta problem, upravičeno pa pričakuje, da bo svoje končno rekla tudi družba, saj to- vrstna dejavnost ni uživala ustreznega tretmana kot mnoge druge gospodarske dejavnosti...

Skratka, ugotoviti velja, da so bili napori kolektiva Av- tomotor v zadnjih letih kro- nani s številnimi uspehi in rezultati, da ima kaj poka- zati, zato je normalno pri-

čakovati, da bo ob ustrez- nem tretiranju s strani dru- žbene skupnosti, tudi v bo-

doče dosegal še lepše in ve- čje uspehe. Izkušnje nedvo- mno govorijo tako!



PLINARNA VODOVOD

PRIPRAVLJA CELJANOM PRESENEČENJE

VODE BO DOVOLJ

Ni še dolgo tega, ko je v Celju leto za letom v vrhnjih nadstropjih zma- njkovalo vode. Ljudje so si ponoči natakali če- bre in kopalne kadi, da so bili čez dan preskrbljeni, saj je bilo v najbolj vro- čih poletnih mesecih vča- sih le po nekaj ur na dan mogoče odpreti pipe. Te so puščali ljudje kar od- prte in tako se je nemalo- kdaj zgodilo, da je koga sredi noči presenetila po- vodenj. Takrat so nato za- jeli vodo iz Vitnja in tako rešili vse najhujše težave z vodo. Vendar vode v Cel- ju še vedno ni dovolj. Stanovanjske stavbe se ve- dno bolj množijo, pa tudi industrija terja svoje. Ta- ko so pri podjetju Plinar- na vodovod že dolgo raz- mišljali, kako bi preskrbo

z vodo zagotovili za dalj- še obdobje. Pri Geološkem inštitutu v Ljubljani so naročili potrebne raziska- ve, nato pa so se odločili, da bodo v prvi fazi sku- šali zajeti vodo pri Levcu. V preteklem letu so pri- pravili vse potrebne načr- te, zdaj pa so dobili že tu- di gradbeno dovoljenje in tako bodo v kratkem pri- čeli z deli. Zajeli bodo vo- do talnico, kjer namerava- jo narediti dva vodnjaka. Eden izmed njih bo gotov že letos. Vode bo vsako sekundo sto litrov, kar pomeni, da bo problem oskrbe Celja s pitno vodo vsaj za nekaj let rešen.

Z JESENSKIM LISTJEM — NOVA PLINARNA

Daleč so že časi, ko je potrošnike iz celjske pli-

Celjsko podjetje Plinarna vodovod se uvršča med najbolj ugledna podjetja v celjski regiji. Kljub temu pa ljudje o njem le malo vedo. Nanj se spomnijo, kadar je kje kaj narobe, denimo da zmanjka vode ali plina v domači plinski bombi, kako razsež- na pa je njegova resnična dejavnost in ko- liko načrtnega dela je potrebno, da se rea- lizira katera od zamisli, ki naj pomagajo stvari pomakniti naprej, ve le-delovni ko- lektiv, ki si že dolga leta vztrajno prizade- va, da bi odstranili ven nekatere še vedno akutne probleme.

narne motil plinski smrad. Danes plin ne smrdi več, ker ga delajo s posebnim mešanjem butana z zra- kom. In naj kar takoj opozorimo na njegove po- glavitne lastnosti. Ni ne- varen, cenejši je od dru- gih virov energije in vse- stransko uporaben, pred- vsem pa ne bo več oneče- jal ozračja, saj bo njihova plinarna povsem moderno urejena.

Potrošniki že dolgo po- znajo prednosti plina pred drugimi viri energije in jih znajo ceniti. Z novo plinarno pa bo omogoče- no še priključevanje plin- skih etažnih kurjav, ki de- lujejo povsem samodejno in prihranijo trud z noše- njem kurjave ali njenim vskladiščenjem. Še pose-

bej je privlačno to, da ni potreben za to poseben di- mnik, saj je mogoče zrač- nike speljati naravnost skozi steno. S plinom pa lahko ogrevamo prostor tudi tako, da imamo v prostoru peč, ki jo pri- ključimo na plin.

Vrh vsega, najvišji do- sežek avtomatizacije in praktičnosti, pa predstavl- ja kombiniran pretočni grelec, izdelan doma po tuji licenci in ga podjetje lahko preskrbi potrošniku. Možno ga je namestiti tu- di v majhnih prostorih, obenem pa je tako urejen, da lahko služi tako za ogrevanje vode kot tudi za ogrevanje prostorov. Potrošniki, ki se bodo od- ločili za ta najmodernejši način ogrevanja stano-

vanj, pri vrnitvi z dopusta ne bodo imeli težav, kdo naj pri kopanju v kopal- nici pride na vrsto, saj jim bo ta naprava zago- tovila dovolj tople vode v vsakem času in neomeje- nih količinah.

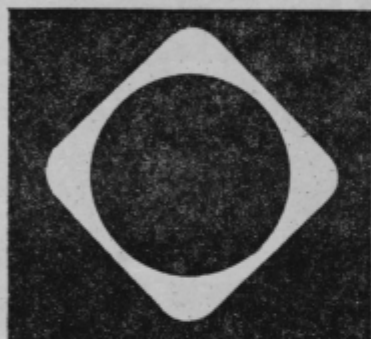
MRAZ BO IZGUBIL DOMOVINSKO PRAVICO

Ni še dolgo tega, ko je celjska javnost z zanima- njem in strahom pričako- vala, kaj bo z novo ko- tlarno na Otoku. Stari ko- tli so odpovedali, ne da bi bilo podjetje kakorkoli krivo, in nihče ni vedel, ali bo denar za nove. Vse je bilo na tehtnici. Tudi potrpljenje Celjanov. In vendar, občinska skupšči- na in Stanovanjsko podjet- je sta pokazala dovolj po- sluha in sta priskočila s potrebnimi sredstvi na pomoč, ne da bi bil kdo zaradi tega prikrajšan. Podjetje samo namreč ni imelo sredstev, da bi se rekonstrukcije lotili z last- nimi viri, saj je bila cena kurjave za odjemalce da- leč pod svojo resnično ekonomsko ceno. Zdaj so stvari dozorele do fiste stopnje, da je podjetje lahko zagotovilo: do jese-

ni bo v Celju tudi nova kotlarna. Naročili so dva nova kotla najsoodobnejše izvedbe in že so v teku priprave, da bosta pravo- časno nameščena. Kotla bosta popolnoma avtomat- ska in hkrati tako velika, da bosta lahko krila vse potrebe sedanjih potroš- nikov. Strah, da bi se to- rej morali pozimi pred te- levizorji kot Eskimi zavi- jati v kožuhe, je zdaj od- več. Novi kotli bodo na- red in na podjetju upajo, da bo tudi napeljava s pri- ključki zadovoljiva, čeprav je vse doslej še niso pre- izkusili. Nikoli namreč ni- so imeli možnosti, da bi jo izpostavili polni obre- menitvi. Jeseni bo torej prebivalcem na Otoku to- plo, čeprav bodo morali za to nekoliko globlje seči v žep, kot so bili doslej vajeni. In navsezadnje — udobje pač zaenkrat še ne more biti poceni.

Veliki načrti bodo kma- lu uresničeni in prepričani smo, da bomo vsi zado- voljni. Še nekaj presene- čenj nam pripravlja pod- jetje — tako na primer namerava že kmalu pričeti z lastnim polnjenjem je- klenk, a o vsem tem bo- mo pač morali spregovo- riti kdaj drugič. Tokrat naj le še v imenu podjetja zagotovimo vsem odjemal- cem — servisni oddelek in njegovi montažerji so vse- lej nared, da ustrezajo potrošnikom. Treba je le zavrteti telefon in servisni avto se odpelje na pot.

SODOBNA TRGOVINA — ZAUPANJE IN UGLED



EXPORT
KOVINOTEHNA
IMPORT

*čestita občanom Celja
za njihov praznik*

Kovinitehna je eno tistih celjskih podjetij, ki se v statistiki našega gospodarstva redno omenja. Mesta, na katera je uvrščena v republiškem ali zveznem merilu bi bila v ponos še marsikateremu večjemu podjetju. Tako je v trgovanju s proizvodi črne metalurgije na prvem mestu v Jugoslaviji, kot trgovsko podjetje ha 19. v zveznem in na 5. ali 6. mestu v republiškem merilu. To so seveda podatki za preteklo leto. Razumljivo je, da pot vodi naprej, tako se bo tudi letos in kasneje pojavljala na enakih ali boljših mestih.

Nenehnemu vzponu podjetja je treba brez zadrege pripisati dobremu čutu poslovnosti. Dovolj prepričljivi za to trditve sta preglednici — grafikon in trgovska mreža. Kovinitehna ima ob dobro razviti in organizirani prodajni mreži enako dobro razvite vzporedne dejavnosti kot na primer inženiring, zastopanje tujih firm, predstavništva doma in na tujem, potnike v vseh večjih krajih Jugoslavije. To so odlike sodobne trgovine, ki ne ostaja na ravni daj-dam, ampak se prilagaja sodobnemu potrošniku in v poslovanje vključuje najnovejše izsledke ekonomike.

Kovinitehna je veletrgovsko podjetje, specializirano za trgovanje s proizvodi črne metalurgije, kovinske industrije in blaga široke potrošnje. Osnovne dejavnosti so: izvoz in uvoz, trgovina na malo in veliko, inženiring in zastopanje tujih firm.

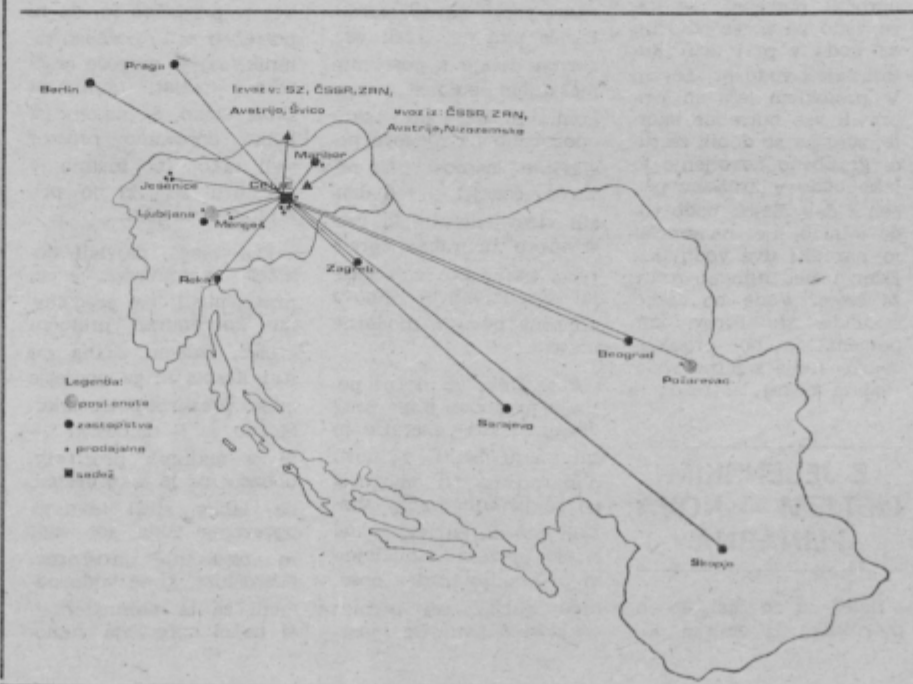
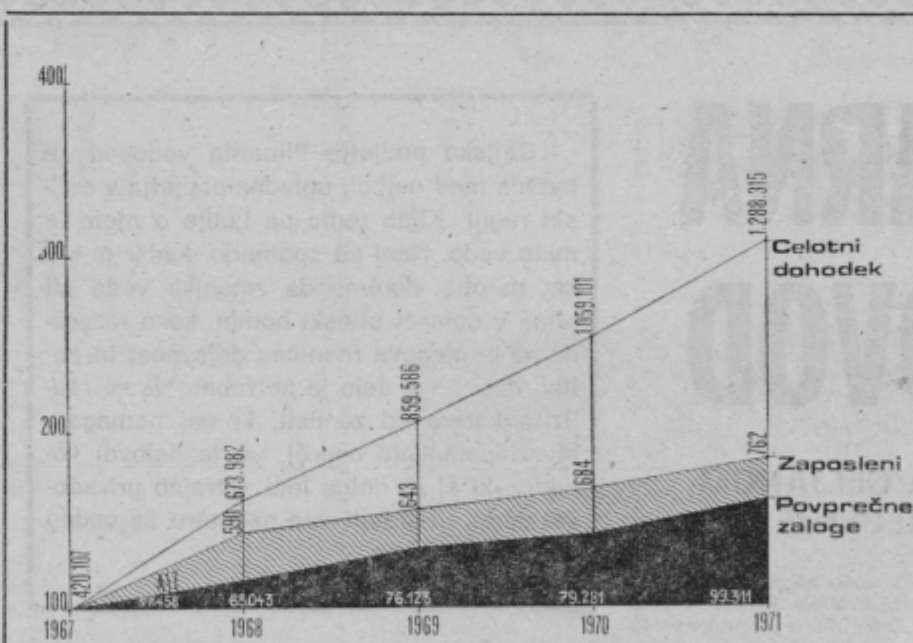
Sicer pa je v delovanju omenjenega podjetja svoje

opravila tudi tradicija, saj začetki delovanja Kovinitehne segajo že v leto 1810. Takratno skladišče s prodajalno raznega kovinskega blaga je oskrbovalo skoraj celotno štajersko področje in je bilo eno izmed največjih distribucijskih središč železninarskega blaga.

Po vojni je bilo podjetje nacionalizirano in je do leta 1947 poslovalo pod nazivom »Železnina«, 1952 se mu je pridružilo še nekaj manjših podjetij te vrste in nastalo je novo podjetje KOVINOTEHNA Celje in to ime se je obdržalo še do danes. Zaradi dobre razvojne politike se je leta 1963 podjetju pripojila ljubljanska »Oprematehna« kot poslovna enota in iz enakih razlogov tudi podjetje »Kurivos« Celje v letu 1967. Tri leta pozneje je bila v Požarevcu ustanovljena delovna enota KOVINOTEHNE!

ZUNANJA TRGOVINA

Ena izmed organizacijskih enot podjetja je ZUNANJA TRGOVINA. Tukaj delujeta sektor za izvoz in uvoz proizvodov široke potrošnje, metalurgije, ležajev in opreme. Zaradi velikega obsega zunanjetrgovinskega poslovanja ima KOVINOTEHNA poslovalnico za izvoz tudi v Zagrebu v okviru svojega predstavništva. Skrbi tudi za stik s poslovnimi partnerji v tujini. To sta predstavništva v Pragi in Berlinu.



NOTRANJA TRGOVINA

Za velik uspeh v trgovanju na veliko je nedvomno pripomogla dobra organizacija prodaje, specializacija po blagovnih skupinah in sodobno urejena skladišča. Prodaja na veliko je organizirana tudi preko predstavništev in zastopstev ter potnikov

po vseh večjih centrih v Jugoslaviji. Prav tako dobro uspeva trgovina na malo.

ENGINEERING

Mlajša dejavnost v podjetju je ENGINEERING vendar je s svojimi strokovnjaki uspešno rešila nekaj večjih investicijskih del, med njimi Tovarno lahkih gradbenih elementov »Imgrad« Ljutomer, »Robna kuća Krajina« Uzor Banja Luka — Cosmos, Sanacija, Ferralit Zalec, Turistični center Golte — žičnica »Izletnik« Celje, Veleblagovnica »Potrošnik« Murska Sobota. Engineering skuša na najbolj primeren in predvsem cenen način, nuditi kupcem ali investitorjem na enem mestu ponudbe, tehnične podatke, projektiranje, izvajanje objekta, uvoz in dobavo opreme.

ZASTOPSTVO TUJIH FIRM

Predstavlja v glavnem inozemske proizvajalce grelnih, klimatskih in regulacijskih tehnik. Zastopstvo s svojimi strokovnjaki zagotavlja projektivo, izvajanje, nadzor in servis za ogrevalne, klimatske in vodoinstalacijske objekte. Prav zaradi takšne izpopolnjene ponudbe ter dejavnosti je podjetje uspelo povečati promet kar za 86 odstotkov v primerjavi z lanskim letom.

Vsekakor pa ni sodobnega poslovanja brez sodobnih sredstev, ki danes pomenijo čas, ta pa sredstva. Zato je podjetje Kovinitehna razvila tudi svoj računski center, ki opravlja vse vrste mehanografske obdelave podatkov in s tem izrazito pripomore k hitremu in sodobnemu delu, kar pa je v današnjem času porok za dobre poslovne uspehe.

ZLATARNA CELJEKERSNIKOVA 19 tel.: 22-58
29-08

s svojimi samostojnimi
organizacijami:

ZLATARNO CELJE, Celje

ATELJEJEM ZA ZLATARSTVO,
Ljubljana

ZLATARSTVOM Trbovlje

AURODENT, Ljubljana

čestita občanom občine Celje
k njihovem prazniku.

ZLATARNA CELJEKERSNIKOVA 19 tel.: 22-58
29-08**CELJE**

PROIZVAJALEC KVALITETNEGA
POSTELJNEGA PERILA,
ČESTITA OB CELJSKEM
OBČINSKEM PRAZNIKU
VSEM SVOJIM POSLOVNIM
PARTNERJEM IN
POTROŠNIKOM

SKUPŠČINA OBČINE CELJE

Občinska konferenca SZDL Celje
Občinski sindikalni svet Celje
Komite občinske konference ZKS Celje
Občinski odbor ZZB NOV Celje
Občinska konferenca ZMS Celje

DELOVNIM LJUDEM OBČINE
CELJE ČESTITA ZA PRAZNIK
— 20. JULIJ

OBNOVA

gradbeno in
obratno podjetje
Celje

Gradbena operativa, kamnoseštvo,
cementnine, pečarstvo, parket-plastika,
slikopleskarstvo, črkoslikarstvo, sitotisk,
ključavničarstvo, kleparstvo, vodovodna
instalacija, mizarstvo-žaga, peskolom,
avtopark, betonarna, projektivni oddelek

ISKRENE ČESTITKE OBČANOM CELJA
OB NJIHOVEM OBČINSKEM PRAZNIKU!

**OPEKARNE
LJUBEČNA**

LJUBEČNA PRI CELJU

Ob prazniku občine čestitajo Opekarne
Ljubečna vsem občanom celjske občine
OPEKARNE LJUBEČNA, Ljubečna pri Ce-
lju izdelujejo visokokvalitetne opečne iz-
delke vseh vrst in se cenjenim kupcem
toplo priporočajo.

**CESTNO
PODJETJE
V CELJU**

Cestno podjetje Celje se
priporoča s svojimi uslu-
gami ter obenem čestita
ob prazniku občine Celje
vsem delovnim ljudem!

**ETOL
CELJE**

tovarna arom
in eteričnih olj

VSEM DELOVNIM
LJUDEM OBČINE
CELJE ZA PRAZNIK
ISKRENE ČESTITKE

mali oglasi

PRODAM

OSEBNI avto škoda, letnik 1969 in moped tomos 12, oboje dobro ohranjeno, prodam. Vidmajer, Savinjska c. 20, Zalec.

ELEKTRICNI štedilnik, omara za obleke in televizijsko anteno prodam. Cigoj, Celje — Malgajeva 2 a.

KOMBINIRAN otroški voziček (globok in športni), prodam. Cena 800 din. Ogled vsak dan na domu. Cepin Milan, Celje, Ljubljanska 31/V.

POSESTVO na lepi legi z gospodarskim poslopjem ob avtobusni postaji 10 minut iz Celja prodam. Habor Tončka, Debro 24, Laško.

MALO posestvo z vinogradom takoj vseljivo prodam. Alojzija Goršek, Cesta na grad 65, Celje.

UGODNO prodam obračalnik Triosk za kosilnici BCs. Povalej Drago, Zlateče 18, Sentjur pri Celju.

FIAT 750 dobro ohranjen letnik 1966 prodam. Ogled v nedeljo dopoldan na črpalci Mariborska cesta, Celje od 9. do 12. ure.

KOMBI in nekaj gradbenega materiala prodam. Romih Franc, Svetina 22, Store.

STEDILNIK »Gorenje« nov — desni s ploščo jeklenko prodam, Cena 800 din. Založe 12, Polzela.

ZARADI seutve ugodno prodam dobro ohranjeno spalnico (orehov furnir). Ogled popoldne. Lavrič, Celje — Vojkova 17/IV.

PROSTORNO zgradbo s takoj vseljivim dvosobnim stanovanjem z delavnico primerne za vsakega obrtnika, industrijski tok in vodovod, prodam Lah Albin, Drešnja vas 18, Petrovče.

POCENI prodam globok otroški voziček. Gazvoda, Zalec, Soseska Loznica 21 a.

STEDILNIK »Gorenje« na trdo gorivo, poceni prodam. — Gros Romana, Stanetova 19/a.

LETO spalnico — češnja — prodam. Informacije Petelin, Trubarjeva 85.

PRODAM malo posestvo, hišo, novo gospodarsko poslopje in 1 ha zemlje od tega polovico vinograda. Dovož z avtomobilom. Eberinc Bogomir, Zagrad 144 Celje.

LUBAS harmoniko — odlično — prodam. Korent Maks, Trubarjeva 53 b, Celje.

STANOVANJSKO gospodarsko poslopje velikost 19,50 x 10,50 prodam. Potrebna adaptacija, primerno za obrtnika. Ponudbe pod »150.000 din«.

UGODNO prodam dobro ohranjeno samsko sobo. Ponudbe pod »Pohištvo«.

KRAVO, vozno, 8 mesecev brejo in traktorski izruvač krompirja prodam. Koželj Franc, Bukovčak 48, Teharje.

GLOBOK in športni voziček skoraj nov ugodno prodam. Pajman Herta, Vojkova 1, Celje.

PRODAM 10 ton letošnjega sladkega sena iz kozolca Catar Ivan, Sentjur 96.

POSESTVO v izmeri 13 ha od tega 4 ha in 20 a dorašlega gozda v Dramljah pri Sentjurju. Posestvo je brez gospodarskih poslopj. Informacije Lešnik Marija, Cankarjeva 2, I. nadstropje, — vsak dan od 15. ure dalje.

HISO nedograjeno prodam Zveglar Ciril, H. Bračiča n. h. Celje.

PO UGODNI ceni prodam: 60 komadov špirovcev 14x12x6 metrov, 200 kom lat 50x35, 120 kom. moralov 80x50 in 3.500 komadov brezrezarne opeke — Križevci. Ponudbe pod »Les«.

1000 KOMADOV starih zidakov v dobrem stanju, 4000 polovic — polovična cena, prodam. Češko, Cesta na Ostrožno 55, Celje.

RABLJENO pohištvo poceni prodam. Ogled v petek in soboto 21. in 22. julija Uranjek, Trubarjeva 5, Celje.

MOTORNO kolo — novo pony expres, terasno ograjo 7 m, 2 kub. m. frank. peska in 7 vreč apna prodam. Cater Marija, Pod gradom 9, Celje.

KUPIM

RABLJENO spalnico ali dneвно sobo kupim. Ponudbe pod »Usmiljenje do starih«.

OMARO za obleke in perilo, okroglo mizo in dva fotelja kupim. Springer, Zagrad 103, Celje.

GARAŽO kupim ali vzamem v najem na Otoku ali kje druge v Celju. Ponudbe pod »Gotovina«.

OMARO dvo ali trodelno kupim. Ponudbe pod »Ohranjenost«.

ENODRUŽINSKO vseljivo hišo v Celju ali bližnji okolici — elektrika, vodovod in blizu avtobusne postaje — kupim. Ponudbe pod »Gotovina — hiša«.

STANOVANJE

SPREJMEM mlajšega sostanovca. Dobrava 8, Celje.

NUDIM sobo upokojenki za varstvo petletnega otroka. Ostalo po dogovoru. Možgon Jožica, Hruševac n. h. Sentjur.

MLADOPOROČENCA iščeta enosobno stanovanje za štiri leta v Sentjurju ali bližnji okolici. Plačata dobro. Ponudbe pod »Pošta«.

ODDAM takoj opremljeno sobo s posebnim vhodom v centru mesta solidni nekadilki. Ponudbe pod »Poletje«.

MLAJSEGA upokojenca treznega, vajenega vseh kmečkih del sprejem na hrano in stanovanje. Ponudbe pod »Avgusta«.

SPREJMEM na stanovanje in hrano upokojenko za občasno pomoč na majhni kmetiji. Ponudbe pod »Sentjur«.

MIRNA zakonca z otrokom iščeta sobo. Plačata vnaprej Informacije Vlahovič Ana, Breg 5, Celje.

NUJNO iščem sobo in kuhinjo po možnosti tudi kopalnico kjerkoli v Celju. Dam lepo nagrado in plačam po želji tudi vnaprej. Ponudbe pod »Samo za dva«.

ODDAM opremljeno sobo mlajši ženski osebi. Informacije od 16. ure naprej. Stanimirovič, Celje — Cigaletova 1.

ISCEM opremljeno sobo v Celju — po možnosti z garažo. Po možnosti predplačilo. Starejši brez otrok. Springer, Zagrad 103, Celje.

OGREVANO sobo, hrano in nagrado nudim vestnemu dekletu ali mlajši upokojenki za dopoldansko pomoč v gospodinjstvu. Ponudbe pod »Nastop takoj«.

ODDAM opremljeno sobo ženski osebi. Ponudbe pod »Le-pa«.

MLAD profesor išče v Celju mirno opremljeno sobo s souporabo kopalnice. Ponudbe pod »Zgodovinar«.

V CENTRU mesta sprejem na stanovanje sostanovalko pri Plaušteinier Anici, Tomšičev trg 18, Celje.

ZAPOSLITEV

DOBROSRCNO ženo, najrajši mlajšo upokojenko, za dopoldansko pomoč v gospodinjstvu išče družina prosvetnih delavcev. Plačilo dobro. Zglasite se od 24. julija dalje: Milena Lesjak, Celje — Zelenica 5, stanovanje 10.

GOSPODINJSKO pomočnico sprejem takoj. Ugodni pogoji. Ponudbe pod »Zdravnika«.

ISCEM samostojno gospodinjstvo za osem ur dnevno k štiričlanski družini z mehaniziranim gospodinjstvom. Ponudbe pod »Nova hiša«.

RAZNO

VDOVA srednjih let z lastno hišo želi spoznati upokojenca od 60 do 68 let za skupno življenje. Ponudbe pod »Zenitev«.

STAREJSI fant s posestvom mirne narave, nealkoholik, nekadilec, želi spoznati žensko, ki ima veselje do kmetije, staro do 40 let. Otrok ni ovira. Ponudbe pod »Srečanje v avgustu«.

Tekstilna tovarna

JUTEKS

Žalec

išče

VAJENCE

za sledeče poklice:

2 strojna ključavničarja

1 obratovnega elektrika

Prošnje sprejemamo do

31. 7. 1972. Pojasnila daje

splošno kadrovski sektor

podjetja.

Vabimo prosvetne delavce, ki pravkar končujejo svoje aktivno službovanje na šoli, ali so ga pred kratkim končali, da svoje dolgoletne izkušnje koristno uporabijo kot SODE-

SODELAVCI DRŽAVNE ZALOŽBE SLOVENIJE

Kot dobri poznavalec učnega načrta, potrebne opremljenosti šol, strokovne in šolske knjižnice, želja in potrebe prosvetnih delavcev bi zlahka in najprimernejše seznanjali šolska vodstva in prosvetne delavce z vsemi številnimi knjižnimi izdajami DRŽAVNE ZALOŽBE SLOVENIJE in z bogatim izborom učil. Bilo bi tudi pooblaščenji skleniti naročilo za dobavo učil in knjižni izdaj.

O nagrad za sodelovanje bi se zlahka dogovorili. Založba tud. ne izključuje možnosti sklenitve rednega delovnega razmerja.

Mimo prosvetnih delavcev bi oči založbi dragocen tudi vsak drugi sodelavec. ki bi menil, da bi takšno nalogo uspešno opravljal.

Ker bi potrebovali takšnega sodelavca s pričetkom prihodnjega šolskega leta za področje Celja, Kozjanskega, Savinjske doline in Mislinske doline, bi bili verjetno najprimernejši interesi iz teh krajev in z lastnim prevoznim sredstvom.

Založba prosi da svoje ponudbe naslovite na kadrovsko službo DRŽAVNE ZALOŽBE SLOVENIJE v Ljubljani, Mestni trg 26.

VARUHINJO za dvoletnega otroka iščem. Stanovanje in hrana urejena. Tomažin Dominik, Japljeva 7, Celje.

GARAŽO pri »Ojstrici« ali na Otoku vzamem v najem. Ponudbe pod »Garaža«.

OBRTNIKI! Dam v najem sobo, dve delavnici in krožno žago v pogonu. Ugodno za ključavničarje, mizarje ipd. Matek Anton, Aškerčeva 16, Celje.

PRIPOROČAM se cenjenim strankam! Izdelujem raznovrstne nagrobne spomenike iz naravnega in umetnega kamna ter jih imam tudi na zalogi po izbiri in zelo konkurenčnih cenah. Edi Vrečko, kamnosek, Celje — Kovinarska ul., Krožna pot 8 (Gaberje).

oglašujte
v dnevniku

DELO

humor.

RIBNISKA

Pri obali sedi ribič in drži v roki budilko in kladivo. Mimo pride neznanec in vpraša ribiča:

»Kaj delate tukaj?«

»Ribe lovim, ali ne vidite?«

»Kako, saj nimate niti trn-

ka?«

»Plačajte mi, pa vam bom

pokazal, kako jih lovim!«

In neznanec je dal ribiču

nekaj dinarjev. Ribič je nato

začel razlagati:

»Kadar začne budilka zvo-

niti, jo držim nad vodo. Ko

pride do budilke riba in ho-

če videti, koliko je ura, uda-

rim s kladivom po ribi.«

»In koliko ste jih takole že

ujeli?«

»Vi ste tretji,« odgovori ri-

bič.

NESPORAZUM

— Tone, zakaj pa šepaš?

— Prst sem si zlomil!

— Na cesti?

— Ne, na nogi!

DOBRO ZNA

Po koncu pouka je učitelj pridržal v razredu učenca in ga vprašal: »Ali veš, zakaj sem ti prejel, ko nisi znal odgovoriti, rekel, da si majhen osel?«

»Vem,« odgovori učenec, »zato, ker nisem tako velik, kakor ste vi...«

V VSAK DOM
NOVI TEDNIKGOSTIŠČE
HMELJAR
ŽALEC

Cenjenim gostom sporočamo:

v kolodvorski restavraciji se boste osvežili S PIVOM V VRČKIH.

Vsak dan SVEŽE RIBE.

Vabljeni!

AVTO CELJE
CELJE

ČESTITA DELOVNIM LJUDEM
OBČINE CELJE ZA 20. JULIJ —
PRAZNIK OBČINE

ZA 22. JULIJ — DAN VSTAJE

AVTO CELJE —
CELJE, Ljubljanska 11,

se priporoča za obisk v svojih
prodajalnah in servisih

Ijubljanska banka

podružnica CELJE

ČESTITA
OBČANOM OBČINE CELJE
ZA PRAZNIK — 20. JULIJ



Elegant

PODJETJE ZA IZDELAVO OBLAČIL

Gubčeva ulica 10

OBČANOM ZA 20. JULIJ —
PRAZNIK OBČINE CELJE
ISKRENO ČESTITAMO

ZA POLETJE

obleke lahke kot pero

enostavne - praktične

zmeraj moderne



dajemo
KREDIT
brez
porokov



VELEBLAGOVNICA

TEKNINA

CELJE

KERAMIČNA INDUSTRIJA LIBOJE NAGRAJUJE — KERAMIČNA INDUSTRIJA LIBOJE NAGRAJUJE

NAŠE VPRAŠANJE - VAŠ ODGOVOR

V vsaki številki Novega tednika vam bomo postavili eno vprašanje. Napisali ali obkrožili boste odgovor, za katerega boste prepričani, da je pravilen. Odgovore na kupone pošljite na uredništvo Novi tednik Celje, Gregorčičeva 5, do ponedeljka. S tem že sodelujete pri žrebanju.

V žrebanje bomo uvrstili vse odgovore — pravilne in nepravilne. Toda z nagradami LIBELE in KERAMIČNE INDUSTRIJE LIBOJE bodo nagrajeni le tisti izžrebanci, ki bodo pravilno odgovorili. Pet izžrebanih igralcev z nepravilnimi odgovori pa bo prejelo knjižne nagrade.

Torej — vsak teden 15 nagrad za naše bralce in bralke v novi NT igri.

In še posebne nagrade za nove naročnike. Za vse nove naročnike, ki se bodo naročili na NT z naročilnico, ki jo bomo objavili vedno na tem prostoru, pa bomo pripravili vsake tri tedne še posebno žrebanje — za Libelino konvektorsko peč ali pa za maser.

Skupno torej čez 500 nagrad Libele in Keramične industrije Liboje za nove naročnike in bralce.

In še 300 knjižnih nagrad NT.

V uredništvu Novega tednika so bralci v ponedeljek izžrebali osem srečnejših, ki jih v 22. kolu naše nagradne igre nagrajuje Keramična industrija Liboje. Naj vam pove-
mo, da je prispelo največ kuponov iz Celja, sledijo pa Sentjur, Zalec in Smarje. In kdo so izžrebanci?

Izdelke Keramične industrije Liboje prejmejo:

Daniel Vesenjaj, Dobrojska 21, Celje
Adela Stritih, Vojnik 184
Ivan Stante, Ul. 29. nov. 47, Celje
Jože Cen, Drešnja vas 18 a, Petrovče
Albina Kolar, Novake 13, Strmec
Antonija Badovinac, Drešnja vas 45, Petrovče
Martin Zupanec, Nova vas 37, Sentjur
Slavka Žnider, Zagajškova 3, Celje
Stoletno pratio prejemajo:
Anica Zvonar, Grlice 18, Podpiat
Ivan Johan, Rogaška Slatina
Peter Tiselj, Buče
Tončka Jurgel, Linhartova 18, Celje
Tončka Kržnik, Botričnica 10, Sentjur

NOVO VPRAŠANJE ZA VAS

Na kuponih v zadnji številki tednika, ste nam posredovali nekaj zelo zanimivih odgovorov na vprašanje, kaj naj vprašamo naše gostince. Na primer: ali točijo naravno vino? Ali bodo imeli v spasilnih dneha pivo? Kakšne goste imajo najraje? Razlika med tujim in domačim gostom, kdo prinaša več dohodka? Zakaj na podeželju ni dobiti domačih jedi in zakaj so v hotelih tako drage? Hvala za vse odgovore, katere bomo skušali čimbolje uporabiti.

Vprašanje naše nagradne igre za naslednje kolo je vezano za tednik. Kateri sestavek vam je v tej številki najbolj všeč? Pričakujemo veliko odgovorov.

Izžrebanci, dobimo se v našem uredništvu 24. julija 1972 ob 17. uri. Do ponedeljka pričakujemo tudi vaše kupone.

KUPON

23

Odgovor:

Ime in priimek:

Točen naslov:

Izdelki KERAMIČNE INDUSTRIJE — Liboje so v številnih izvedbah tako pestri, da najdejo primerno mesto v vsakem stanovanju. Uporabni so v kuhinji — dekorativni v ostalih prostorih.

S KAVNIM SERVISOM za turško kavo bo vsaka gospodinja gostom ne-
hote izrazila, naj se počutijo sproščene.

Priročnost in dekorativnost te posode sta odliki, ki naj navdušita vsako gospodinjico.

Industrijska prodajalna KERAMIČNE INDUSTRIJE LIBOJE je odprta ob delavnikih od 8. do 18. ure, tudi ob sobotah.



NAROČILNICA

IME

PRIIMEK

TOČEN NASLOV

POSTA

S to naročilnico naročam Novi tednik in se s podpisom obvezujem da bom redno plačeval(a) naročnino

Podpis

KERAMIČNA INDUSTRIJA LIBOJE NAGRAJUJE — KERAMIČNA INDUSTRIJA LIBOJE NAGRAJUJE



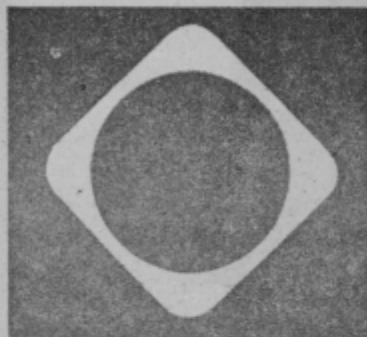
Poročali smo že o podpisu družbenega dogovora o izobraževanju delavcev v delovnih organizacijah v žalski občini. Celotno obsežno akcijo je vodil Občinski sindikalni svet. Takole, kot kaže naša slika pa je krožil na svečanem podpisu tekst družbenega dogovora iz rok v roke, posameznih predstavnikov samoupravnih organov in delovnih kolektivov.

(Foto: Berni Strmčnik)



Krajevni praznik v Ločah pri Poljčanah so proslavili med drugim tudi s svečano otvoritvijo obnovljene ceste skozi kraj. Stroške za asfaltno prevleko so si razdelili različni dejavniki, prispevali pa so tudi vaščani. Po svečani otvoritvi obnovljenega cestnega odseka je bila kulturna prireditev, ki se je nadaljevala z ljudskim rajanjem. Moderna cesta je za Ločane velika pridobitev.

(Foto: B. Mlinar)



EXPORT
KOVINOTEHNA
IMPORT

UVOZ — IZVOZ — TRGOVINA NA
MALO IN VELIKO — ENGINEERING
— ZASTOPSTVO TUJIH FIRM

OBRRTNIKI!

VSE VRSTE ORODJA

za vašo delavnico kupite v prodajalni
KOVINAR, Mariborska cesta 17

*Mlini in
mlinarji*

Piše DRAGO MEDVED

500 LET ŽIVLJENJA

Pri »Markecu« so vedno skrbeli za to, da je bil mlinar, imeli so namreč najetega, vedno prijazen in fejest fant. Tako ni čudno, če so dekleta rada zahajala v mlin in če je tudi kakšno potopil v razposajeno Bistrico mu ni zamerila in je vseeno še kdaj prišla.

To, je moral biti mlinar fejest, je še posebej poudaril gospodar Jože Stadler, po domače pa se reče domačiji pri »Markecu«. Tako pravijo še od takrat, ko je živel Jožetov praded Marko. Gospodar Jože slovi daleč naokoli kot napreden gospodar, če pa se človek ozre po dvorišču, lahko vidi vse vrste kmetijskih strojev. Domačija je dvignjena nad Bistrico — nad vodo, ki se tako imenuje in nad krajem Bistrice ob Sotli. Tukaj se je tudi rodil Jože Stadler svojo nevesto Marijo pa je vabil celo z Dobrove in kakor je sama med smehom dejala, se je pri nihi najprej zagledala v konje. Ko smo se smejali, ni Jože prav nič zameril, pa upam, da zdaj tudi ne bo, ko sem to napisal. V sobo so prišli tudi fantje in najprej je vstopil najstarejši Marko. Tega imena že ni bilo pri hiši odkar je umrl Jožetov praded. Za njim je prišel Jure pa čisto nazadnje najmlajši Jožek — vsi trije pa enako



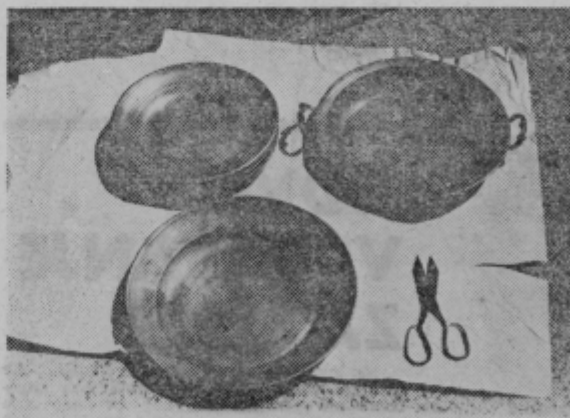
Jože Stadler: »Vsekakor bomo skušali naš stari mlin ohraniti kolikor se bo pač dalo. Če človek v njem ne prebiva, zidovje hitro propada. In komaj štiri leta so od tega, ko so kolesa utihnili...

marljivi pomočniki staršem pri delu na kmetiji. Prej sem omenil, da je kmetija na majhni vzpetini nad Bistrico, ki si je ob vznožju tega hribočka utrla pot proti vijugasti in leni Sotli. In pod domačijo je ob vodi in mlin, ki nosi na poboju

glavnih vhodnih vrat letnico preureditve — bilo je to natanko šest let pred padcem »hudega« Metternicha na Dunaju — šest let pred marčno revolucijo. Namreč šest let kasneje, če jemljemo to zgodovinsko prelomnico slovenskih ljudi za prenehanje dajanja desetine, se je to poznalo tudi pri Markovih. Tam je bila namreč »postaja«, kamor so kmetje nosili desetino. Celotno posestvo je bilo njega dni grajsko in seveda tudi mlin, ki zaradi tega nosi tako spoštljivo starost. Sprva je bil sicer lesen in na eno samo kolo, ki ni kdo-vekej zmoglo. Nedo dolgo tega so imeli pri hiši spravljeno staro tehniko, tudi še iz grajskih časov, pa jo je gospodar nekam dal, to mu žena Marija še danes ni odpustila. Ohranili so se star krožniki in še nekaj druge posode, kar lahko lepo vidite na sliki, pa stare škarije, ki jih je marljiva kovaška roka prav lepo obdelala. Ob dobrem čuvanju vestne gospodinje Marije se

še kar dobro branijo pred zobom časa. Zadnji, ki se ga gospodar Jože spominja, da je mlin sam, je bil njegov praded Marko. Pozneje so imeli vedno najetega mlinarja. Eden najslavnejših je bil Bratuša, ki je pozneje umrl nekje v Nemčiji. Pri njih je mlin tudi štihmec, ki je znal zmleti 300 kg moke tri dni, da

je dobil takšno, kakršno je hotel imeti. Sicer pa je bil to zadnji kvalificirani mlinar v tistih krajih. Veliko let pa je v mlinu preživel Jožetov brat Vlado, ki se je pozneje prehladil in umrl. Ta je mlin tudi med vojno. Kraj sam je bil naseljen s Kočevarji in njihova dekleta so hodila v mlin. Bil je precej posta-



Posoda iz grajskih časov — alabaster in tudi nekaj srebra je vmes. Male škarijice pa so ročno kovane in jih gospodinja Marija vestno čuva.

ven in lep fant pa je katero tudi v Bistrico namočil, pa ni bilo kaj prehude zamere, saj je drugič spet prišla. Ko je bila zima pa je moral sesti na zmrznjena kolesa in s sekiro reševati les pred ledenim oklepom. To ga je stalo zdravlje in življenje. Največ so mlieli v zimskem času, ker takrat so prašiče pitali, pa so kmetje rabili koruzo, drugo pa je bilo to, da so rabili moko za potico in druge dobrote, kajti zima je čas številnih praznikov.

Tudi v tem mlinu je padla marsikatera karta na debelo javorjevo mizo, kajti noči so bile dolge, ljudje pa so prihajali iz Virštajna, Bizeljskega in s hrvaške strani. Včasih se je res dalo dobro zaslužiti z mlinom, saj še ni imel »električne« konkurence. Toda, koliko je napravil dobrega, je nekoč napravil gospodarju, še takratnemu Jožetovu mu očetu Ivanu, precesivih las. Namreč, v kraju je bil priznan kot mlinar imel pa je tudi dokaj veliko posestvo. Takorekoč zaradi mlina so mu vzeli od 25 ha toliko, da so mu ostili samo trije. S tem pa je začel gospodariti njegov sin Jože. Toda hudo bi se uštel tisti, ki bi mislil, da so zaradi tega mlin zapustili in ovrgli. Res je, Jože ga je že nekoč prodal, pa ga je kupil nazaj. To sicer ni bila nostalgija, toda kraj ob mlinu je tako lep in jez še dobro drži, pa je okolica kot nalašč pripravljena za kopanje in oddih. Morda se bodo ob mlinu še kdaj pojavili šotori in večstoletne romantike bo konec.

NOVI
tednik

29

NOVI FEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje, Laško, Slovenske Konjice, Sentjur, Smarje pri Jelšah in Zalec — Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predaj 161; Naročnina in oglasi: Trg V kongresa 10 — Glavni in odgovorni urednik: Jože Volčand; Tehnični urednik: Drago Medved — Redakcija: Milan Božič, Edi Goršič, Jure Krašovec, Milan Seničar, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Berni Strmčnik — Izhaja vsak četrtek — Izdaja ga ČGP »Delo« — Tisk in klišej: ČGP »Delo« Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 1 din — Tekoči račun: 501-1-167/2 ČGP »DELO« Ljubljana — Tel. uredništvo 23-69 in 31-05, mali oglasi in naročnine 29-00